

Buitengebied Epe

Gemeente Epe

VOORONTWERP

BügelHajema

Plek voor ideeën

Inhoudsopgave

Toelichting	3
Hoofdstuk 1 Inleiding	5
1.1 Aanleiding	5
1.2 De begrenzing van het plangebied	5
1.3 Wijze waarop het bestemmingsplan tot stand is gekomen	7
1.4 PlanMER	8
1.5 Leeswijzer	10
Hoofdstuk 2 Beleid en regelgeving	11
2.1 Nationaal beleid	11
2.2 Provinciaal en regionaal beleid	13
2.3 Gemeentelijk beleid	18
Hoofdstuk 3 Uitgangspunten	21
3.1 Landschap, cultuurhistorie en archeologie	21
3.2 Natuur	32
3.3 Water	36
3.4 Agrarisch	39
3.5 Bedrijven	50
3.6 Wonen	52
3.7 Recreatie	54
3.8 Overige voorzieningen	59
3.9 Infrastructuur	60
3.10 Duurzaamheid	61
Hoofdstuk 4 Uitvoeringsaspecten	63
4.1 Bodem	63
4.2 Geurhinder	63
4.3 Ammoniak	64
4.4 Externe veiligheid	65
4.5 Geluid	68
4.6 Luchtkwaliteit	68
Hoofdstuk 5 Juridische toelichting	71
5.1 Standaard Vergelijkbare Bestemmingsplannen (SVBP 2012)	71
5.2 Verbeelding	72
5.3 Regeling	72
5.4 Wijze van toetsen	73
Hoofdstuk 6 Uitvoerbaarheid	75
6.1 Handhaving	75
6.2 Uitvoerbaarheid regeling uitbreiding veehouderijen	75
6.3 Economische uitvoerbaarheid	76
6.4 Planschade	77
6.5 Maatschappelijke uitvoerbaarheid	77
Bijlagen	79
Bijlage 1 Wateroverleg	81

Toelichting

Hoofdstuk 1 Inleiding

1.1 Aanleiding

De gemeente Epe herzielt het geldende bestemmingsplan voor het buitengebied inclusief herzieningen en wijzigingen tot één actueel en digitaal Bestemmingsplan Buitengebied voor de gemeente. De gemeente besloot daartoe omdat zij, op grond van de Wro, over een actueel, digitaal (IMRO2012/SVBP2012) en digitaal gepubliceerd (IMRO2012/STRI2012) bestemmingsplan dient te beschikken. Het geldende bestemmingsplan is in 2005 vastgesteld en dient medio 2015 geactualiseerd te zijn om te voldoen aan de eisen van de Wet ruimtelijke ordening (Wro).

Gezien de wettelijke eisen en de huidige stand van zaken omtrent actualisering en digitalisering in de gemeente Epe heeft de gemeente het voorliggende bestemmingsplan op laten stellen.

Doelstelling

Het doel van het project is te komen tot een 'actueel, digitaal en in hoofdzaak behorend bestemmingsplan voor het buitengebied':

- om te beschikken over een degelijk toetsingskader ten behoeve van de ontwikkeling van al bestaande functies (bebouwing en gebruik) en waarden in het buitengebied van de gemeente Epe;
- om ruimte te creëren voor ontwikkelingen die in de komende termijn te verwachten zijn of om ongewenste ontwikkelingen tegen te houden, mede gebaseerd op het ruimtelijk relevante beleid dat onder meer het Landschapsontwikkelingsplan en het beleid voor functieverandering omvat;
- dat rekening houdt met al geplande projecten en initiatieven van de gemeente, andere instanties of particulieren;
- dat rekening houdt met de relevante milieuhygiënische en planologische aspecten en de gemeentelijke mogelijkheden en middelen om de uitvoering van het plan te waarborgen.

Een behorend bestemmingsplan betekent dat het plan een actuele planologische regeling van de bestaande situatie bevat. Bestaande rechten en plichten uit de geldende regeling zijn zoveel mogelijk overgenomen en waar nodig aangepast aan de eisen en wensen van deze tijd. Dat wil overigens niet zeggen dat het bestemmingsplan uitsluitend de actuele situatie planologisch heeft geregeld. Het bestemmingsplan maakt een tweetal type ontwikkelingen mogelijk:

1. ontwikkelingen via de gebruikelijke flexibiliteitsbepalingen, zoals afwijkingsregels en wijzigingsregels;
2. ontwikkelingen naar aanleiding van een concrete wens of verzoek, mits deze ruimtelijk voldoende zijn onderbouwd en positief zijn beoordeeld door het gemeentebestuur.

Overige ontwikkelingen worden, gelet op de veelal omvangrijke ruimtelijke ingrepen in het plangebied, de gewenste afstemming op en inpassing in het omringende landschap en de financiële en juridische complicaties, alleen mogelijk gemaakt via een afzonderlijke planherziening.

1.2 De begrenzing van het plangebied

Het plangebied van het Bestemmingsplan Buitengebied Epe omvat nagenoeg het gehele gemeentelijke buitengebied. De kernen, bedrijventerreinen en het landbouwontwikkelingsgebied maken geen onderdeel uit van het plangebied.

Voor het landbouwontwikkelingsgebied is in juli 2012 een bestemmingsplan vastgesteld. Op 21 augustus heeft de Afdeling Bestuursrechtspraak van de Raad van State uitspraak gedaan over dit tegen dit bestemmingsplan ingebrachte beroepsschriften. Daarbij zijn de ingediende beroepen gegrond verklaard en is het besluit van de raad van de gemeente Epe van 5 juli 2012, kenmerk 2012-10779 tot het vaststellen van het bestemmingsplan Landbouwontwikkelingsgebied Beemte-Vaassen, vernietigd (Raad van State, 201209306/1/R2, 21 augustus 2013).

De gemeenten hebben nu aan de provincie gevraagd om een nieuw bestemmingsplan (provinciaal inpassingsplan) voor te bereiden voor het landbouwontwikkelingsgebied. Dit gebied blijft daarmee buiten het plangebied van het bestemmingsplan buitengebied.

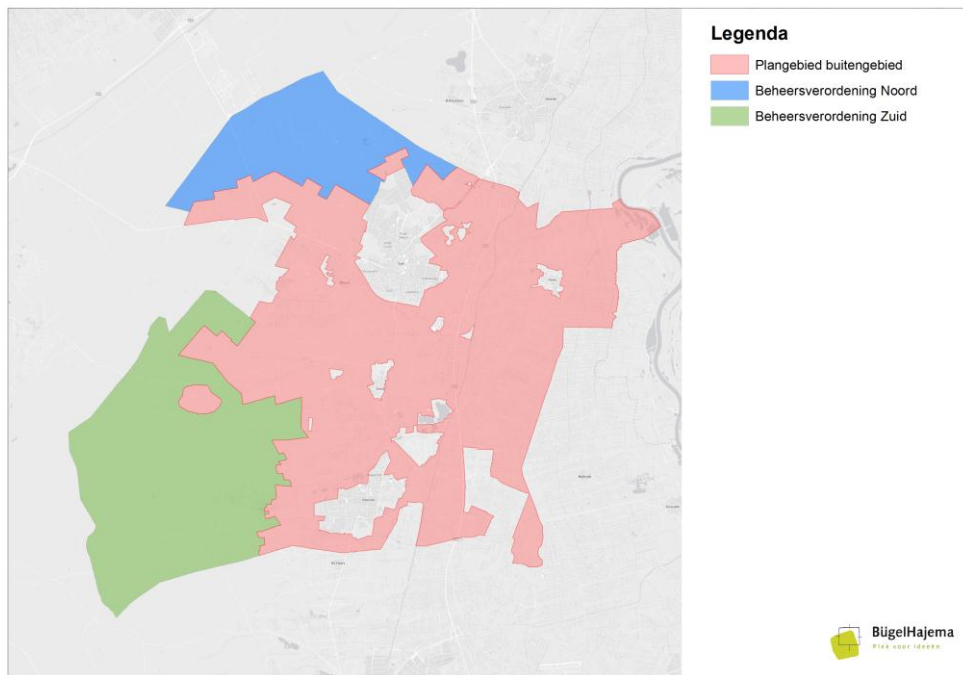
Op de onderstaande afbeelding is de begrenzing van het Bestemmingsplan Buitengebied aangegeven.

Daarnaast zijn de volgende gebieden buiten het bestemmingsplan buitengebied gelaten omdat daarvoor recent nieuwe bestemmingsplannen zijn vastgesteld, zoals:

- Landgoed Tongeren;
- Landgoed Wiltensacker;
- Landgoed Dijkhuizerhof;
- Buitengebied, 2e partiële herziening (Recreatiegebied Kievitsveld).

Deze bestemmingsplannen zijn terug te vinden op www.ruimtelijkeplannen.nl en op de gemeentelijke website.

Voor een gedeelte van het buitengebied wordt niet gekozen voor een bestemmingsplan, maar voor een beheersverordening. Een beheersverordening kan worden opgesteld voor gebieden, waar niet of nauwelijks ontwikkelingen worden voorzien. Dit betreft o.a. de Kroondomeinen en bosgebieden, die in eigendom zijn van de gemeente.

Afbeelding begrenzing plangebied

1.3 Wijze waarop het bestemmingsplan tot stand is gekomen

Een belangrijke stap tot het opstellen van een bestemmingsplan voor het buitengebied was het uitvoeren van een inventarisatie naar de bestaande situatie en het verrichten van onderzoek naar ontwikkelingen in het plangebied. Het is immers een plicht ten behoeve van de toekomstige ruimtelijke ordening van het gebied onderzoek te verrichten naar de bestaande toestand. Deze onderzoeksplicht vloeit voort uit artikel 3:2 Awb op grond waarvan een bestuursorgaan bij de voorbereiding van een besluit de nodige kennis moet vergaren omtrent de relevante feiten en de af te wegen belangen. Tevens dient de gemeente onderzocht te hebben welke waarden er in het gebied in het geding zijn en wat de gevolgen van het plan voor deze waarden zijn, hoe deze gevolgen moeten worden onderzocht en getoetst.

Ten behoeve van het bestemmingsplan is een Nota van Uitgangspunten opgesteld. Deze Nota van Uitgangspunten is vastgesteld door de gemeenteraad op 24 januari 2013.

De Nota van Uitgangspunten is één van de stappen geweest om te komen tot een nieuw bestemmingsplan Buitengebied. Ten behoeve van de nota zijn de volgende onderzoeken verricht:

1. Inventarisatie bestaande bebouwing en gebruik;
2. Inventarisatie geldende bestemmingsplannen en vrijstellingen;
3. Inventarisatie landschappelijke, cultuurhistorische en natuurwaarden;
4. Inventarisatie van het beleid;
5. Stedenbouwkundige analyse, dat wil zeggen een analyse van de inventarisatie en het onderzoek naar knelpunten, mogelijkheden en kansen voor het plangebied.

De voorliggende toelichting betreft voor het grootste gedeelte de tekst van de Nota van Uitgangspunten, waarbij op onderdelen aanvulling of actualisatie heeft plaatsgevonden.

Inventarisatie bestaande bebouwing en gebruik

In de periode juni/ juli 2012 is de feitelijke situatie in het plangebied verkend. Met de inventarisatie is beoogd duidelijk in beeld te krijgen wat de huidige toestand en wat het huidige gebruik van de bebouwing en de waarden zijn. Hierbij is onder meer gebruik gemaakt van de milieuvergunningen en meldingen AMvB, geldende bestemmingsplannen, verleende vrijstellingen/ ontheffingen, BAG-gegevens (Basisregistratie Adressen en Gebouwen) en lopende handhavingssaken. De volgende gegevens zijn geïnventariseerd:

- agrarische bedrijven;
- niet-agrarische bedrijven (NAB);
- woningen;
- maatschappelijke voorzieningen;
- dag- of verblijfsrecreatie;
- nutsvoorzieningen;
- sport.

De resultaten zijn opgenomen in een database, waarin per adres de bevindingen zijn opgenomen en verwerkt in een afzonderlijke rapportage met overzichtskaarten waarop (het gebruik van) de bebouwing is aangegeven.

Op basis van de inventarisatie is een zogenaamde 'retrospectieve toets' uitgevoerd. Een retrospectieve toets geeft inzicht in welke situaties aan percelen een nieuwe bestemming is gegeven ten opzichte van voorgaande bestemmingsregelingen. In veel gevallen is daarbij gebleken dat de huidige situatie gewoon gewijzigd is, bijvoorbeeld door het stoppen van de agrarische bedrijfsvoering. Voor andere gevallen is nader gemotiveerd waarom de gemeente van mening is dat een nieuwe bestemming ruimtelijk aanvaardbaar is.

De agrarische en verblijfsrecreatiebedrijven zijn ook benaderd in de vorm van een enquête. De agrarische bedrijven is daarbij gevraagd hun bouwvlak te controleren,

alsmede de opgenomen aanduidingen (bijv. aantal bedrijfswoningen, wel of geen intensieve veehouderij e.d.). Ook aan de recreatiebedrijven is de voorgestelde bestemmingsregeling voorgelegd.

1.4 PlanMER

Gelet op de verplichtingen van de Wet milieubeheer (Wm) wordt ook een planMER (Milieueffectrapport) opgesteld als onderbouwing van het bestemmingsplan. Dit heeft vooral te maken met de mogelijkheden die het bestemmingsplan biedt voor bestaande (intensieve) veehouderijen. Daarbij is niet uitgesloten dat drempelwaarden uit het Besluit m.e.r. worden overschreden. Daarom is het opstellen van een planMER verplicht. Tevens is niet op voorhand uit te sluiten dat de ontwikkelingsmogelijkheden in het bestemmingsplan leiden tot negatieve effecten in omliggende Natura 2000-gebieden. Ook dat is een reden voor het opstellen van een planMER.

In het planMER wordt vooral ingegaan op de milieueffecten van de ontwikkelingsmogelijkheden in het bestemmingsplan.

Het planMER heeft tot doel het milieubelang volwaardig te laten meewegen bij de vaststelling van het bestemmingsplan om de maatregelen die (uiteindelijk) kunnen leiden tot belangrijke nadelige gevolgen voor het milieu inzichtelijk te maken. De planMER-procedure is gekoppeld aan de procedure voor het bestemmingsplan.

Voorafgaand aan het opstellen van het planMER is de zogenoemde notitie Reikwijdte en detailniveau opgesteld. Deze notitie heeft van 19 september 2012 tot en met 30 oktober 2012 ter inzage gelegen. Tijdens deze periode van terinzagelegging was het voor iedereen mogelijk om een zienswijze in te dienen. Tevens heeft de gemeente een brief naar andere overheden en maatschappelijke organisaties gestuurd, maar ook anderen konden een zienswijze indienen over de inhoud van het op te stellen planMER. Raadpleging heeft plaatsgevonden bij brief van 13 september 2012.

De binnengekomen reacties zijn verwerkt in het planMER.

Het uitgewerkte planMER wordt samen met het (voor)ontwerpbestemmingsplan ter inzage gelegd.

Toetsingsadvies Commissie m.e.r.

PM

Vertaling planMER naar bestemmingsplan

De uitkomsten van het planMER hebben op de volgende manier een rol gespeeld bij de inhoud van het bestemmingsplan:

Uitbreiding veehouderijen

De belangrijkste constatering uit de Passende Beoordeling op grond van de Natuurbeschermingswet 1998, die onderdeel uitmaakt van het planMER, is dat in het voorkeursalternatief (worst-case invulling) bij uitbreiding van veehouderijen in cumulatieve zin negatieve effecten op de instandhoudingsdoelen van de omliggende Natura 2000-gebieden Veluwe en Uiterwaarden IJssel en op het Beschermd natuurmonument Buitenplaats Vosbergen niet worden uitgesloten. Dit heeft vooral te maken met de stikstofbelasting. Een dergelijke ontwikkeling past niet binnen de randvoorwaarden van de Natuurbeschermingswet 1998.

Bij de individuele behandeling van de bouw en uitbreiding van veestallen hebben bedrijven een provinciale vergunning nodig op grond van de Natuurbeschermingswet 1998. Daarbij toetst de provincie of wordt voldaan aan de provinciale verordening stikstof en Natura 2000. De provincie zal pas een vergunning verlenen indien er geen sprake is van negatieve effecten.

Niettemin moet op grond van jurisprudentie ten tijde van de vaststelling van het bestemmingsplan al gegarandeerd zijn dat er geen sprake zal zijn van negatieve effecten.

Om die reden zijn in het bestemmingsplan regels opgenomen die garanderen dat er geen sprake kan zijn van toename van de ammoniakdepositie in omliggende Natura 2000-gebieden (zie paragraaf 4.3 Ammoniak en paragraaf 3.4.3 Regeling uitbreiding veehouderijen in relatie tot Nbw1998). Door het opnemen van deze regels is gegarandeerd dat er geen negatieve effecten optreden. Op basis van jurisprudentie moet vervolgens nog wel worden aangetoond dat deze regeling ook uitvoerbaar is. Dat is in paragraaf 6.2 Uitvoerbaarheid regeling uitbreiding veehouderijen onderbouwd.

Ook op andere milieuthema's kan er sprake zijn van negatieve effecten bij uitbreiding van veehouderijen. Voor een belangrijk deel zullen deze negatieve effecten niet aan de orde zijn door de opgenomen regeling voor de uitbreiding van veehouderijen. Immers hierdoor zijn de ontwikkelingsmogelijkheden veel minder aanwezig dan in voorkeursalternatief (worst-case invulling) is bepaald. Bovendien zorgt de milieuregelgeving zoals de Wet geurhinder en veehouderij en de Flora- en faunawet er voor dat er geen sprake zal zijn van negatieve effecten.

Ontwikkelingsmogelijkheden recreatie

De Passende Beoordeling op grond van de Natuurbeschermingswet 1998 geeft tevens aan dat de ontwikkeling van kleinschalig kamperen of verblijfsrecreatieve nevenactiviteiten bij agrarische bedrijven (boerderijkamers, pension, overnachtingsmogelijkheid etc.), die zijn gelegen in de Natura 2000-gebieden of in een zone van 300 m rondom Natura 2000-gebieden, kan leiden tot een toename van verstoring van de kwalificerende vogels van de Natura 2000-gebieden Veluwe en Uiterwaarden IJssel in het invloedsgebied van de betreffende bedrijven. Negatieve effecten op de instandhoudingsdoelen van de kwalificerende vogels van deze Natura 2000-gebieden kunnen om die reden niet op voorhand worden uitgesloten.

Negatieve effecten kunnen worden voorkomen (mitigerende maatregelen):

- door kleinschalige kampeerterreinen of nevenactiviteiten bij agrarische bedrijven in de zin van recreatie in de Natura 2000-gebieden Veluwe en Uiterwaarden IJssel niet toe te staan. Deze mogelijkheid is binnen EHS-natuur uitgesloten (zie hierna). Daarmee zijn er ook geen mogelijkheden in de Natura 2000-gebieden;
- door te zorgen voor een goede landschappelijke inpassing in de vorm van dichte hagen, houtsingels of houtwallen, waardoor verstoringseffecten van het terrein naar de omgeving tot een minimum worden beperkt.

Tevens bestaat de kans dat, indien kleinschalig kamperen of recreatieve nevenactiviteiten bij agrarische bedrijven in de zin van recreatie worden ontwikkeld in de EHS of binnen een zone van 300 meter rondom de EHS (invloedsgebied van verstoring) aanwezige broedvogels in de EHS worden verstoord. Daarmee kunnen de kernkwaliteiten van de EHS worden aangetast. Negatieve effecten door verstoring op de EHS kunnen om die reden niet worden uitgesloten.

Negatieve effecten kunnen worden voorkomen (mitigerende maatregelen):

- door kleinschalige kampeerterreinen of nevenactiviteiten bij agrarische bedrijven in de zin van recreatie in de EHS natuur niet toe te staan. Dit is in de regels uitgesloten;
- door binnen een zone van 300 m rondom de EHS-natuur, en binnen de EHS-Verweven en ecologische verbindingzones te zorgen voor een goede landschappelijke inpassing in de vorm van dichte hagen, houtsingels of houtwallen, waardoor verstoringseffecten van het terrein naar de omgeving tot een minimum worden beperkt;
- door te toetsen of de functionaliteit van de ecologische verbindingzone niet wordt aangetast.

Beide conclusies (t.a.v. Natura 2000-gebieden en t.a.v. EHS-gebieden) zijn voor de gemeente aanleiding geweest om de ontwikkeling van kleinschalig kamperen of verblijfsrecreatieve nevenactiviteiten bij agrarische bedrijven niet meer bij recht te regelen, maar in de vorm van een afwijkingsbevoegdheid voor B&W (zie artikel 3.6 Afwijken van de gebruiksregels). Daarbij is overwogen dat een groot deel van het

buitengebied van Epe onderdeel uitmaakt van de EHS. Zeker als ook nog rekening gehouden moet worden met een zone van 300 m daarom heen, dan blijven er slechts kleine gebieden over. Daarom is voor de helderheid voor één regeling via een afwijking gekozen.

Als één van de voorwaarden voor het toepassen van deze afwijkingsbevoegdheid geldt dat er sprake moet zijn van een goede landschappelijke inpassing in de vorm van dichte hagen, houtsingels of houtwallen. Ook het toetsen van de gevolgen voor de EHS-verbindingszones is als voorwaarde opgenomen.

Het planMER is als separate bijlage bij het bestemmingsplan opgenomen.

1.5 Leeswijzer

De toelichting van het bestemmingsplan bestaat uit de volgende hoofdstukken:

- in hoofdstuk 2 volgt kort het belangrijkste beleidskader voor het buitengebied;
- in hoofdstuk 3 wordt een beschrijving gegeven van het plangebied. De historische ontwikkeling, de belangrijkste karakteristieken en de bestaande ruimtelijke situatie staan daarbij centraal;
- de uitvoeringsaspecten die gerelateerd zijn aan de gewenste ontwikkelingen komen aan bod in hoofdstuk 4;
- de juridische planopzet wordt behandeld in hoofdstuk 5. Hierin worden de gewenste ontwikkelingen vertaald in een juridisch-planologische regeling. Daarmee vormt dit hoofdstuk een toelichting op de planregels;
- vervolgens komt in hoofdstuk 6 de uitvoerbaarheid van het plan aan bod. Hierbij wordt aandacht besteed aan zowel de economische als maatschappelijke uitvoerbaarheid. Onder het laatste vallen inspraak en overleg.

Hoofdstuk 2 **Beleid en regelgeving**

2.1 **Nationaal beleid**

2.1.1 **Structuurvisie en Infrastructuur en Ruimte (2012)**

De Structuurvisie Infrastructuur en Ruimte (SVIR) vervangt de Nota Ruimte, de Structuurvisie Randstad, de Nota Mobiliteit, de MobiliteitsAanpak en de Structuurvisie voor de Snelwegomgeving. Tevens vervangt het de ruimtelijke doelen en uitspraken in het PKB Structuurschema Militaire Terreinen, de agenda landschap, de agenda Vitaal Platteland en Pieken in de Delta.

De nationale belangen die juridische doorwerking behoeven, zijn uitgewerkt in de AMvB Ruimte. Overheden, burgers en bedrijven krijgen de ruimte om oplossingen te creëren en verdienen het vertrouwen dat ze dat op een goede manier doen. Gemeenten krijgen ruimte voor kleinschalige natuurlijke groei en voor het bouwen van huizen die aansluiten bij de woonwensen van mensen. Bij het beheren en ontwikkelen van natuur, krijgen boeren en particulieren in het landelijk gebied een grotere rol.

De algemene hoofddoelen zijn regionaal uitgewerkt: Oost Nederland omvat veel natuurgebieden en levert daarmee een belangrijke bijdrage aan het (inter)nationale natuurnetwerk. Daarnaast kent de regio belangrijke cultuurhistorische waarden. Ook zijn er in Oost Nederland zogenaamde anticipeergebieden waar de effecten van de bevolkingsdaling op termijn voelbaar zullen worden.

2.1.2 **AMvB Ruimte**

De AMvB Ruimte heeft directe gevolgen voor de ruimtelijke besluitvorming van andere overheden. Het omvat alle ruimtelijke rijkskaders uit eerder uitgebrachte planologische kernbeslissingen (PKB's) die juridisch moeten doorwerken in provinciale verordeningen en bestemmingsplannen en geeft aan wat de ruimte is waarbinnen provincies en gemeenten hun eigen ruimtelijke kaders vorm kunnen geven. Het gaat om de kaders voor onder meer het bundelen van verstedelijking, de rijksbufferzones, de nationale landschappen, de ecologische hoofdstructuur, de kust, de grote rivieren, militaire terreinen, mainportontwikkeling van Rotterdam en de Waddenzee.

Bundeling van verstedelijking en landelijk gebied

De provincie moet op grond van de AMvB Ruimte in een verordening regels maken die ervoor zorgen dat nieuwe bebouwing binnen het bestaande bebouwde gebied komt, óf aansluitend daarop, óf in nieuwe clusters daarbuiten. Verspreide bebouwing kan worden toegestaan als die bebouwing qua functie gebonden is aan het buitengebied of als die bebouwing past binnen specifieke regels van de provincie gericht op verbetering van de ruimtelijke kwaliteit van het buitengebied, zoals bijvoorbeeld een 'rood-voor-groen'-regeling, een 'ruimte-voor-ruimte'-regeling en functieveranderings-beleid.

Nationale landschappen

De twintig nationale landschappen zijn gebieden met zeldzame en kenmerkende landschapskwaliteiten. De provincies moeten in een verordening het planologisch regime voor de nationale landschappen opnemen volgens het "ja, mits-principe": ruimtelijke ontwikkelingen zijn mogelijk, zolang de kernkwaliteiten worden behouden of versterkt en nieuwe bebouwing wordt gebundeld. Met het vaststellen van het Voorontwerp Structuurvisie Infrastructuur en Ruimte vallen de Nationale landschappen onder de (financiële) verantwoordelijkheid van de provincies. In bestemmingsplannen dient rekening te worden gehouden met de uitgangspunten voor ruimtelijke ontwikkelingen binnen de nationale landschappen.

EHS

Om de biodiversiteit in Nederland te beschermen, in stand te houden en verder te ontwikkelen heeft het rijk de ecologische hoofdstructuur (EHS) aangewezen. De provincie is verantwoordelijk voor de aanwijzing en begrenzing in een verordening van de gebieden die de ecologische hoofdstructuur vormen, gemeenten dienen deze gebieden te borgen in bestemmingsplannen.

Voor de EHS geldt het 'nee, tenzij'-principe: alle nieuwe activiteiten die de wezenlijke kenmerken en waarden van de ecologische hoofdstructuur significant aantasten zijn verboden, tenzij sprake is van groot openbaar belang, er geen andere mogelijkheden voor realisatie zijn en de negatieve gevolgen worden beperkt en gecompenseerd.

2.1.3 Wet ruimtelijke ordening

Op 1 juli 2008 is de Wet ruimtelijke ordening (Wro) in werking getreden. Nieuwe plannen waaronder begrepen deze actualisatieronde dienen te worden opgesteld conform deze nieuwe wet. Dit houdt onder andere in dat een reparatieplan digitaal moet worden voorbereid en nieuwe terminologie wordt gehanteerd.

2.1.4 Wet algemene bepalingen omgevingsrecht

Op 1 oktober 2010 is de Wet algemene bepalingen omgevingsrecht (Wabo) in werking getreden. Deze wet heeft een nadrukkelijke doorwerking in onder andere de Woningwet en de Wro en in die zin ook direct betrekking op bestemmingsplannen. De Wabo heeft tot gevolg dat diverse onderwerpen die voorheen in bestemmingsplannen werden gereguleerd nu direct in deze wet zijn geregeld. Daarnaast zijn veel begrippen opnieuw benoemd en hebben deze een andere juridische betekenis gekregen. Voor de actualisatie is het toepassen van de Wabo een verplichting.

2.1.5 Uitgangspunten voor het bestemmingsplan

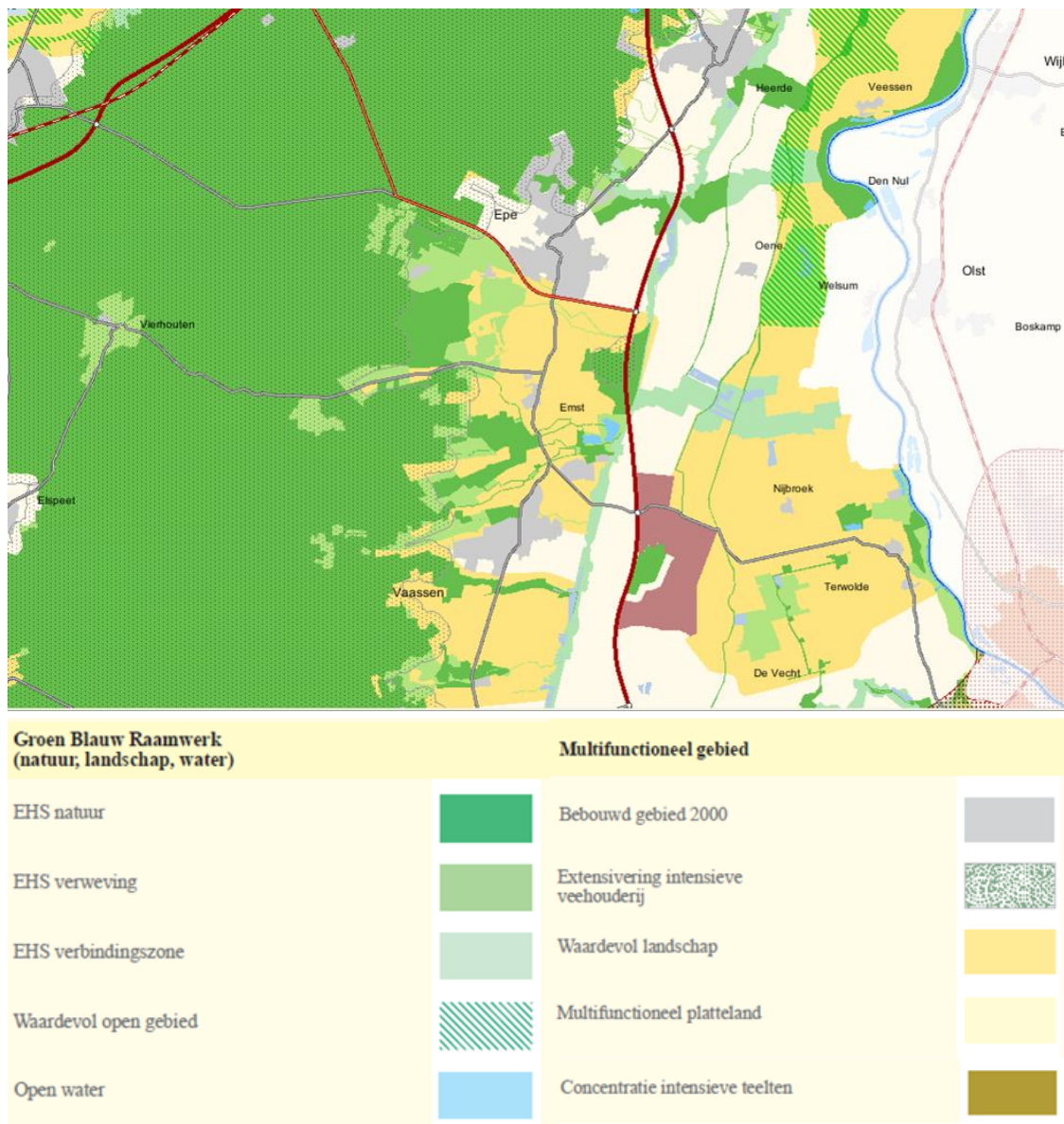
Op basis van het rijksbeleid worden voor de planopzet van het bestemmingsplan de volgende aanbevelingen gedaan:

- Vertaling van het 'nee, tenzij' principe in de flexibiliteitsbepalingen van het bestemmingsplan.
- Vertaling van het rijks- en provinciaal natuurbeleid in de bestemmingsregels (zie paragraaf 3.3 Water).
- Het bestemmingsplan dient in overeenstemming te zijn met het toekomstige regime en de doelstellingen van het Nationaal Landschap Veluwe (zie paragraaf 3.2 Natuur).
- Ten behoeve van het hebben van een hanteerbaar en eenduidig bestemmingsplan voor burgers, ondernemers en overheid wordt het bestemmingsplan Buitengebied integraal en digitaal raadpleegbaar opgesteld, conform de Wro.
- Het bestemmingsplan wordt Wabo-proof opgesteld.

2.2 Provinciaal en regionaal beleid

2.2.1 Structuurvisie / Omgevingsvisie Gelderland

Het Streekplan Gelderland 2005 (nu structuurvisie ex. Artikel 2.2. Wro) is door Provinciale Staten op 29 juni 2005 vastgesteld. Dit verwoordt het provinciaal ruimtelijk beleid en richt zich op de provinciaal ruimtelijke hoofdstructuur, die wordt gevormd door het 'groenblauwe raamwerk' en het 'rode raamwerk'.

Ruimtelijke structuur Streekplan Gelderland 2005

In het groenblauwe raamwerk ligt het beleidsaccent op het beschermen en versterken van aanwezige kwetsbare waarden en gebieden. In het rode raamwerk ligt het accent op het ontwikkelingsbeleid, in de sfeer van stedelijke functies en intensieve land- en tuinbouwteelt. Tussen deze twee raamwerken liggen de multifunctionele gebieden, waarvoor het provinciaal beleid globaal en beperkt is.

Voor het plangebied zijn de volgende punten uit het beleid voor groenblauwe raamwerk van belang:

- de bescherming van ecologische kerngebieden (EHS) en waardevolle open gebieden;

- de realisering van robuuste ecologische verbindingzones die ecologische kerngebieden verbinden;
- afbakening en bescherming van regionale waterbergingsgebieden.

Het rode raamwerk wordt gevormd door stedelijke netwerken en regionale centra die goed bereikbaar dienen te zijn. De ruggengraat van dit netwerk wordt gevormd door de hoofdinfrastructuur. Voor Epe maakt de A50 onderdeel uit van het rode raamwerk.

De multifunctionele gebieden worden gezien als domein van de samenwerkende gemeenten waar de provinciale bemoeienis beperkt is. In het plangebied betreft het de waardevolle landschappen en het multifunctionele platteland. In deze gebieden spelen de volgende ontwikkelingen:

- accommoderen van nieuwe economische dragers;
- accommoderen behoefte aan centrum-dorps en landelijk wonen/werken;
- inspelen op regionale structuurkenmerken;
- gebiedsspecifieke strategie in waardevolle landschappen.

Een nieuwe integrale Structuurvisie is in voorbereiding in de vorm van een Omgevingsvisie. Om in het beleid flexibeler in te kunnen spelen op de veranderende behoeften en de regionale verschillen wil de Provincie Gelderland de nieuwe integrale structuurvisie, ter vervanging van de structuurvisie Streekplan Gelderland 2005, op een andere manier vorm en inhoud geven.

Streekplanuitwerking Zoekzones Stedelijke Functies en Landschappelijke Versterking

Op 12 december 2006 is de Streekplanuitwerking Zoekzones Stedelijke Functies en Landschappelijke Versterking door Gedeputeerde Staten vastgesteld. Zoekzones geven de gebieden aan die worden gereserveerd voor stedelijke functies: wonen (huizen), werken (bedrijventerreinen) en voorzieningen (scholen, kerken, sportvelden en dergelijke). De omvang van de zoekzones is ongeveer twee maal de behoefte aan uitbreiding van de voorraad woningen/werklocaties. Daardoor zullen delen van de zoekzones de komende jaren niet voor uitbreiding van stedelijke functies worden benut en dus hun hoedanigheid als buitengebied behouden. Binnen de zoekzones geldt het beleid voor het landelijk gebied, tot het moment dat de gemeente een voorbereidingsbesluit heeft getroffen of een voorontwerpbestemmingsplan ter inzage heeft gelegd, voor de realisatie van de beoogde stedelijke functies. Binnen de zone landschappelijke versterking geldt dat bouwmogelijkheden alleen worden toegestaan wanneer deze gepaard gaan met investeringen in het landschap. Uitgangspunt van dit beleid is dat er alleen 'rode' functies mogen worden toegevoegd indien dit gepaard gaat met landschappelijke versterking. De zoekzone voor wonen in lage dichtheden richt zich op functieverandering van de aanwezige agrarische bedrijven naar wonen.

Omgevingsvisie Gelderland

De provincie Gelderland is bezig met het opstellen van een nieuwe omgevingsvisie. Deze komt dan in de plaats van het Streekplan uit 2005. De omgevingsvisie Gelderland komt tot stand in het kader van 'Gelderland anders' waarbij het proces wordt gehanteerd van cocreëren, het betrekken van Gelderse partners bij de totstandkoming van de visie. In de visie komen de verschillende regionale en provinciale thema's terug (EHS, Nieuwe samenwerkingsvormen, Functieverandering, Energietransitie, Milieu en ondergrond in Gelderland, Trends en ontwikkelingen). De ontwerpomgevingsvisie heeft tot 3 juli 2013 ter inzage gelegen en zal naar verwachting tweede helft 2014 worden vastgesteld.

2.2.2 Ruimtelijke Verordening Gelderland

Op 15 december 2010 is door Provinciale Staten de Ruimtelijke Verordening Gelderland vastgesteld. Door de Wet ruimtelijke ordening (Wro) is het mogelijk een verordening als instrument in te zetten, waarmee Provinciale Staten regels stellen aan de inhoud, toelichting of onderbouwing van bestemmingsplannen. Deze regels kunnen betrekking hebben op het hele provinciale grondgebied, delen of gebiedsgerichte thema's.

Gemeenten moeten binnen een bepaalde termijn hun bestemmingsplan afstemmen op de regels in de verordening. De voorschriften zijn gebaseerd op de provinciale structuurvisie, zoals formeel het Streekplan Gelderland 2005 thans heet. De onderdelen met directe doorwerking voor het buitengebied betreffen:

- permanente bewoning van recreatiewoningen is uitgesloten;
- bestemmingen en ontwikkelingen in gebieden gelegen binnen de EHS, waardoor de wezenlijke kenmerken of waarden van het gebied significant worden aangetast, niet toegestaan;
- geen nieuwvestiging glastuinbouw;
- geen bestemmingen toestaan die de openheid van de waardevolle open gebieden aantasten.

Omgevingsverordening Gelderland

In samenhang met de nieuwe Omgevingsvisie heeft de provincie Gelderland ook een ontwerpverordening ter inzage gelegd. Op 14 januari 2014 stelde het college van Gedeputeerde Staten van Gelderland deze Omgevingsverordening vast. Vaststelling door Provinciale Staten is voorzien voor oktober 2014.

Bijzonderheden hierbij voor het bestemmingsplan buitengebied zijn:

- Het begrip EHS-natuur is vervangen door Gelders Natuur Netwerk (GNN) en EHS-verweving en EHS-verbindingszone heten nu Groene ontwikkelingszone (GO).

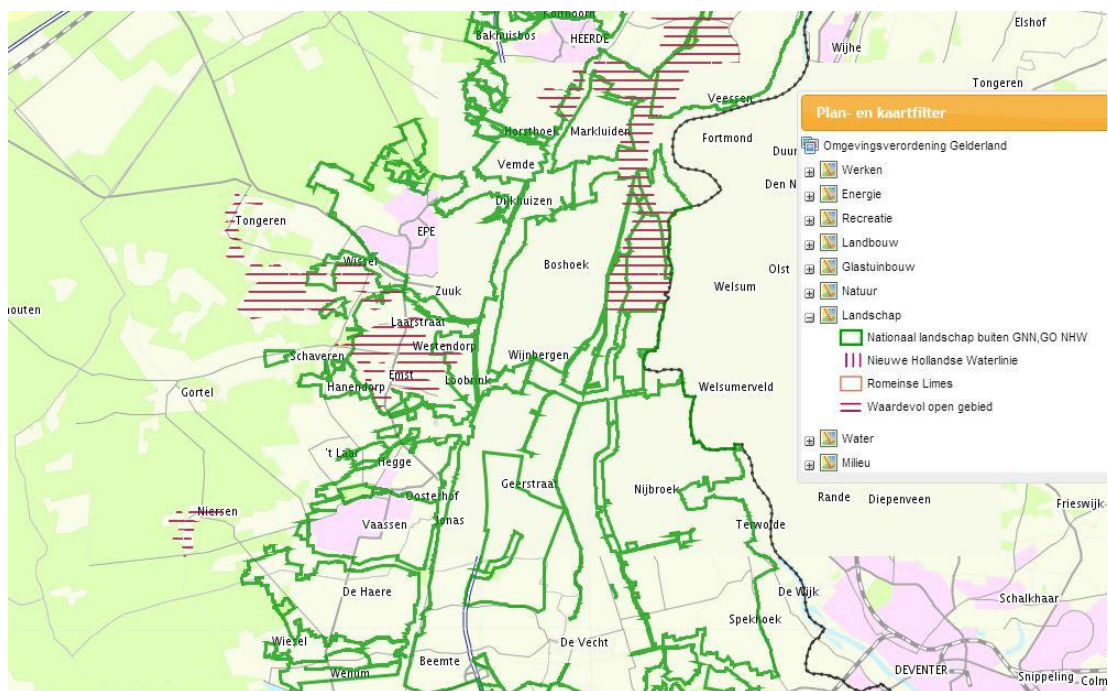
Het GNN is voor Epe minder groot dan de EHS natuur. Er lijkt nu meer onder GO te vallen. In de GO is iets meer ruimte voor ontwikkelingen opgenomen, mits passend in de opgenomen kernkwaliteiten. Dus eerder ja, mits, dan nee, tenzij. De ontwikkelingsmogelijkheden zijn alleen beperkt tot 'een landelijke ontwikkeling', zijnde een ruimtelijke ontwikkeling m.b.t. landbouw, landgoederen en recreatie.

- De aanduidingen voor landschappelijke waardevolle gebieden zijn teruggebracht tot waardevol open gebied en Nationaal landschap. Er was in de huidige verordening nog waardevol landschap binnen Nationaal landschap. Dat is er in de nieuwe verordening niet meer.

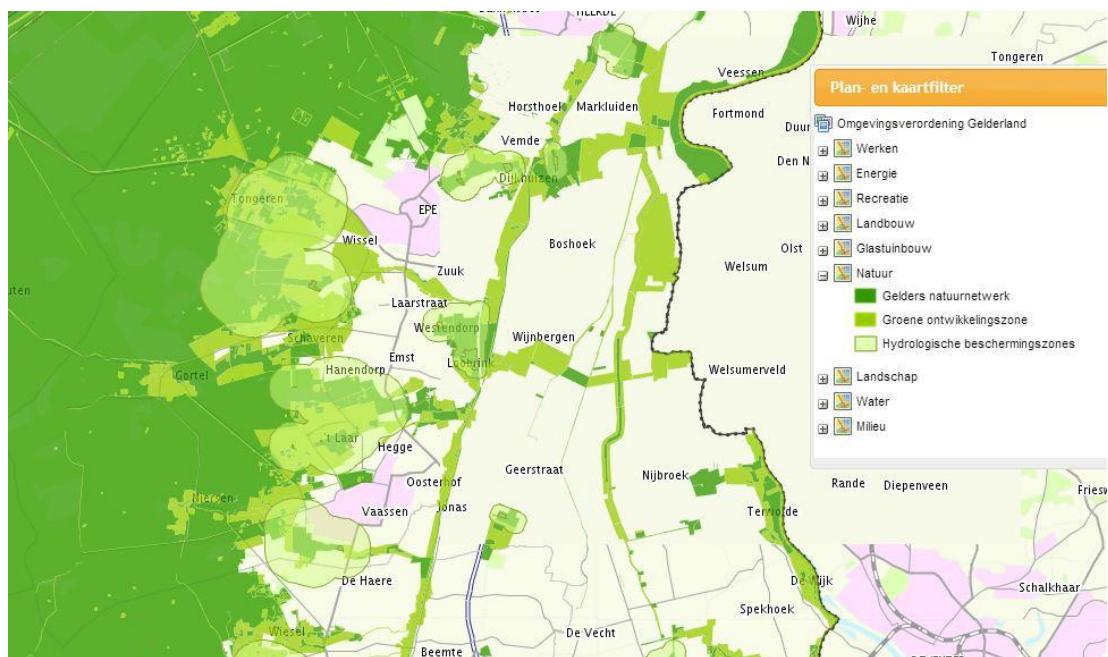
Wel valt op dat het waardevol open gebied in Epe fors vergroot is: ook rondom Emst en ten zuid-westen van Epe komt deze aanduiding nu voor.

- Uitbreiding (vergroting van de agrarische bebouwing) van de grondgebonden productietak is alleen toegestaan mits er geen sprake is van omschakeling naar intensieve veehouderij, er aan de uitbreiding een ondernemingsplan ten grondslag ligt en de uitbreiding ruimtelijk aanvaardbaar is en voorziet in goede landschappelijke inpassing.

Dit zou betekenen dat voor alle agrarische bebouwing een bouwverbod opgenomen moet worden en uitbreiding alleen via een afwijking mogelijk gemaakt kan worden.

Fragment omgevingsverordening Gelderland t.a.v. landschap

Fragment omgevingsverordening Gelderland t.a.v. natuur

Aangezien de omgevingsverordening nog niet door Provinciale Staten is vastgesteld, heeft de gemeente er voor gekozen om deze verordening nog niet te vertalen in het nieuwe bestemmingsplan.

2.2.3 Reconstructieplan Veluwe

De gemeente Epe ligt binnen het reconstructiegebied de Veluwe. Dit gebied behoort tot de gebieden in Zuid- en Oost-Nederland met een hoge veedichtheid, de zogenaamde concentratiegebieden, waar sprake is van verschillende 'gestapelde' problemen. De hoge veedichtheid zorgt bijvoorbeeld voor milieuproblemen als vermessing en verzuring, waardoor negatieve effecten op de bodem-, water- en luchtkwaliteit ontstaan.

Het doel van het Reconstructieplan Veluwe is: 'Het geven van kwaliteitsimpuls aan een duurzame verbetering van de ruimtelijke kwaliteit en de daarmee samenhangende leefbaarheid in het landelijk gebied. Dit gebeurt op een dussdanige manier dat de verscheidenheid en de eigen identiteit van de Veluwe behouden blijven. De kwaliteitsimpulsen richten zich op landschap, natuur en water, bos, landbouw en tuinbouw, recreatie en toerisme en wonen en werken.'

Voor bestemmingsplannen is de 'Zoneringskaart intensieve veehouderij' relevant. Deze kaart komt voort uit de verplichte zonering uit de Reconstructiewet Concentratiegebieden en geeft de ontwikkelingsruimte voor de intensieve veehouderij weer.

De zonering intensieve veehouderij geeft ruimtelijke sturing aan de concentratie en ontwikkeling van de intensieve veehouderij in verwevingsgebieden met sterlocaties en landbouwon ontwikkelingsgebieden, en zorgt voor geleidelijke afbouw van de intensieve veehouderij in extensiveringsgebieden. Om deze dynamiek op gang te brengen, zijn aan de zonering regulerende en stimulerende maatregelen gekoppeld. De inzet van stimulerende maatregelen is gericht om een afwaartse beweging van de intensieve veehouderij van extensiveringsgebieden naar verwevingsgebieden met sterlocaties en het landbouwon ontwikkelingsgebied te bewerkstelligen. Speciale aandacht wordt hierbij gegeven aan verplaatsing van intensieve veehouderijbedrijven uit extensiveringsgebieden. Het regulerende beleid is gericht op het niet laten toenemen van de problemen in de extensiveringsgebieden en het bieden van mogelijkheden voor de intensieve veehouderij in landbouwon ontwikkelingsgebieden en verwevingsgebieden met sterlocaties.

Landbouwon ontwikkelingsgebieden komen echter niet voor in het plangebied. Een dergelijk gebied komt binnen de gemeente Epe wel voor (zuid-oostelijk gedeelte), maar hiervoor is een afzonderlijk ruimtelijk plan in voorbereiding. In paragraaf 3.5 Bedrijven wordt nader ingegaan op het reconstructiebeleid.

Opgemerkt wordt evenwel dat de provincie bezig is met het opstellen van een nieuwe Omgevingsvisie, waarin ook nieuw beleid wordt uitgewerkt voor de ontwikkelingsmogelijkheden van de veehouderijen. De reconstructiezonering staat in dat kader ter discussie.

Bij de verdere uitwerking van dit bestemmingsplan wordt waar mogelijk ingespeeld op de nieuwe Omgevingsvisie.

2.2.4 Uitgangspunten voor het bestemmingsplan

Op basis van het provinciaal beleid worden voor de planopzet van het bestemmingsplan de volgende aanbevelingen gedaan:

- Aangesloten wordt bij de Ruimtelijke Verordening Gelderland voor wat betreft de onderdelen met directe doorwerking voor het bestemmingsplan. Dit betreft:
 1. permanente bewoning van recreatiewoningen is uitgesloten;
 2. in gebieden gelegen binnen de EHS zijn bestemmingen en ontwikkelingen, waardoor de wezenlijke kenmerken of waarden van het gebied, significant worden aangetast, niet toegestaan;
 3. geen bestemmingen toestaan die de waardevolle gebieden van het Nationale Landschap Veluwe aantasten.
- De beleidskaart ruimtelijke structuur uit het Streekplan Gelderland 2005 wordt mede betrokken in de afwegingen bij het bepalen van de grote gebiedsbestemmingen, de mogelijkheden ten aanzien van nevenactiviteiten en functieverandering.
- Geen aantasting van wezenlijke waarden/kenmerken van de EHS.
- De natuurgebieden in het plangebied zorgvuldig bestemmen; in het bijzonder dient aandacht uit te gaan naar de instandhoudingsdoelstellingen van de Natura 2000-gebieden, dat wil zeggen dat het doel 'behoud, herstel en/of ontwikkeling van de aanwezige cultuurhistorische waarden, natuur- en landschapswaarden' in de planregels dient te worden vertaald. Daarnaast dienen ook deze waarden buiten de Natura 2000-gebieden te worden beschermd.

- De begrenzing van de EHS dient zorgvuldig te worden vertaald in de flexibiliteitsbepalingen, alsmede het 'nee tenzij beleid' in deze gebieden.
- Handhaven en beschermen van landschapselementen met een bijzondere functie voor natuur.

2.3 Gemeentelijk beleid

2.3.1 Ruimtelijke Structuurplan

Het Ruimtelijk Structuurplan (vastgesteld door de gemeenteraad op 11 april 2006, bekendmaking 6 februari 2007) is een uitwerking van de Toekomstvisie Epe 2010. In het plan staan in hoofdlijnen de gewenste sociaal-maatschappelijke en ruimtelijk-economische ontwikkelingen voor de gemeente Epe voor de komende 10 jaar.

Het plan doet uitspraken over waar gebouwd kan worden voor de bewoners en bedrijven. Ook wordt er een perspectief geschetst voor de ontwikkeling van landbouw, recreatie en natuur. De beleidskeuzes per aspect zijn in hoofdstuk 3 weergegeven.

2.3.2 Structuurvisie Veluweflank

De structuurvisie Veluweflank (vastgesteld door de gemeenteraad op 25 maart 2010) heeft betrekking op het buitengebied tussen het Apeldoorns Kanaal en het Centraal Veluws Natuurgebied. De visie geeft een overkoepelend ruimtelijk strategisch toetsingskader voor ruimtelijke plannen en projecten. Naast een visie bevat het plan ook een uitvoeringsparagraaf.

De gemeente zet in op een geleidelijke en zorgvuldige gebiedsontwikkeling. Daarom voorziet de structuurvisie in een zonering in 'ontwikkelingsgebieden' en 'conserveringsgebieden'. In de conserveringsgebieden streeft de gemeente naar behoud en versterking van landschap, natuur en cultuurhistorische waarden. In de ontwikkelingsgebieden is -beperkte- groei van bebouwing mogelijk in de vorm van landgoederen, groen wonen en recreatieve ondernemingen. Twee concentratiepunten voor recreatie vormen daarnaast de basis voor verdere ontwikkeling van diversiteit en kwaliteit in de recreatiesector en daarmee als economische drager voor het plangebied.

Al deze ontwikkelingen moeten bijdragen aan het behouden en versterken van de landschappelijke en cultuurhistorische waarden in het gebied. Daarbij gaat het bijvoorbeeld om het versterken van het contrast tussen lage, natte en hoge, droge delen en het behouden en accentueren van cultuurhistorische ensembles (sprengen en watermolens, bouwlanden en hooilanden).

2.3.3 Woonvisie 2013 - Prettig wonen, samen leven

Met de nieuwe Woonvisie wil de gemeente Epe bijdragen aan een prettig en aantrekkelijk leef- en woonklimaat in de gemeente. Te midden van een sterk veranderende omgeving streeft de gemeente Epe naar kwalitatief passende woningen, een gezonde woningmarkt, vitale gemeenschappen en duurzaam wonen.

De komende jaren wil de gemeente Epe in samenwerking met partners en burgers dan ook werken aan:

- Geschikte woningen die passen bij de inwoners van Epe: hierbij gaat het om toegankelijke woningen en een toegankelijke woonomgeving, vooral voor de groeiende groep senioren.
- De kwaliteit van de bestaande woningvoorraad: hierbij gaat het om het behoud en versterken van de kwaliteit van de woonomgeving. Duurzaamheid en levensloopgeschiktheid zijn hierbij belangrijk.

- Een gezonde woningmarkt: in de gemeente Epe worden maximaal 790 woningen toegevoegd in de periode 2010-2019. Het woningbouwprogramma dient aan te sluiten bij de marktvraag (vraagsturing) in combinatie met aandacht voor de toekomstige huishoudensontwikkeling, de differentiatie van de woningvoorraad en de impact van de woningmarktcrisis.
- De kwaliteit van kernen en gemeenschappen: Het voorzieningenniveau in de kernen is van groot belang voor een prettige leefomgeving. Het voorzieningenniveau in de gemeente willen we duurzaam en passend bij de vraag organiseren, ook in de toekomst.
- Duurzaam wonen: hierbij gaat het om de energetische kwaliteit van woningen. Deze wil de gemeente Epe verbeteren door de samenwerking met de woningcorporatie, ontwikkelaars en met de gebruiker zelf aan te gaan.

2.3.4 Nieuwe kaders woningbouwinitiatieven gemeente Epe 2011

Voor locaties die niet op de lijst uit de Woonvisie staan, is beleid ontwikkeld dat is vastgelegd in de Notitie Wonen buiten de Woonvisie. Ten tijde van het opstellen van dit beleid gold het Kwalitatief Woningbouwprogramma (KWP) 2005 - 2009 dat was gericht op een forse groei van het aantal woningen. Inmiddels geldt het KWP 3 (2010-2019) waarin het groeiscenario is bijgesteld op basis van demografische ontwikkelingen en de economische crisis naar een beperkte groei. De plancapaciteit bedraagt binnen de regio ruim meer dan de behoefte aan woningen. Dit heeft tot gevolg dat keuzes gemaakt moeten worden over welke woningen, wanneer op welke locatie worden gebouwd. Als gevolg daarvan wordt een restrictief beleid gevoerd met betrekking tot nieuwe initiatieven om woningbouw voor zover deze niet op de gemeentelijke planningslijst staan. Dit beleid is vastgelegd in de notitie 'Nieuwe kaders woningbouwinitiatieven gemeente Epe'.

Uitgangspunt is dat de gemeente de plancapaciteit niet verder laat toenemen. Voor het omvormen van vrijkomende agrarische bijgebouwen naar woningen en verzoeken voor woningbouw die betrekking hebben op de ontwikkeling van een nieuw landgoed geldt het volgende: aan lopende verzoeken wordt medewerking verleend, nieuwe verzoeken worden echter aangehouden totdat de regionale woningbouwprogrammering is afgerond en besluitvorming daarover heeft plaatsgevonden. Lopende verzoeken zijn verzoeken waarover reeds een (principe)besluit is genomen door het College van B&W.

2.3.5 Welstandsnota gemeente Epe

De gemeenteraad heeft in zijn vergadering van 11 oktober 2012 de Welstandsnota gemeente Epe vastgesteld. In de Welstandsnota is vastgelegd hoe het welstandstoezicht in de gemeente Epe is geregeld. Tevens geeft deze nota uitgangspunten en criteria voor het welstandsoordeel. De Welstandsnota wil duidelijk maken welk welstandsniveau in de verschillende (deel)gebieden in de gemeente gevoerd wordt en welke criteria er bij het beoordelen van de bouwplannen door de welstandsc commissie gelden. Per deelgebied wordt in de welstandsnota aangegeven welke beleidsuitgangspunten gelden en welke beoordelingscriteria (situering, massa en vorm, gevels, kleur- en materiaalgebruik, detaillering) in acht moeten worden genomen.

2.3.6 Prostitutiebeleid 2000+

De gemeente Epe heeft haar prostitutiebeleid weergegeven in de op 7 december 2000 door de raad vastgestelde Nota prostitutiebeleid gemeente Epe 'Van regionaal naar lokaal beleid'. Gelijktijdig heeft de gemeenteraad een 'Verordening tot wijziging van de Algemene plaatselijke verordening gemeente Epe 1995' vastgesteld. Een ander onderdeel van het vestigingsbeleid ten aanzien van prostitutiebedrijven betreft het ruimtelijk beleid. In het bestemmingsplan 'Prostitutiebeleid 2000+' is het ruimtelijk beleid voor prostitutiebedrijven vertaald. In de gemeente Epe is één seksinrichting toegestaan. Besloten is om de vestiging van een dergelijk bedrijf niet toe te staan in onder meer het buitengebied, maar de mogelijkheid (onder voorwaarden) alleen te bieden in het centrum van Epe.

2.3.7 Gemeentelijk Verkeer en Vervoer Plan (GVVP)

Het vigerende gemeentelijke verkeersplan uit 2009 (GVVP) sluit aan bij het Provinciale Verkeer en Vervoer Plan (PVVP). Grondslag in zowel de gemeentelijke als provinciale nota is het vergroten van de verkeersveiligheid onder meer door het concept Duurzaam Veilig, educatie en verdere intensivering van de samenwerking met partners. Het PVVP is een uitwerking van het landelijke beleid. Naast de GVVP heeft de gemeente Epe een parkeerbeleidsplan (2009) en een fietsnota (juli 2012).

Het parkeerbeleidsplan richt zich primair op het parkeren in de bebouwde kommen.

In de Fietsnota is het hele fietsnetwerk in verschillende categorieën ingedeeld. In het nieuwe fietsnetwerk wordt aangesloten op de regionale fietsroutes, zodat de aansluiting met de omliggende gemeenten gewaarborgd is. Het regionale fietsnetwerk is vervolgens lokaal verfijnd om ook alle lokaal belangrijke bestemmingen zoals scholen, winkelcentra, sportaccommodaties met de fiets goed te kunnen bereiken. Hierbij is er sprake van een sluitend netwerk van fietsroutes, waarbij onderscheid wordt gemaakt in utilitaire (nuttige, noodzakelijke, dagelijkse) en recreatieve fietsroutes. In beide gevallen zijn deze onderverdeeld in primaire en secundaire routes. In de Fietsnota is per categorie de voorkeurskenmerken voor de breedte, materiaalgebruik en kleur van het fietspad bepaald en is aangegeven hoe de voorrang op het betreffende fietspad is geregeld.

2.3.8 Uitgangspunten voor het bestemmingsplan

De uitgangspunten vanuit gemeentelijk beleid zijn opgenomen in hoofdstuk 3 Uitgangspunten.

Hoofdstuk 3 Uitgangspunten

In dit hoofdstuk wordt ingegaan op de wijze waarop de gemeentelijke beleidsvisies worden vertaald naar het bestemmingsplan. Daarbij is rekening gehouden met beleid, zoals behandeld in hoofdstuk 2 en het meer sectorale beleid van de gemeente of andere overheden. De beleidsuitgangspunten voor het bestemmingsplan en de planopzet zijn per functie dan wel waarde uiteengezet; daar waar raakvlakken met andere functies en/of waarden liggen, is dit expliciet aangegeven.

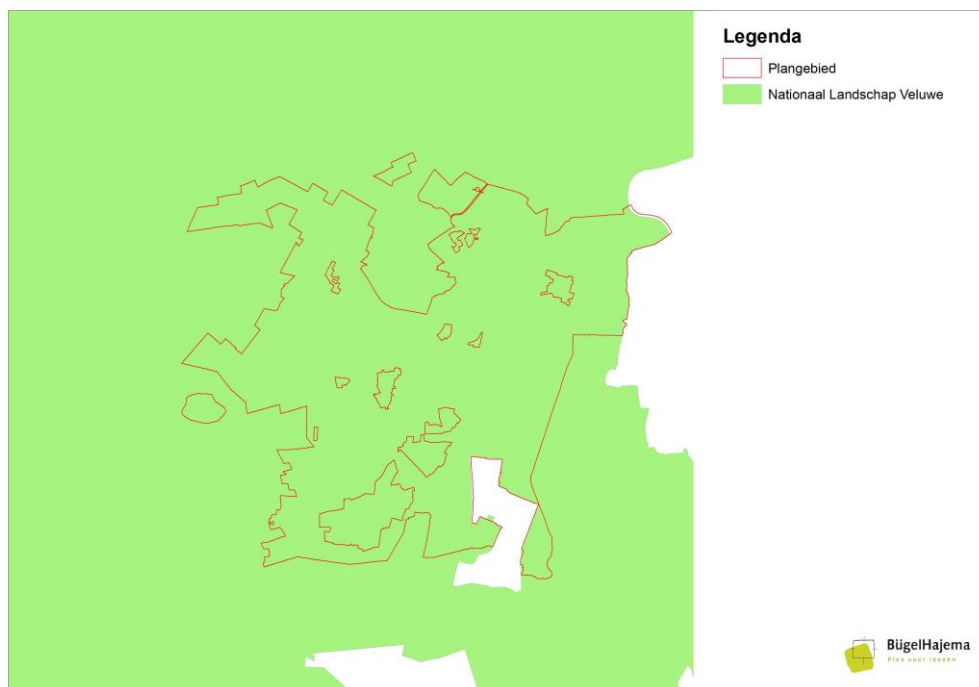
Daarnaast wordt wet- en regelgeving die in directe relatie staan met de relevante ruimtelijke thema's in dit hoofdstuk beschreven. Ook is aangegeven hoe hier in het bestemmingsplan mee is omgegaan. Dubbele regelgeving met andere overheden (provincie, waterschap) is zoveel mogelijk voorkomen.

3.1 Landschap, cultuurhistorie en archeologie

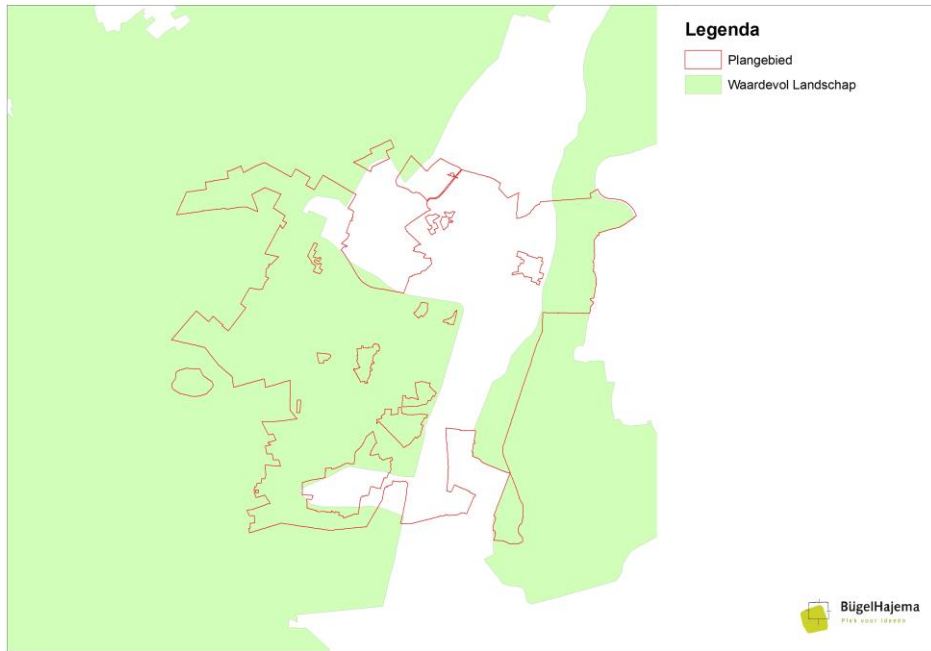
3.1.1 Landschap

Streekplanuitwerking: Nationale Landschappen

Het Rijk heeft in de Nota Ruimte 20 Nationale Landschappen aangewezen. Eén van die Nationale Landschappen is de Veluwe. Het volledige plangebied maakt onderdeel uit van dit Nationale Landschap (zie onderstaande uitsnede van de begrenzing van het nationaal landschap Veluwe).

Ligging plangebied en het Nationaal Landschap Veluwe

Ligging plangebied en het Waardevol Landschap

Nationale Landschappen zijn gebieden met internationaal zeldzame of unieke en nationaal kenmerkende landschapskwaliteiten en in samenhang daarmee bijzondere natuurlijke en recreatieve kwaliteiten. Het doel voor de Nationale Landschappen is om landschappelijke, cultuurhistorische en natuurlijke kwaliteiten te behouden, duurzaam te beheren en waar mogelijk te versterken (ja, mits-principe). Door dit te doen zal de toeristische betekenis van deze gebieden ook toenemen en ontstaan kansen op toeristisch gebied.

Het Veluwemassief is aangewezen als een Nationaal Landschap en Waardevol landschap vanwege de volgende redenen:

- groene long van Nederland;
- stuwwal met grootschalige afwisseling van open heide, gesloten bos, uitgestrekt open stuifzand, vennen en agrarische enclaves;
- rijk aan aardkundige kwaliteiten;
- afwezigheid van oppervlaktewater met uitzondering van de vennen en enkele beken;
- weinig bebouwing;
- karakteristieke en cultuurhistorisch waardevolle open essen op de flanken.

Streekplanuitwerking: Kernkwaliteiten Waardevolle Landschappen

In deze uitwerking van het streekplan zijn de waardevolle landschappen begrensd, is het beleid bepaald en zijn de kernkwaliteiten aangegeven. Voor de waardevolle landschappen die niet onder de EHS of het waardevol open gebied vallen, zijn ruimtelijke ontwikkelingen mogelijk (ja, mits) zolang de kernkwaliteiten worden behouden en versterkt.

In het waardevol landschap dat samenvalt met de EHS zijn geen ontwikkelingen mogelijk (nee, tenzij). Ook in waardevol open gebied (valt altijd binnen waardevol landschap) zijn geen nieuwe bouwlocaties mogelijk en geldt voor overige ruimtelijke ingrepen een 'nee, tenzij'-regime.

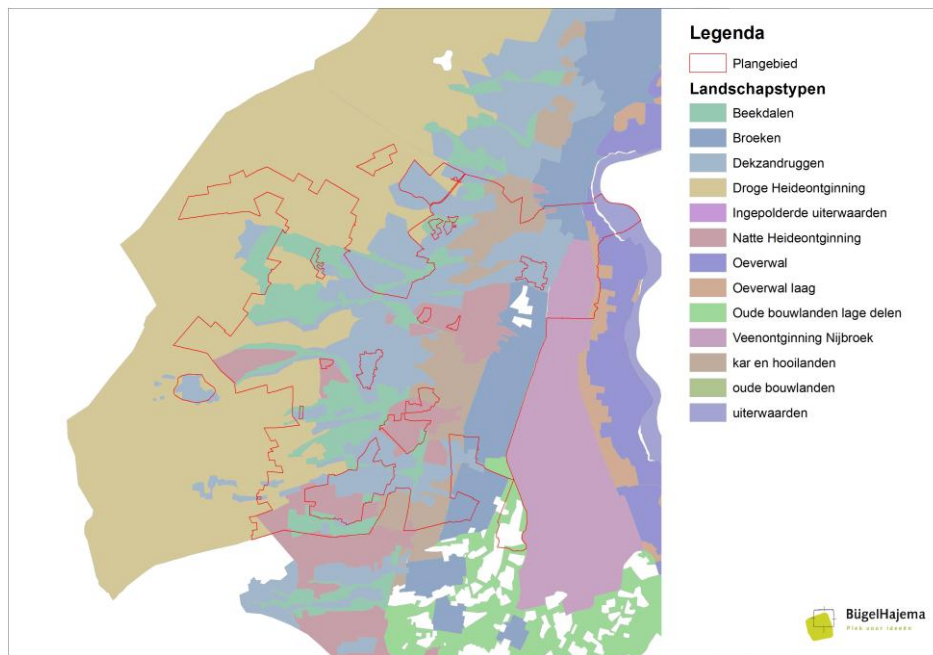
In het plangebied komen drie waardevolle landschappen voor, te weten:

- Veluwemassief;
- Wiggen Oost-Veluwe;
- IJssel Uiterwaarden.

De kernkwaliteiten zoals aangegeven bij deze waardevolle landschappen zijn verwerkt in het Landschapsonontwikkelingsplan.

Landschapsonontwikkelingsplan van Veluwe tot IJssel

In januari 2010 is het Landschapsonontwikkelingsplan (LOP) van Veluwe tot IJssel vastgesteld. Het LOP is opgesteld door de gemeenten Epe, Heerde en Voorst en bevat een regionale visie op het behoud van een mooi en aantrekkelijk landschap. Doel is om met het LOP de autonome ontwikkeling van het landschap te sturen op behoud en de ontwikkeling van landschappelijke samenhang en het ontwikkelen van karakteristieke kenmerken.

Landschapsvormkaart uit het Landschapsonontwikkelingsplan

Ook wordt met het LOP beoogd het landschapsbelang in te brengen in alle ruimtelijke veranderingsprojecten en daartoe een 'landschapskapstok' te bieden. Het LOP fungeert daarom als toetsingskader op het gebied van landschapssturing bij projecten in de regio. Aan het LOP is tevens een uitvoeringsprogramma gekoppeld.

Op de landschapsvormkaart en de kaart waardevolle open gebieden zijn de kernkwaliteiten van het landschap inzichtelijk gemaakt en gewaardeerd. Naast generieke beleidsuitspraken zijn per landschapseenheid en waardevol landschapselement uitgangspunten beschreven om het landschap te behouden en/of te versterken.

Voor Epe zijn de volgende landschapseenheden van belang:

- a. Droge heideontginningen
- b. Dekzandruggen en oude bouwlanden
- c. Natte heideontginningen
- d. Beekdalen
- e. Hooilanden
- f. Broeken (meer of minder planmatig)
- g. Kampenontginningen (hoge en lage delen)
- h. Oeverwal (hoge en lage delen)
- i. Uiterwaarden
- j. Veenontginning Nijbroek

Onderstaand wordt een korte karakteristiek gegeven van de verschillende landschapseenheden.

a. Droge bos- en heideontginningen

Dit landschapstype heeft een ligging op de hoge delen van de stuwwal (met name binnen het Centraal Veluws Natuurgebied). Door de zeer droge en arme zandgronden zijn deze gronden pas laat ontgonnen en lang onbebouwd gebleven. In de 19e eeuw werden heidegebieden ontgonnen en aangeplant met grote hoeveelheden naaldbos (productiehout). Als gevolg van de bosaanplant ontstonden vele nieuwe landgoederen. Naast de jonge productiebossen komen ook veel oude bossen voor. Deze bestaan uit meer loofsoorten en werden gebruikt voor productie van hout en voor de jacht. De ontginningswegen zijn karakteristiek voor dit landschapstype door hun lange rechte lijnen. Op de Veluwe zijn ook enkele oude agrarische enclaves te vinden (zoals Gortel en Niersen). Deze zijn ontstaan doordat woeste gronden al in de Middeleeuwen ontgonnen werden en in gebruik genomen werden voor akkerbouw.

Kernkwaliteiten zijn: oude agrarische enclaves, planmatige structuur van het naaldbos (rechte lijnen), oude bossen met loofbomen, landgoederen en cultuurhistorische elementen (zoals oude wegen, grafheuvels en Celtic Fields).

b. Dekzandruggen en oude bouwlanden

Dit landschapstype ligt op de flank van de Veluwe. De dekzandruggen liggen over het algemeen in een dwarsrichting (oost-west) op de Veluwe. Kenmerkend voor de hogere zandgronden is de aanwezigheid van bebouwingslinten en een groot complex of collectief van oude bouwlanden bij het dorp. Over het algemeen loopt de hoofdontsluiting evenwijdig aan de stuwwal, op de overgang van hoog naar laag of tussen de bouwlanden door. Vanuit de kern waaieren wegen en linten vervolgens uit. De overgang naar lagere gebieden is over het algemeen vrij scherp. Diep ingesneden beekdalen en hoge gronden wisselen elkaar op korte afstand af.

Kernkwaliteiten voor de hogere zandgronden (dekzandruggen) zijn: besloten openheid (open percelen op de overgang naar de bos- en heideontginningen), bebouwingslinten, doorzichten, laanbeplantingen en oude wegen en paden.

Kernkwaliteiten voor de oude bouwlanden zijn: de bolle ligging, grote open percelen met randbeplantingen (houtwallen), laanbeplantingen en steilranden.

c. Natte heideontginningen

Veel natte heidegebieden zijn kleinere, geïsoleerde gebieden die meestal tussen de lager gelegen beekdalen en hoger gelegen oude bouwlanden en dekzandruggen gelegen zijn. Het zijn jong ontgonnen gebieden (19^e begin 20ste eeuw), doordat deze lange tijd zeer nat waren door kwel en afstromend water. Tegenwoordig zijn deze gebieden hoofdzakelijk in gebruik als grasland en herkenbaar aan het rechtlijnige verkavelings- en wegennet. (Agrarische) bebouwing ligt verspreid aan ontginningslinten.

Kernkwaliteiten zijn: nat karakter (sloten), open graslanden, herkenbaar verkavelingspatroon en rechte ontginningsassen met verspreid gelegen bebouwing.

d. Beekdalen

De beekdalen voeren het water af van de Veluwe tot aan de IJssel en zijn dan ook herkenbaar aan de van west naar oost lopende beken (en waterlopen). Veel van deze beken zijn door de mens aangelegd (sprengenbeken) en monden uit in de Grift/Apeldoorns Kanaal. Deze beken zijn over het algemeen vrij smal. In de bovenloop worden de beken vaak aan drie zijden omsloten door bossen (Centraal Veluws Natuurgebied), op de overgang komen de beken samen in een natte vlakte of veenkom en in de benedenloop liggen de beken vaak in de nabijheid van de hogere oude gronden en soms in kernen.

Kernkwaliteiten zijn: nat karakter, natuurontwikkeling, open uitstraling door gebruik als grasland, weide of hooiland, elzensingels en cultuurhistorische elementen (sprengen) en herkenbaarheid van de boven-,midden en benedenloop.

e. Hooilanden

Onderaan de stuwwal, op de overgang naar de veel vlakkere vallei zijn de hooilanden gelegen. Dit zijn gebieden waar het water stagneerde (vanuit de beekdalen en door kwel), waardoor hier sprake is van zeer natte omstandigheden. Het zijn open landen met plaatselijk enkele boerderijen.

Kernkwaliteiten zijn: grootschalige openheid, natte omstandigheden, incidentele bebouwing en een hoge natuurwaarde (door bijzondere waterkwaliteit).

f. Broeken (meer of minder planmatig)

De broekgebieden zijn laag gelegen natte gronden achter de oeverwallen. Deze gebieden zijn onderdeel van het rivierengebied van de IJssel. De gebieden zijn voornamelijk in gebruik als graslanden voor de melkveehouderij. De verkaveling is kenmerkend doordat er veelal sprake is van smalle percelen (slagen) en vele (lange) sloten. De verkavelingen vormen een grid waarbij de kavels haaks staan ten opzichte van de ontginningsbases.

Kernkwaliteiten zijn: variërende grootte van planmatige ontginningen (grid), nat en open karakter, ontsluiting van de bebouwing via de ontginningsbases.

g. Kampenontginningen (hoge en lage delen)

Dit landschapstype bestaat uit hoge en lage zandopduikingen ten oosten van de Grift/Apeldoorns Kanaal. De hoge delen liggen te midden van het relatief vlakke landschap van de IJsselvallei. De lage delen zijn net iets hoger dan de omgeving en geschikt voor één of enkele boerderijen.

Vanuit de kampen werden de lager gelegen broekgebieden in gebruik genomen. Perceelsgrenzen ontstonden veelal door het aanwezige reliëf, waardoor het kampenlandschap zich kenmerkt door grillige vormen. De kampen zijn zeer herkenbaar door de aanwezige beplanting, doordat de omliggende lagere delen vaak nat en open zijn.

Kernkwaliteiten zijn: grillige perceelsbegrenzingsen, reliëf, kleinschalig en groen karakter, landgoederen en buitenplaatsen.

h. Oeverwal (hoge en lage delen)

De oeverwal is gelegen tussen het licht glooiende dekzandgebied en de uiterwaarden van de IJssel. Het volgt de (vrij stabiele) loop van de IJssel en is dan ook noord-zuid gericht. De oeverwallen waren aantrekkelijke woonplaatsen door hun hoge en vruchtbare omstandigheden. De hogere delen kenmerken zich door kronkelende wegen, talrijke boerderijen, dorpen, onregelmatig gevormde akkers en boomgaarden. De lagere delen werden vooral in gebruik genomen als grasland. De dijken zijn aanwezig als sterke structuurdragers in het landschap met daaraan bijzondere landschapselementen (kolken, gemalen, IJsselhoeven en landgoederen).

Kernkwaliteiten zijn: gevarieerd onregelmatig landschap, gevarieerde bebouwingspatronen, doorzichten, kronkelende wegen, boomgaarden, dijken met bijzondere landschapselementen.

i. Uiterwaarden

De uiterwaarden bestaan uit jonge zandige en kleiige afzettingen van de IJssel als gevolg van bedijkingen. Door het stroombed van de IJssel kennen de uiterwaarden een micro-reliëf. Er zijn dan ook veel sporen terug te vinden van oude hanken (riviergeulen). De

vruchtbare en kalkrijke ondergrond zijn in gebruik genomen als weiland (weidevogels en ganzen), met op enkele plaatsen nog de aanwezigheid van meidoornhagen. Tegenwoordig worden de uiterwaarden ook gebruikt voor natuurontwikkelingen en waterberging.

Kernkwaliteiten zijn: micro-reliëf, openheid, restanten van riviergeulen en tichelgaten (kleiwinning).

j. Veenontginning Nijbroek

Net zoals bij de broekgebieden is dit deelgebied planmatig ontgonnen. Bijzonder is de vroege ontginning in de 14^e eeuw en de wijze van verkaveling. Kenmerkend zijn de haaks op elkaar staande hoofdrichtingen van ontginningsbases en kavels (slagen). De verkaveling en wegen vormen min of meer een grid. Er komt verspreid bebouwing voor, die van oudsher vaak op pollen (verhogingen) gelegen zijn. Behalve veel sloten kende het gebied een groot aantal hagen, waarvan tegenwoordig slechts nog restanten aanwezig zijn. Naast hagen komen bosjes, grienden en eendenkooien voor.

Hoewel het geen veengebied is, wordt het aangeduid als een veenontginningsgebied.

Kernkwaliteiten zijn: kenmerkende (slagen)verkaveling, bebouwing op pollen (verhogingen), half-open landschap door hagen, bosjes, grienden en eendenkooien.

Landgoederen

Bestaande landgoederen

In het buitengebied komen een aantal landgoederen voor. Hierbij kan onderscheid gemaakt worden tussen grotere landgoederen met meerdere functies en overige landgoederen, die wel vallen onder de Natuurschoonwet (Nsw), maar die niet als ruimtelijke eenheid herkenbaar zijn. Voor deze overige landgoederen geldt dat er geen ruimtelijk relevant onderscheid is met niet onder de Nsw gerangschikte gronden.

In het bestemmingsplan is er daarom voor gekozen om alleen de grotere landgoederen een dubbelbestemming 'Waarde - Landgoed' toe te kennen. In deze landgoederen moet er dan sprake zijn van een multifunctioneel geheel, een min of meer bedrijfsmatige opzet en exploitatie en een duidelijke ruimtelijke eenheid. Het gaat dus om landgoederen waar meerdere (economische/bedrijfsmatige) functies zoals bosbouw, landbouw, natuurbeheer, een zorgfunctie, woningen, toerisme en recreatie bestaan binnen een ruimtelijke eenheid en waar een landhuis aanwezig is.

Dit betreft onder andere de centrale delen van de landgoederen Welna, Tongeren, Westraven, Groene Zee, 't Norelbosch en kasteel Cannenburgh.

In de regels van de dubbelbestemming is een wijzigingsbevoegdheid opgenomen ten behoeve van het onderling kunnen uitwisselen van functies binnen het landgoed. Tevens is een afwijkingbevoegdheid opgenomen om gebouwen te kunnen oprichten ten behoeve van het onderhoud van het landgoed (werkschuren). Het kunnen uitwisselen van functies en bestemmingen is een wezenlijk onderdeel en doel van de dubbelbestemming en nodig voor een goed economisch en functioneel beheer van het landgoedbedrijf.

Het mogelijk maken van de uitwisselingsfunctie heeft geen functie of meerwaarde voor een woning gelegen in een paar hectare bos of heide, al of niet gerangschikt onder de Natuurschoonwet, en is daarom ook niet toegekend. De bestemmingen 'Bos', 'Natuur' en 'Wonen' zijn voldoende om deze functies afdoende te bestemmen en een goed bosbeheer en exploitatie te kunnen uitvoeren.

Nieuwe landgoederen

De provincie heeft gebieden aangewezen waar onder voorwaarden nieuwe landgoederen ontwikkeld kunnen worden. Dit betreft delen in het groenblauwe raamwerk (EHS-verweving, EHS verbindingszones) en in het multifunctioneel gebied. Uitgesloten gebieden voor de aanleg van nieuwe landgoederen zijn de EHS-natuur, waardevol open

gebied, delen in weidevogel- en ganzengebieden van provinciaal belang of in het concentratiegebied voor intensieve teelten. Gebieden die met name geschikt worden geacht, zijn gebieden met een grote mate van verweving, gebieden waar bosaanleg gewenst is en grondwaterbeschermingsgebieden.

De gemeente heeft de 'Kwaliteitsimpuls buitengebied Epe, toetsingskader nieuwe landgoederen (2006)' opgesteld. Het rapport heeft een kaderstellende functie en is richtinggevend bij de beoordeling van initiatieven van nieuwe landgoederen.

De mogelijkheden ten aanzien van nieuwe landgoederen zijn niet opgenomen in het bestemmingsplan gezien de grote landschappelijke en stedenbouwkundige invloed. Overigens is de gemeente bereid mee te denken aan een dergelijk initiatief. De gemeente kiest er voor in dat geval een afzonderlijke planologische procedure te starten.

3.1.2 Regeling landschappelijke waarden in bestemmingsplan

Het bestemmingsplan richt zich op het in stand houden van de landschappelijke kwaliteiten van het buitengebied van Epe en schept randvoorwaarden voor herstel en ontwikkeling.

Onderscheid bestemming agrarisch en agrarisch met waarden

In het geldende bestemmingsplan is onderscheid gemaakt in de bestemming 'agrarische doeleinden' en 'agrarische doeleinden met landschappelijke en natuurlijke waarden'. Het onderscheid heeft met name betrekking op omgevingsvergunningen voor het uitvoeren van werken, geen bouwwerk zijnde, of werkzaamheden. Hierbij zijn alle gebieden in de bestemming 'agrarische doeleinden met landschappelijke en natuurlijke waarden', met verschillende landschappelijke kwaliteiten opgenomen in hetzelfde vergunningstelsel. In de bestemming 'agrarische doeleinden' komen, door het opnemen van bijvoorbeeld de aanduidingen 'open gebied, en 'enkgronden', ook specifieke landschappelijke waarden voor. Het functionele onderscheid in deze bestemmingen is dat sier- en/of bollenteelt uitsluitend is toegestaan in de bestemming 'agrarische doeleinden' voor zover niet aangeduid met één van de landschappelijke aanduidingen.

In het nieuwe voorliggende bestemmingsplan is één agrarische bestemming opgenomen. Voor de verschillende landschappelijke waarden zijn gebiedsaanduidingen opgenomen, die de landschapseenheden van het LOP weergeven. De instandhouding van de kernkwaliteiten van deze landschapseenheden is vastgelegd in de algemene regels. Tevens is het aanlegvergunningstelsel afgestemd op deze landschapseenheden.

Hiermee wordt recht gedaan aan het LOP en de landschappelijke kwaliteiten en is er sprake van een overzichtelijke en eenduidige regeling.

Het provinciale waardevol open gebied uit de Provinciale Ruimtelijke Verordening is geïntegreerd in een zone uit het landschapsontwikkelingsplan. De zone uit het LOP is een verdere detaillering van de globale provinciale zone.

3.1.3 Cultuurhistorie en archeologie

Per 1 januari 2012 geldt de verplichting om aandacht te besteden aan cultuurhistorie in het bestemmingsplan. Door wijziging van artikel 3.1.6, tweede lid, onderdeel a, van het Besluit ruimtelijke ordening, dienen cultuurhistorische waarden uitdrukkelijk te worden meegewogen bij het vaststellen van bestemmingsplannen.

Epe, historisch centrum van de Veluwe - Cultuurhistorisch beleid 2010 - 2015

Het cultuurhistorisch beleidskader (vastgesteld 11 februari 2010) beschrijft hoe de gemeente Epe de komende jaren wil omgaan met het cultuurhistorisch erfgoed.

Onder het begrip cultuurhistorie worden de volgende drie werkvelden onderscheiden: 'archeologie', 'bouwhistorie' en 'historische-geografie'. Bij archeologische waarden gaat het om resten van vroegere culturen in de bodem. Soms zijn deze resten zichtbaar (grafheuvels, celtic fields), maar vaak ook onzichtbaar. Bij bouwhistorie gaat het om de gebouwde objecten (kerken, woonhuizen, bruggen), complexen van gebouwen (boerderij en erf, fabrieksterreinen) en structuren. Bij historisch-geografische waarden gaat het om (het ontstaan) van het zichtbare landschap. Dan kan het gaan om gebieden (polders, bossen), structuren (kavelpatronen), lijnen (wegen, wallen) en punten (brinken).

Cultuurhistorie in brede zin, behouden, beschermen, ontwikkelen en beleefbaar maken door beleidsmatige verankering binnen de gemeentelijke organisatie zijn de belangrijkste uitgangspunten. In het beleidskader is tevens vastgelegd op welke wijze de gemeente invulling geeft aan de wettelijke verplichtingen in het kader van de Wamz (Wet archeologische monumentenzorg).

Het beleid is gericht op het inzetten, het versterken en behouden van de hoge cultuurhistorische waarden en spitst zich toe op de volgende ambities:

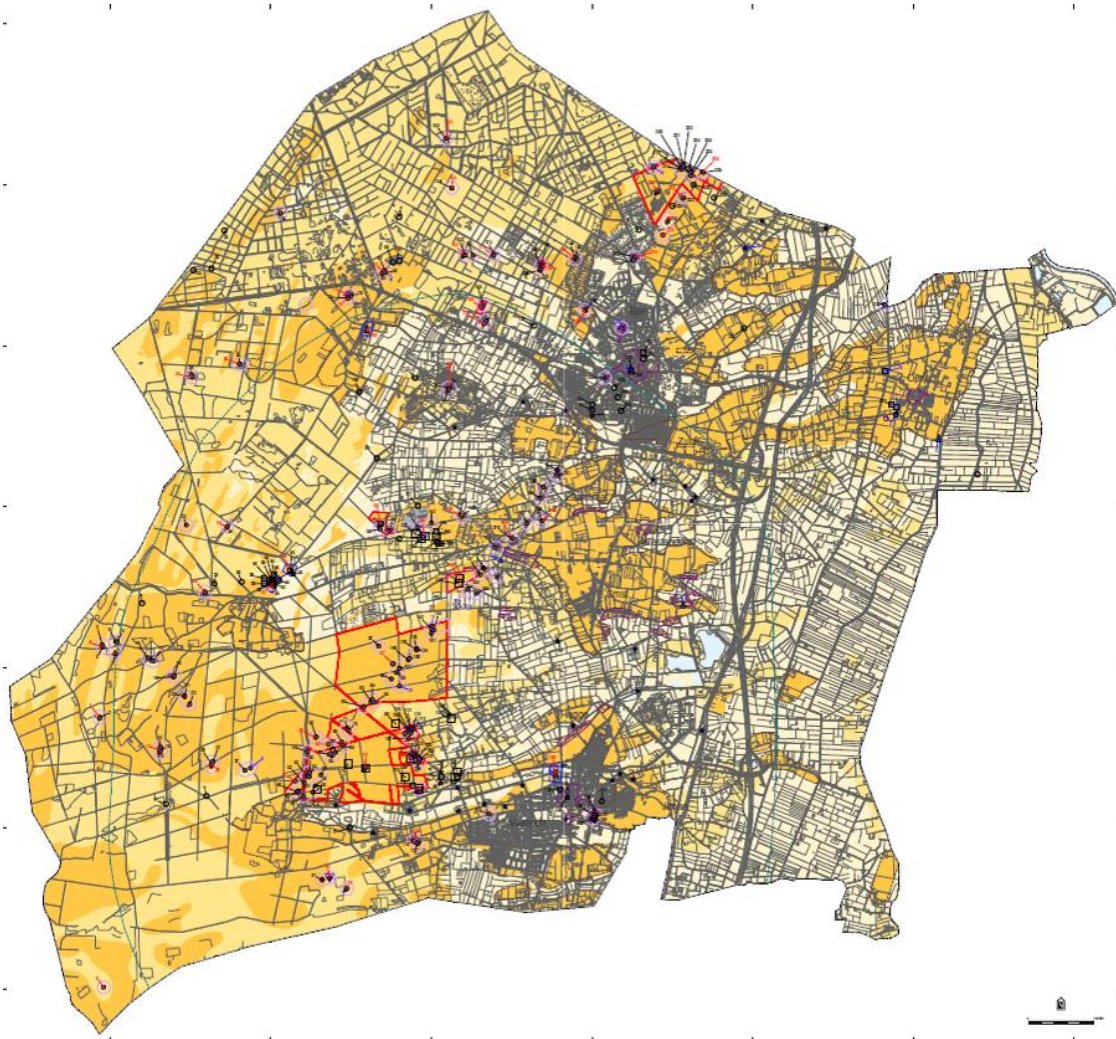
- het cultuurhistorisch erfgoed zichtbaar en beleefbaar maken;
- implementatie van de Wamz en cultuurhistorie de aandacht geven die het verdient, bijvoorbeeld door het beschermen van historisch geografische aspecten, die bestaat uit groene monumenten en waardevolle elementen, patronen en structuren;
- cultuurhistorie te integreren in de diverse beleidsvelden en de meerwaarde van cultuurhistorie te benutten;
- cultuurhistorie een volwaardig onderdeel te laten uitmaken van de afwegingen binnen de ruimtelijke ordening.

In het beleidskader is bepaald dat een cultuurhistorische effectrapportage (CHER) en/of cultuurhistorische toets verplicht is bij alle vergunningplichtige ruimtelijke ontwikkelingen. De CHER dient een inventarisatie te bevatten van alle aanwezige waarden, elementen en monumenten. Daarnaast dient te worden gezien hoe deze waarden, elementen en monumenten positief gebruikt kunnen worden bij de ontwikkeling. Eventuele negatieve invloed van het voornemen dient voorkomen dan wel verantwoord te worden.

Archeologie

In het kader van dit bestemmingsplan is relevant dat in het beleidskader is vastgelegd dat bij het vaststellen van nieuwe bestemmingsplannen aan moet worden gegeven welke archeologische waarden in het geding zijn en op welke wijze daarmee om wordt gegaan. Deze zijn vastgelegd in de Nota Invulling Archeologie Beleid.

In de Nota Invulling Archeologie Beleid is vastgelegd op welke wijze de gemeente invulling geeft aan een verantwoorde omgang met het bodemarchief. De Wamz gaat uit van de noodzaak van archeologisch onderzoek bij ingrepen groter dan 100 m² en dieper dan 0,3 m onder het maaiveld. Gemeenten kunnen van die norm afwijken (zowel naar boven als naar beneden) als daarvoor een deugdelijke motivering wordt aangevoerd. Om hiervoor een grens te bepalen, heeft de gemeente een archeologische verwachtingskaart opgesteld.

Verwachting

	Hoog
	Hoog voor rituele landschappen
	Middelhoog
	Laag
	Geen (afgraving)
	Bebouwd

Gebieden en locaties

	Archeologisch Rijksmonument
	AMK-terrein
	Historische kern (grondgebruikskaart 1847)
	Enk
	Landweer
	Ruwe diamant - archeologisch beleidskader provincie Gelderland

Afbeelding Archeologische verwachtingswaardenkaart

De norm voor archeologisch onderzoek ligt bij gebieden met een hoge verwachtingswaarde op 1.000 m² en een diepte van 0,5 m onder maaiveld, voor de gebieden met een middelhoge verwachtingswaarde ligt de drempel bij 2.500 m² en een diepte van 0,5 m onder maaiveld. Voor de archeologisch waardevolle gebieden (AMK-terreinen) dient te worden uitgegaan van maatwerk en geldt een norm van 50 m² en een diepte van 0,5 m omdat de trefkans hier hoog is. Vanwege de grote cultuurhistorische waarde van enken geldt hier een ondergrens van 500 m² en een diepte van 0,5 m.

De verwachtingswaarden zijn vertaald in verschillende archeologische dubbelbestemmingen. In de onderstaande tabel zijn deze weergegeven:

Verwachtingswaarde	Dubbelbestemming
Archeologisch Rijksmonument	Waarde - Archeologie 1
AMK -terrein	Waarde - Archeologie 2
Historische kern	Waarde - Archeologie 3
Enk	Waarde - Archeologie 4
Hoge archeologische verwachting	Waarde - Archeologie 5
Middelhoge archeologische verwachting	Waarde - Archeologie 6

Bouwhistorie

Monumenten

Binnen het plangebied komen diverse rijksmonumenten en gemeentelijke monumenten voor. De gemeente streeft naar behoud van cultuurhistorisch waardevolle bebouwing. De betreffende panden zijn reeds aangemeld of door de gemeente aangewezen en de bescherming is geregeld in een gemeentelijke verordening of van rijkswege geregeld in de Rijksmonumentenwet.

Artikel 2.2 van de Wabo bepaalt dat het verboden is zonder een omgevingsvergunning een krachtens een verordening aangewezen monument te slopen, te verstoren, te verplaatsen of in enig opzicht te wijzigen of te herstellen, te gebruiken of te laten gebruiken op een wijze waarop het wordt ontsierd of in gevaar wordt gebracht. De verordening en de rijksregelgeving bevatten het inhoudelijke toetsingskader waar eventuele verzoeken tot aanpassing van het monument aan worden getoetst. De bescherming van de monumenten is daarmee in beginsel afdoende geregeld. Een nadere regeling in het bestemmingsplan leidt tot dubbele regelgeving. Het bestemmingsplan bevat daarom geen nadere beschermingsregeling (meer) voor deze gebouwen.

Bovendien stelt het cultuurhistorisch beleid een cultuurhistorische effectrapportage verplicht bij ruimtelijke ontwikkelingen. Ook hierdoor is er sprake van voldoende bescherming.

Beschermd dorpsgezicht

Gortel vormt door de aanwezige monumenten een nederzetting met een bijzondere cultuurhistorische betekenis. Gortel is in 1987 aangewezen als beschermd dorpsgezicht. Uit de toelichting op het besluit tot aanwijzing wordt de volgende typering gegeven:

"Gortel is één van de weinige nederzettingen op de Veluwe waarvan het oorspronkelijke karakter bewaard is gebleven. Dat wil zeggen dat de ruimtelijke structuur van het agrarische land, de wegen en de bebouwing in stand is gebleven ondanks het verdwijnen van het landbouwsysteem waarop de nederzetting stelde. (...) Door de hoge mate van spreiding van de weinige huizen en boerderijen heeft het dorpsgezicht een zeer open karakter, hetgeen nog geaccentueerd wordt door het bos dat de nederzetting aan drie kanten naar buiten toe afsluit."

Een bestemming 'Waarde - Beschermd dorpsgezicht' is opgenomen voor deze gronden. De inhoud van de regeling is vergelijkbaar met de regeling uit het geldende bestemmingsplan (regeling voor nadere eisen en aanlegvoorschriften).

Historische geografie

In tegenstelling tot de aspecten 'archeologie' en 'bouwhistorie' kent de historische geografie geen wettelijke verankering. Wel bieden de structuurvisie en het landschaps-

ontwikkelingsplan beleidsmatig een uitvoerings- en toetsingskader als het gaat om het beschermen en het ontwikkelen van het landschap. Door middel van de gebiedsaanduidingen voor de landschapszones van het LOP vindt deze bescherming in het bestemmingsplan plaats, zie paragraaf 3.1.1 Landschap.

3.1.4 Uitgangspunten voor het bestemmingsplan

Op basis van de inventarisatie, de gebiedsbeschrijving en -analyse ten behoeve van het Bestemmingsplan Buitengebied zijn voor het thema 'Landschap, cultuurhistorie en archeologie' de volgende keuzes gemaakt:

- De kernkwaliteiten van de verschillende landschapseenheden op basis van het landschapsonwikkelingsplan zijn beschermd door middel van gebiedsaanduidingen:

Aanduiding	Landschaps en natuurwaarden
overige zone - droge bos- en heideontginningen	- Oude agrarische enclaves - Planmatige structuur naaldbos (rechte lijnen) - Oude bossen met loofbomen - Landgoederen - Cultuurhistorische elementen (oude wegen, Celtic Fields, grafheuvels)
overige zone - dekzandruggen en oude bouwlanden	- Besloten openheid - Laanbeplantingen - Bebouwingslinten met doorzichten - Oude wegen en paden - Bolle ligging - Grote open percelen met randbeplantingen - Steilranden
overige zone - natte heideontginningen	- Nat karakter (sloten) - Open grasland - Herkenbaar verkavelingspatroon - Rechte ontginningsassen - Verspreide ligging van bebouwing
overige zone - beekdalen	- Nat karakter - Natuurontwikkeling - Open uitstraling (gras-, wei- of hooiland) - Elzensingels - Cultuurhistorische elementen (sprengen) - Herkenbaarheid boven-, midden- en benedenloop van het beekdal
overige zone - hooilanden	- Grootschalige openheid - Natte omstandigheden - Incidentele bebouwing - Hoge natuurwaarde (bijzondere waterkwaliteit)
overige zone - broeken	- Variërende grootte planmatige Ontginningen (grid) - Nat en open karakter - Ontsluiting van de bebouwing via de ontginningsbases
overige zone - kampenontginningen	- Grillige perceelsbegrenzingsen - Reliëf - Kleinschalig en groen karakter - Landgoederen en buitenplaatsen

overige zone - oeverwal	- Gevarieerd onregelmatig landschap - Gevarieerde bebouwingspatronen - Doorzichten - Kronkelende wegen - Boomgaarden - Dijken met bijzondere landschaps-elementen
overige zone - uiterwaarden	- Micro-reliëf - Openheid - Restanten van riviergeulen - Tichelgaten (als gevolg van kleiwinning)
overige zone - veenontginning nijbroek	- Kenmerkende (slagen)verkaveling - Bebouwing op pollen (verhogingen) - Half-open landschap met hagen, grienden, bosjes en eendenkooien

- Landgoederen waar sprake is van een multifunctioneel geheel, een min of meer bedrijfsmatige opzet en exploitatie en een duidelijke ruimtelijke eenheid zijn voorzien van een dubbelbestemming 'Waarde - Landgoed'.
- Het ontwikkelen van een nieuw landgoed kan alleen via een afzonderlijke planologische procedure worden gerealiseerd, vanwege de grote ruimtelijke gevolgen van een dergelijk initiatief.
- Cultuurhistorische waarden zijn beschermd door middel van voorwaarden in de flexibiliteitsbepalingen. Op het moment dat een ruimtelijke ontwikkeling is beoogd buiten het bouwvlak zal aangetoond moeten worden dat de cultuurhistorische waarden behouden c.q. versterkt worden.
- Het bestemmingsplan bevat een concrete regeling (dubbelbestemmingen) ten behoeve van de bescherming van (potentiële) archeologische waarden. Voor het plangebied zijn namelijk de volgende dubbelbestemmingen opgenomen: 'Waarde - Archeologie 2', 'Waarde - Archeologie 3', 'Waarde - Archeologie 4', 'Waarde - Archeologie 5', 'Waarde - Archeologie 6'.
- Bescherming van monumenten is van belang. Monumenten zijn beschermd via de Monumentenwet 1988 en zijn daarom niet geregeld in dit bestemmingsplan. Dit leidt tot dubbele regelgeving.
- De bestemming 'Waarde - Beschermd dorpsgezicht' is opgenomen voor het beschermd dorpsgezicht Gortel.

3.2 Natuur

3.2.1 Beleid en ontwikkelingen

In Nederland is er verschillende regelgeving die toeziet op de bescherming van de natuur. De regels zijn gericht op bescherming van een onderdeel uit het milieu of de natuur, zoals op de bescherming van de waterkwaliteit en kwantiteit en voor bepaalde dier- en plantensoorten. De belangrijkste bescherming is neergelegd in de Natuurbeschermingswet 1998, de Flora- en faunawet uit 2002 en de uit het Natuurbeleidsplan voortkomende Ecologische Hoofdstructuur.

Natuurbeschermingswet 1998

Natura 2000 bestaat uit een Europees netwerk van belangrijke natuurgebieden. Het netwerk wordt beschermd door twee Europese richtlijnen, namelijk de Vogelrichtlijn en de Habitatrichtlijn. Beide richtlijnen verplichten de lidstaten tot het aanwijzen van strikt te beschermen gebieden, zogenaamde 'speciale beschermingszones'. In Nederland is de bescherming van de speciale beschermingszones geregeld via de Natuurbeschermingswet 1998. Er is voor gekozen één aanwijzingsbesluit te hanteren, dat de diverse vormen van bescherming van het gebied regelt. In dit besluit zijn de instandhoudingsdoelstellingen geformuleerd, de doelen van de natuurbescherming in dit gebied.

De aanwijzing heeft geen consequenties voor het huidige gebruik. Bestaande activiteiten kunnen over het algemeen worden voortgezet. Nieuwe activiteiten, die significante negatieve gevolgen kunnen hebben, moeten vooraf grondig worden onderzocht op hun gevolgen in de vorm van een zogenaamde 'Passende beoordeling'. Hoofddregel daarbij is dat als uit dit onderzoek naar de gevolgen van de nieuwe activiteit blijkt dat de natuurlijke kenmerken van het richtlijngebied worden aangetast, geen toestemming mag worden verleend, tenzij er geen ander alternatief is, er een dwingende reden van groot openbaar belang is en compenserende maatregelen worden getroffen.

In het plangebied liggen twee Natura 2000-gebieden. In het westen van het plangebied ligt het Natura 2000-gebied 'Veluwe' en in het oosten 'Uiterwaarden IJssel'. De afbeelding 'Natura 2000 en EHS' geeft een overzicht van de begrenzing van het Natura 2000-gebied. Momenteel zijn de beheersplannen 'Veluwe' en 'Uiterwaarden IJssel' in ontwerp.

De Passende beoordeling is uitgewerkt in het kader van het planMER, zoals opgenomen in de bijlage.

Bescherming

De Natura 2000-gebieden hebben in het bestemmingsplan de bestemming 'Natuur' (waaronder heide) of 'Bos' gekregen. Daarmee is de bescherming van deze gebieden in het bestemmingsplan geborgd. Een wijzigingsbevoegdheid is opgenomen om uitwisseling tussen bos en natuur mogelijk te maken (zie artikel 43.3 van de regels)

In het geldende bestemmingsplan was naast Bos en Natuur ook de bestemming Heide opgenomen. Heidegebieden zijn nu in de bestemming 'Natuur' opgenomen. Het onderscheid tussen Bos en Natuur betreft vooral de aanwezigheid van opgaande beplanting in Bos en het ontbreken daarvan in Natuur. Tevens is houtproductie in de bestemming 'Bos' mogelijk, terwijl dit in de bestemming 'Natuur' niet is toegestaan.

Binnen de bosgebieden komen verspreid kleinere heidevelden, agrarische percelen, akkertjes, wildweiden en dergelijke voor. In de regels is vastgelegd dat wanneer deze gebieden kleiner zijn dan 2 ha worden ze geacht deel uit te maken van het bos.

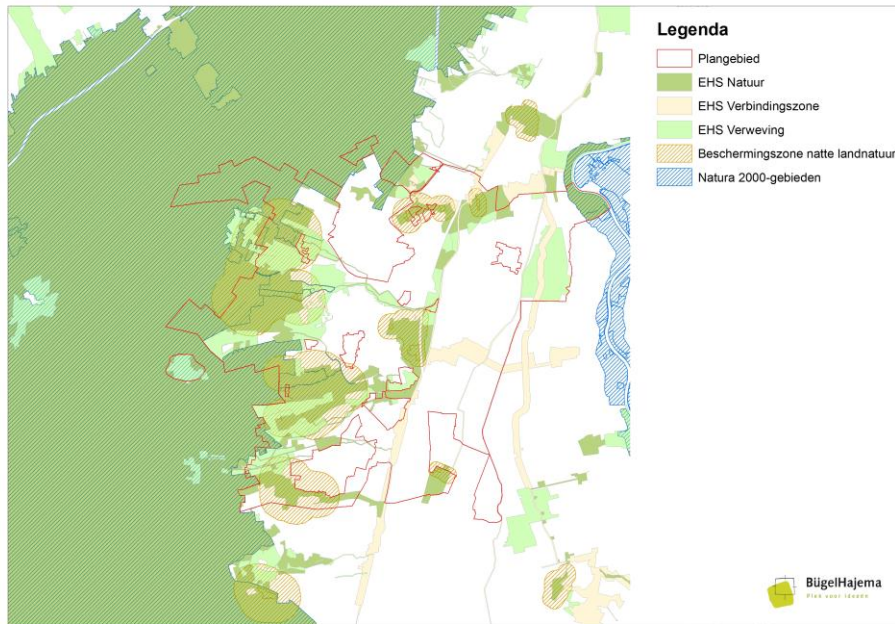
Ecologische Hoofdstructuur

De EHS is een samenhangende structuur van gebieden met een speciale natuurkwaliteit (doelen). Die structuur, de ecologische hoofdstructuur, moet biodiversiteit en duurzame natuurkwaliteit in Nederland waarborgen. De EHS is een beleidsconcept dat zijn wortels heeft in het Nationaal Natuurbeleidsplan van 1990 en vervolg heeft gekregen in de Nota Ruimte van 2006. Provincies zijn verantwoordelijk voor de realisering van de EHS. In het Streekplan Gelderland (actualisatie 2009) is dit als beleidsdoel opgenomen.

Beschermde gebieden

De EHS bestaat uit:

- bestaande natuurgebieden;
- toekomstige natuurgebieden;
- beheersgebieden (verwevingsgebied).

Natura 2000-gebieden en EHS

Voor de EHS geldt het beschermings - en compensatieregime uit de Nota Ruimte, zoals uitgewerkt in de spelregels bij de EHS (Beleidskader voor compensatiebeginsel, EHS-saldobenadering en herbegrenzen EHS). Ingrepen bij EHS-gebieden worden door het bevoegd gezag, het college van Gedeputeerde Staten van de provincie, getoetst bij een ruimtelijke procedure. Wezenlijke kenmerken en waarden van de EHS mogen niet worden aangetast. Aantasting wordt alleen verdedigbaar geacht als aantoonbaar is dat het project van groot openbaar belang is en er geen redelijk alternatief bestaat. Hier geldt het zogenaamde 'nee, tenzij'-principe. De aantasting moet zoveel mogelijk worden gemitigeerd (verzacht). Restschade moet worden gecompenseerd.

Bescherming

De EHS-gebieden zijn door middel van gebiedsaanduidingen EHS-natuur, EHS-verweving en EHS-ecologische verbindingzones op de verbeelding vastgelegd. Daarmee vindt één op één vertaling plaats van het provinciale beleid en de provinciale regeling (verordening). De aanduiding EHS-ecologische verbindingzone ziet alleen op het kunnen wijzigen van de bestemming in een bestemming Bos en/of Natuur en het voorkomen van onomkeerbare ontwikkelingen, die de realisering van een ecologische verbindingzone in de weg zouden kunnen staan. De aanduidingen EHS-natuur en EHS-verweving zijn opgenomen om de kernkwaliteiten en omgevingscondities van deze EHS-gebieden te borgen in het bestemmingsplan.

Bestaande bos- en natuurgebieden die zijn aangewezen als EHS-natuur hebben de bestemming 'Natuur' gekregen. Agrarische gronden, die zijn aangewezen als EHS-natuur hebben een gewone agrarische bestemming gekregen, waarbij de gebiedsaanduiding EHS-natuur zorgt voor een medebestemming voor aanwezige natuurwaarden, tenzij de gronden al zijn aangekocht door een natuurbeherende organisatie.

Voor EHS-verweving en EHS-ecologische verbindingzone is een wijzigingsbevoegdheid opgenomen voor omzetting naar de bestemming 'Natuur'.

Beschermingszone natte natuur

In het Waterhuishoudingsplan van de Provincie Gelderland is beleid opgesteld voor onder andere de natte landnatuurgebieden en beschermingszones rond deze natte natuurgebieden.

De natte landnatuurgebieden vallen onder de bestaande bos- en natuurgebieden en krijgen

de bestemming 'Natuur'. De omliggende beschermingszone is in het bestemmingsplan opgenomen als gebiedsaanduiding ('overige zone - beschermingszone natte landnatuur'), met daaraan gekoppeld een aanlegvergunningstelsel gericht op activiteiten die met de waterhuishouding te maken hebben.

De beschermingszone geldt niet voor de bebouwde percelen, omdat er niet of nauwelijks effecten op de waterhuishouding zijn te verwachten bij het bouwen op die percelen.

Soortenbescherming

Beleid

Met ingang van 1 april 2002 is de Flora- en faunawet in werking getreden. Het soortenbeleid uit de Vogelrichtlijn van 1979 en de Habitatrichtlijn van 1992 van de Europese Unie is hiermee in de nationale wetgeving verwerkt.

Achter de Flora- en faunawet staat het idee van de zorgplicht voor in het wild levende beschermde dieren en planten en hun leefomgeving. Deze soorten worden opgesomd in de 'lijsten beschermde inheemse planten- en diersoorten'. Deze zorgplicht betekent dat een ontheffing van het verbod op verstoren (of erger) alleen kan worden verleend, als geen afbreuk wordt gedaan aan de goede staat van instandhouding van de soort. Deze voorwaarde geldt voor alle beschermde soorten.

De Algemene Maatregel van Bestuur ex artikel 75 van de Flora- en faunawet van 23 februari 2005, kent een driedeling voor het beschermingsniveau van planten- en diersoorten. In een toelichting zijn deze soorten opgenomen in tabellen. Voor soorten uit tabel 1 geldt een vrijstellingsregeling van de verboden. Voor soorten uit tabel 2 en voor vogels geldt een vrijstelling als wordt gewerkt volgens een goedgekeurde gedragscode. Als niet wordt gewerkt volgens een goedgekeurde gedragscode, kan voor de soorten uit tabel 2 ontheffing van de verboden worden verleend als geen sprake is van economisch gewin en als zorgvuldig wordt gehandeld. Voor de soorten uit tabel 3 kan bij ruimtelijke ontwikkeling ook ontheffing worden verleend. Er mag dan geen afbreuk worden gedaan aan de goede staat van instandhouding van de soort en een redelijk alternatief voor de ingreep moet ontbreken. Ook voor ontheffing van het verstoren van vogels gelden deze voorwaarden.

In het planMER wordt nader ingegaan op de aanwezige soorten op grond van de Flora- en faunawet en de effecten van de ontwikkelingsmogelijkheden in het bestemmingsplan daarop.

3.2.2 Uitgangspunten voor het bestemmingsplan

Op basis van de inventarisatie, de gebiedsbeschrijving en -analyse ten behoeve van het Bestemmingsplan Buitengebied zijn voor het thema 'Natuur' de volgende keuzes gemaakt:

- Bestaande bos- en natuurgebieden hebben een planologische bescherming gekregen door middel van het toekennen van de bestemming 'Natuur' en 'Bos'. Hierbij is in de bestemmingsomschrijving rekening gehouden met de natuurlijke, landschappelijke, hydrologische en/of cultuurhistorische waarden. Daarmee is de bescherming van EHS en Natura 2000-gebieden afdoende geregeld.
- De EHS-zones zijn in het bestemmingsplan met een gebiedsaanduiding opgenomen. Daarmee is ook de verdere ontwikkeling van de EHS geborgd.
- Een wijzigingsbevoegdheid is opgenomen waarmee begrenzingen van de EHS kunnen worden gewijzigd indien de provinciale Structuurvisie is vastgesteld.
- De natte landnatuurgebieden inclusief beschermingszones zijn beschermd met een gebiedsaanduiding 'overige zone - beschermingszone natte landnatuur'.
- Een wijzigingsbevoegdheid is opgenomen om agrarische gronden onder voorwaarden om te zetten naar natuur. De voorwaarden betreffen:
 1. het terrein is verworven voor de inrichting als natuurgebied, dan wel de eigenaar en gebruiker hebben schriftelijk ingestemd met de natuurontwikkeling;
 2. de wijziging is in overeenstemming met het landschapstype zoals opgenomen in het Landschapsontwikkelingsplan van Veluwe tot IJssel;

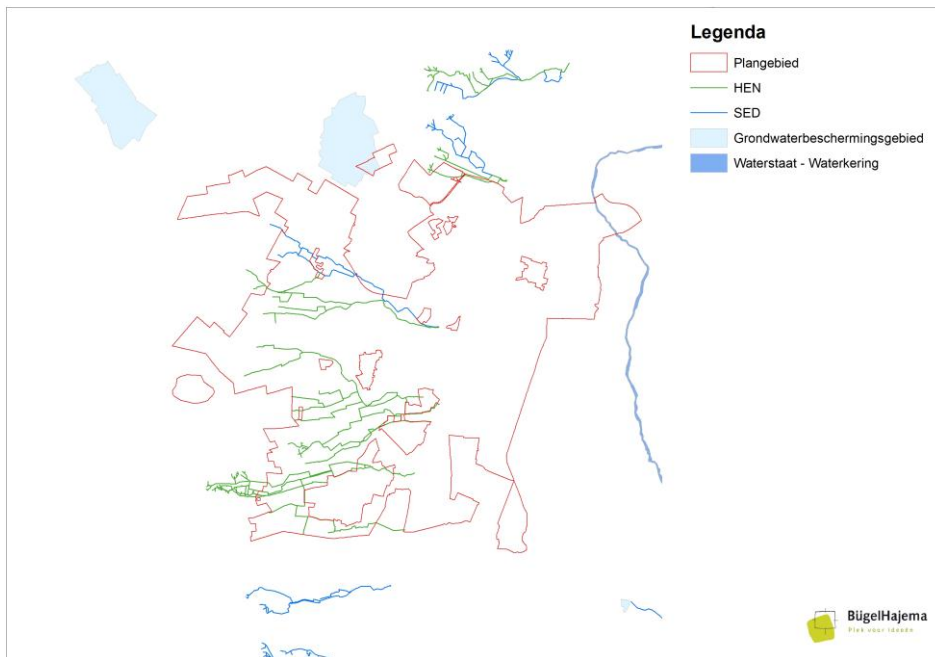
3. wijziging leidt niet tot: een onevenredige aantasting van de gebruiks- en ontwikkelingsmogelijkheden van naastgelegen percelen; negatieve effecten op de waterhuishouding; burgemeester en wethouders vragen hierover schriftelijk advies van de waterbeheerder, alvorens de wijziging wordt toegepast.
- Werkzaamheden die niet passen bij de natuurbestemming en negatieve effecten kunnen hebben op de kwaliteit van het gebied, zijn in het bestemmingsplan gebonden aan een omgevingsvergunning voor werken en werkzaamheden, om een nadere afweging te kunnen maken.

3.3 Water

3.3.1 Beleid en ontwikkelingen

Europese Kaderrichtlijn Water

Met ingang van december 2000 is de Europese Kaderrichtlijn Water van kracht geworden. In het kader van de Kaderrichtlijn worden kwaliteitseisen gesteld, gericht op het beschermen en verbeteren van de aquatische ecosystemen (verplichting per stroomgebied). Deze richtlijn stelt als norm dat oppervlaktewateren in 2015 moeten voldoen aan een 'goede ecologische' toestand (GET). Voor kunstmatige wateren, zoals de meeste stadswateren, geldt dat de oppervlaktewateren minimaal moeten voldoen aan een 'goed ecologisch potentieel' (GEP). Inmiddels zijn de GEP-normen per stroomgebied uitgewerkt.

HEN en SED wateren, Grondwaterbeschermingsgebieden, Waterstaat - Waterkering

In het plangebied zijn het Apeldoorns Kanaal, de Grift, De Grote Wetering, Nieuwe Wetering, Stroom Breed, Terwoldse Wetering en de IJssel aangewezen als watergangen die onderdeel uitmaken van de Kaderrichtlijn Water (KRW oppervlaktewaterlichaam).

Nationaal Waterplan

In december 2009 heeft het kabinet het Nationaal Waterplan vastgesteld. Dit plan geeft op hoofdlijnen aan welk beleid het Rijk in de periode 2009 - 2015 voert om te komen tot een duurzaam waterbeheer. Het Nationaal Waterplan richt zich op bescherming tegen overstromingen, voldoende en schoon water en diverse vormen van gebruik van water. Ook worden de maatregelen genoemd die hiervoor worden genomen. Het Nationaal Waterplan is de opvolger van de Vierde Nota Waterhuishouding uit 1998 en vervangt alle voorgaande nota's waterhuishouding. Het Nationaal Waterplan is opgesteld op basis van de Waterwet die met ingang van 22 december 2009 van kracht is. Op basis van de Wet ruimtelijke ordening heeft het Nationaal Waterplan voor de ruimtelijke aspecten de status van structuurvisie. In het Nationaal Waterplan is een eerste uitwerking gegeven aan het Deltaprogramma dat wordt opgesteld naar aanleiding van het advies van de Deltacommissie in 2008. Dit programma is gericht op duurzame veiligheid en zoetwatervoorziening.

Waterplan Gelderland 2010-2015

Het waterbeleid van de Provincie Gelderland is vastgelegd in het Waterplan Gelderland 2010-2015. Het Waterhuishoudingsplan geeft de gewenste ontwikkelingen in het waterbeheer weer in de provincie Gelderland voor de periode 2010-2015. In het Waterplan is beschreven welke onderwerpen van provinciaal belang zijn en waarvoor de provincie het tot haar beschikking staande instrumentarium uit de Wro wil inzetten. In het provinciaal waterplan zijn grote delen van het gebied aangewezen als TOP-gebied. Hier moet de verdroging van natuur worden aangepakt door een op te stellen functiegerichte GGOR en een maatregelenplan.

Waterbeheersplan Veluwe 2010-2015

Het Waterbeheersplan is vastgesteld in november 2009 en geeft de hoofdlijnen weer van het beleid en de wateropgaven voor het Waterschap Veluwe voor de komende jaren. Met het Waterbeheersplan wil het Waterschap bijdragen aan het op een veilige en duurzame manier samenleven met water, rekening houdend met een veranderend klimaat. Daarbij wil men niet alleen beschermen tegen het water, maar ook ervoor zorgen dat mensen op verantwoorde wijze aan het water kunnen wonen, recreëren en werken. Daarbij wil men goede waterhuishoudkundige voorwaarden scheppen voor zowel natuur als landbouw.

Vanuit het Waterplan Gelderland is het Waterschap Veluwe verantwoordelijk voor het opstellen van het gewenste grond- en oppervlaktewaterregime (GGOR) voor de verschillende TOP-lijstgebieden, waaronder het Tongerense en Wisselse veen. Onderdeel van het realiseren van gewenste grond- en oppervlaktewaterstanden is dat herstelplannen worden opgesteld voor de TOP-lijstgebieden). Voor de waternatuur in oppervlaktewateren gaat het ook om de aanpak van de HEN/SED-wateren voor 2015.

In het gebiedsproces KRW is voor de HEN/SED-wateren een afweging gemaakt tussen de belangen ecologie en cultuurhistorie. Hierbij zijn drie categorieën onderscheiden: primaat bij ecologie, primaat bij cultuurhistorie en afstemming tussen ecologie en cultuurhistorie. Het Waterschap Veluwe zal deze indeling verder uitwerken in de uitvoeringsplannen.

Zowel het Waterplan Gelderland als het Waterbeheersplan Veluwe zullen worden verwerkt in de nieuwe Omgevingsvisie, die inmiddels door de provincie Gelderland is vastgesteld.

Waterplan

Het 'Waterplan Epe' is op 30 juni 2011 door de gemeenteraad vastgesteld. Het waterplan beschrijft hoe de gemeente Epe de komende jaren wil omgaan met het water in de gemeente. De gemeente heeft namelijk op vele manieren te maken met water, en er zijn ook veel partijen bezig met water. Het waterplan moet dit in goede banen leiden.

Het 'Waterplan Epe' bundelt, zoals gezegd, het bestaande beleid. De bundeling heeft geresulteerd in vier doelstellingen voor de periode tot en met 2015:

- herstel van beken en sprengen;
- scheiden van schoon (regen)water en vuil (riool)water;
- water gebruiken om energie op te wekken;
- meer samenwerking.

De doelstellingen vloeien voort uit de hoofddoelstelling om een gezond en veerkrachtig watersysteem voor de gemeente te krijgen. Het 'Waterplan Epe' vormt het overkoepelend beleid waarbinnen de gemeente Epe, het Waterschap Veluwe en Vitens samenwerken om dit te bereiken.

Oppervlaktewater

Voor wat betreft de watergangen kiest de gemeente Epe er in principe voor alleen de hoofdwatergangen (de A watergangen) positief te bestemmen, omdat anders de waterafvoer een probleem kan worden. Deze watergangen hebben de bestemming 'Water' gekregen.

De overige (detail)watergangen zijn meegenomen binnen de (gebieds)bestemmingen waarin ze liggen. Daartoe is geregeld dat de gronden mede zijn bestemd voor voorzieningen ten behoeve van de waterhuishouding, waaronder begrepen sprengen en beken en voorzieningen ten behoeve van het vasthouden, bergen en aan- en afvoeren van water.

Wanneer de watergang positief is bestemd, is alleen de watergang, inclusief de oeverzone, meegenomen binnen de bestemming 'Water'. Het waterschap kent daarnaast een zogenaamde beschermingszone, die dient voor het uitvoeren van onderhoud en ter bescherming van het profiel van de watergang. Omdat hiervoor de Keur van het waterschap geldt, acht de gemeente het niet noodzakelijk voor deze keurzone aanvullende bepalingen op te nemen. Op deze manier wordt dubbele regelgeving voorkomen. Overigens geldt de Keur van het waterschap voor alle belangrijke waterlopen, dus ook voor waterlopen van een lagere orde, die in het bestemmingsplan niet positief bestemd zijn.

In het plangebied komen zogenoemde 'te verruimen watergangen' voor, die de mogelijkheid bieden tot waterberging. De inrichting en het beheer van het waterhuishoudkundig systeem in deze gebieden zijn gericht op het behoud van het aanwezige grondgebruik (grasland, bouwland of natuur), de mogelijkheid om het gebied te laten inunderen met oppervlaktewater bij extreme neerslag, het voorkomen van schade of overlast aan het huidige grondgebruik, de wegen en de bebouwing en tot slot het verbeteren van de kwaliteit van het inundatiewater. In de planregels is hiervoor een verbale regeling opgenomen.

Voor watergangen die onderdeel uitmaken van een ecologische verbindingszone, is tevens de aanduiding 'overige zone - ehs ecologische verbindingszone' opgenomen.

Drinkwater

Ten behoeve van de bescherming van het grondwater voor de openbare drinkwatervoorziening is in het bestemmingsplan de dubbelbestemming 'milieuzone - grondwaterbeschermingsgebied' opgenomen. De grenzen komen overeen met het milieubeschermingsgebied voor het waterwingebied Epe uit de provinciale Milieuverordening. In de grondwaterbeschermingszone worden nieuwe of uitbreiding van bestaande risicodragende activiteiten geweerd.

Waterbescherming

De IJsseldijk (bandijk) is de hoofdwaterkering die het binnendijks gebied beschermt tegen hoog water. Ten behoeve van deze functie is voor de IJsseldijk een dubbelbestemming Waterstaat - Waterkering opgenomen.

Buitendijks gebied

De IJssel en de uiterwaarden dienen gevrijwaard te zijn van elementen die een optimale afstroming van water, ijs en sediment kunnen belemmeren. Deze waterstaatkundige functies zijn voor zowel de uiterwaarden als de IJssel veiliggesteld door de dubbelbestemming 'Waterstaat - Waterstaatsdoeleinden'. Hiermee is het beleid afgestemd op de beleidslijn Ruimte voor de Rivier. Binnen de dubbelbestemming is nieuwe bebouwing uitgesloten. Overigens komt er momenteel ook geen bebouwing voor.

Apeldoorns Kanaal

Het Apeldoorns Kanaal vormt een belangrijk element binnen de gemeente Epe. Het kanaal is van belang vanuit het oogpunt van landschap, natuur, cultuurhistorie en openluchtrecreatie. Voor de instandhouding van het Apeldoorns Kanaal is de bestemming 'Water' toegekend.

Waterhuishoudkundige werken

In de gemeente komt een aantal zuiveringstechnische werken voor van het Waterschap Veluwe: de rioolwaterzuivering Epe (buiten het plangebied op het bedrijventerrein Kweekweg; capaciteit 55.000 i.e.), transportleidingen en rioolgemaal. Hiervoor zijn passende bestemmingen opgenomen. Zie paragraaf 3.9 Infrastructuur.

Watertoets

De wateraspecten van het bestemmingsplan buitengebied zijn bij de voorbereiding van het bestemmingsplan kortgesloten met het Waterschap Vallei en Veluwe. Op 11 oktober 2012 heeft overleg plaatsgevonden met het waterschap en daarin is de waterparagraaf kortgesloten. Daarmee is voldaan aan de vereisten van de watertoets. Het verslag van het Wateroverleg is toegevoegd in de bijlage. Vanzelfsprekend wordt het Waterschap ook betrokken bij het vooroverleg overeenkomstig artikel 3.1.1. Besluit ruimtelijke ordening.

3.3.2 Uitgangspunten voor het bestemmingsplan

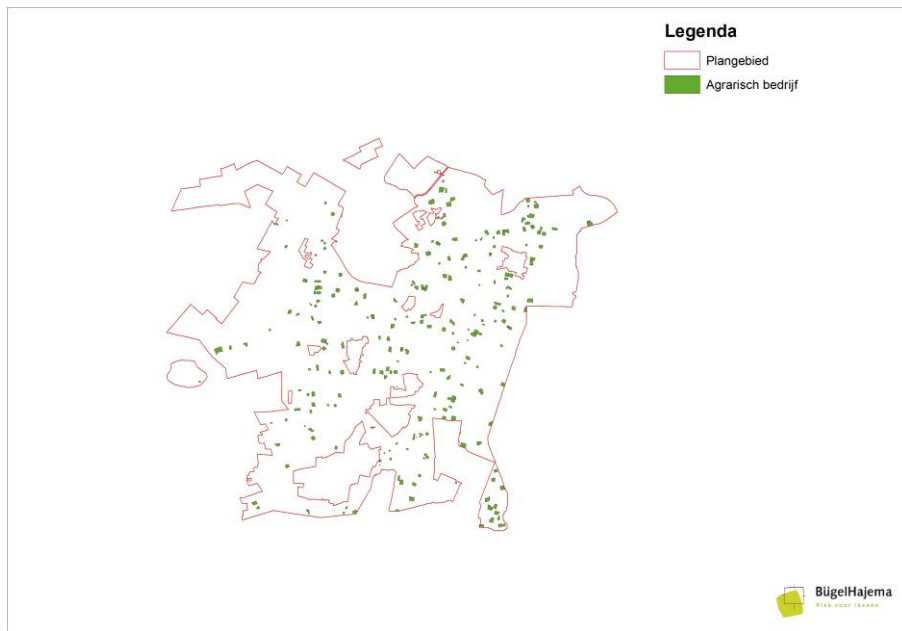
Op basis van de inventarisatie, de gebiedsbeschrijving en -analyse ten behoeve van het Bestemmingsplan Buitengebied zijn voor het thema 'Water' de volgende keuzes gemaakt:

- Voor het actualiseren van het bestemmingsplan heeft de gemeente de procedure van de watertoets doorlopen.
- Hoofdwatgangen zijn bestemd als 'Water'. Sloten en dergelijke die geen hoofdwatgangen zijn, zijn niet als water bestemd maar ondergebracht in andere bestemmingen, om zo meer flexibiliteit in het bestemmingsplan aan te brengen met betrekking tot herinrichting van (openbare) gebieden.
- Voor de waterkering en bijbehorende beschermingszone is de dubbelbestemming 'Waterstaat - Waterkering' opgenomen, om de veiligheid van de kering te waarborgen.
- Het grondwaterbeschermingsgebied is aangeduid met de aanduiding 'milieuzone - grondwaterbeschermingsgebied'.

3.4 Agrarisch

Consumenten (en supermarktketens) stellen steeds hogere eisen aan de kwaliteit, veiligheid en productiewijze van agrarische producten (gezondheid, dierwelzijn, natuur en milieu). Agrariërs proberen inkomsten te handhaven dan wel te vergroten door schaalvergroting (te groeien) of door te kiezen voor verdieping en/of verbreding van de bedrijfsvoering (bijvoorbeeld met een niet-agrarische neventak). De veranderingen in de vraag naar producten en de functies van het landelijk gebied (van productieruimte naar consumptieruimte) zullen de landbouw steeds meer kansen bieden voor verdieping en/of verbreding van de bedrijfsvoering.

De gemeente Epe wil daarom de landbouw ruimte bieden om zich te kunnen ontwikkelen en zich aan te passen aan gewijzigde omstandigheden. Dit betekent dat toekomstbestendige landbouwbedrijven die bijdragen aan duurzame ontwikkeling (inspanning voor dierenwelzijn, volksgezondheid, landschappelijke inpassing en milieu), hiervoor de ruimte moeten krijgen.

Agrarische bedrijven

Als insteek voor de agrarische ontwikkelingsmogelijkheden is er voor gekozen om de geldende mogelijkheden (uit de 4^e partiële herziening), in samenhang met de 8ste voorontwerp partiële herziening als uitgangspunt te kiezen. Dit vooral omdat deze regelingen nog maar enkele jaren oud zijn. Waar gewenst of noodzakelijk zijn afwijkende voorstellen gedaan.

3.4.1 Definitie agrarisch bedrijf

Voor wat betreft de agrarische bedrijfsbestemming is een bestemmingsplan in principe gebonden aan wat verstaan wordt onder een agrarisch bedrijf. Daarnaast kan in het bestemmingsplan onderscheid worden gemaakt in ontwikkelingsmogelijkheden voor de verschillende bedrijfstypen. Aan dit onderscheid dienen ruimtelijke overwegingen ten grondslag te liggen.

De gemeente hanteert een ruime definitie voor een agrarisch bedrijf. Een bedrijf dat is gericht op het voortbrengen van producten door middel van het telen van gewassen en/of het houden van dieren, is een agrarisch bedrijf. Een glastuinbouwbedrijf en een bosbouwbedrijf worden echter uitgesloten van de definitie van agrarisch bedrijf. Dit betekent dat deze bedrijfstypen niet toegestaan zijn binnen de reguliere agrarische bedrijfsbestemming. Hierna wordt uitgelegd waarom deze bedrijfstypen uitgesloten worden van de reguliere agrarische bedrijfsbestemming.

Glastuinbouwbedrijven zijn bedrijven waarvan de gehele agrarische productie onder (verwarmd) glas plaatsvindt. Omschakeling van een regulier agrarisch bedrijf naar een glastuinbouwbedrijf is op basis van het voorliggende bestemmingsplan niet mogelijk.

Ten aanzien van boomkwekerij-, bollenteelt-, sierteelt- en houtteeltbedrijven zijn uitsluitend de bestaande bedrijven toegestaan. De ruimtelijke uitstraling van een erf van boomkwekerij-, bollenteelt-, sierteelt- en houtteeltbedrijven wijkt over het algemeen af van het erf van een regulier agrarisch bedrijf. Naast een bedrijfsgebouw is er namelijk ook vaak behoefte aan een ruimte onder glas of folie (kas of tunnelkas) en soms aan een schaduwhal. Een schaduwhal (ook wel schermhal genoemd) is een vaste constructie met tentdoeken om verbranding van planten door de zon tegen te gaan en de planten tegen extreme weersinvloeden te beschermen. Ook vindt de teelt soms plaats in pot of container. Gelet op de landschappelijke effecten en de effecten op de waterhuishouding zijn in het bestemmingsplan uitbreiding van boomkwekerij-, bollenteelt-, sierteelt- en houtteeltbedrijven niet toegestaan.

Door middel van een afwijkingsbevoegdheid kan nieuwvestiging van deze bedrijfstypen worden toegestaan in sommige landschapszones, zoals aangegeven in het LOP, te weten de kampongtingingen en de oeverwallen, waarbij getoetst wordt aan de gevolgen voor de waterhuishouding en het landschap.

In het geldende bestemmingsplan waren deze overall met vrijstelling toegestaan, met uitzondering van de open gebieden. De kwetsbaarheid van de landschappen en de waterhuishouding in Epe zijn aanleiding om daar nu wat stringenter mee om te gaan.

Voor wat betreft paardenhouderijen is onderscheid gemaakt in productiegerichte en gebruiksgesichte paardenhouderijen. Alleen wanneer sprake is van productiegerichte paardenhouderijen, dat wil zeggen paardenfokkerijen (hengstenstations, paarden- en ponyfokkerijen, opfokbedrijven en africhtingsbedrijven), worden deze beschouwd als een agrarisch bedrijf. Daar waar gebruiksgesichte paardenhouderijtak als nevenactiviteit voorkomt bij agrarische bedrijven, is de aanduiding 'paardenhouderij' opgenomen.

Gebruiksgesichte paardenhouderijen, die gericht zijn op vrijetijdsbesteding en dienstverlening (zoals maneges), worden niet gezien als agrarisch bedrijf. Agrarische productie staat immers op deze bedrijven niet centraal. Pure gebruiksgesichte paardenhouderijen krijgen daarom de bestemming 'Sport - Manege'.

3.4.2 Toekennen agrarische bouwvlakken

Voor het toekennen van de agrarische bouwvlakken heeft zorgvuldig onderzoek plaatsgevonden. Uitgangspunt was de geldende bestemming. Vervolgens is bekeken of er nog sprake was van een geldende milieuvergunning of -melding. Tevens is het geldende bouwvlak vergeleken met recente luchtfoto's. Dat alles heeft geresulteerd in een voorstel bouwvlak (of woonbestemming indien er geen sprake meer is van agrarische activiteiten) in de vorm van een enquête toegezonden aan de eigenaren. Op basis van de reacties heeft, zo nodig, nader dossier- en veldonderzoek plaatsgevonden en zijn keuzes gemaakt voor de bestemmingen. Daarbij zijn de volgende uitgangspunten gehanteerd:

- Agrarische bedrijven die in het vigerende bestemmingsplan nog wel een agrarisch bouwvlak hadden maar geen (actieve) milieuvergunning of melding meer hebben en waar geen agrarische activiteiten meer plaatsvinden hebben een woonbestemming gekregen. Bij het handhaven van de agrarische bestemming zou het gebruik niet meer in overeenstemming zijn met het bestemmingsplan, waardoor formeel geen vergunning meer verleend kan worden voor verbouw of herbouw van de voormalige bedrijfswoning. Dit is een onwenselijke situatie.
- Agrarische bedrijven die nog wel een milieuvergunning of melding hebben maar waarbij er meer sprake is van hobbymatige dan bedrijfsmatige activiteiten, hebben wel een (klein) agrarisch bouwvlak gekregen, maar daar is een aanduiding 'specifieke bouwaanduiding-bestaand erf' aan toegekend (net zoals ook in het geldende bestemmingsplan was opgenomen). Deze bedrijven hebben slechts beperkte uitbreidingsmogelijkheden gekregen (15% uitbreiding).
- Aan de overige agrarische bedrijven met een milieuvergunning of -melding is een bouwvlak op maat toegekend, rekening houdend met het geldende bouwvlak en de feitelijke uitbreidingsmogelijkheden.

Bouwvlakken zijn toegekend om recht te doen aan het concentratiebeginsel. Concentratie van bebouwing is wenselijk vanuit het oogpunt van een goede ruimtelijke ordening en

vanuit bedrijfseconomisch oogpunt. De bij een agrarisch bedrijf behorende bebouwing moet binnen het bouwvlak worden opgericht. Bebouwing mag alleen worden opgericht indien deze noodzakelijk is voor en ten dienste staat van een doelmatige agrarische bedrijfsvoering. Het gaat bijvoorbeeld om de bedrijfswoning, stallen, werktuigenberging, voedersilo's en mestopslagplaatsen. Soms kan worden afgeweken van het beginsel dat de bebouwing moet worden opgericht binnen de grenzen van het bouwperceel. Zo mogen sleufsilos tot 25 m buiten het bouwperceel worden opgericht. Sleufsilos worden gerekend tot de bouwwerken, niet tot de gebouwen. Bij voorkeur wordt wel aansluiting gezocht bij het agrarisch bouwperceel.

3.4.3 Regeling uitbreiding veehouderijen in relatie tot Nbw1998

Uit het opgestelde planMER en de daarbij behorende Passende beoordeling op grond van de Nbw 1998 is gebleken dat de uitbreiding en bouw van veestallen mogelijk gevolgen kan hebben voor omliggende Natura 2000-gebieden. Daarom zijn hiervoor specifieke regels in de agrarische bestemming opgenomen.

Het bestemmingsplan moet uitsluiten dat de ammoniakdepositie op de omliggende Natura 2000-gebieden toeneemt. De vormgeving van deze bepaling vindt plaats via de specifieke gebruiksregels en wel als volgt:

Specifieke gebruiksregels bij de agrarische bestemmingen:

- a. Gebruik van gronden en opstallen waarvoor een nieuwe vergunning nodig is krachtens het bepaalde in artikel 19d Natuurbeschermingswet 1998, zoals dit luidt ten tijde van de vaststelling van dit bestemmingsplan, zijn niet toegestaan. Dit betreft dus niet het bestaande gebruik overeenkomstig de Natuurbeschermingswet 1998, dan wel het gebruik dat vergund is op basis van artikel 19d van de Natuurbeschermingswet 1998. Zie artikel 3.5 Specifieke gebruiksregels, onder a, 5.
- b. Het bevoegd gezag kan bij een omgevingsvergunning afwijken van het bepaalde in lid a., indien is aangetoond dat geen aantasting plaatsvindt van de instandhoudingsdoelstellingen van een Natura 2000-gebied. Zie artikel 3.6 Afwijken van de gebruiksregels, onder j.

De leden a. en b. 'leunen' op artikel 19d Nbw. Die bepaling houdt een verbod in om zonder vergunning, 'projecten of andere handelingen' te realiseren of te verrichten die de kwaliteit van de natuurlijke habitats en de habitats van soorten in een Natura 2000-gebied kunnen verslechteren of een significant verstoring effect kunnen hebben op de soorten waarvoor het gebied is aangewezen. Zodanige projecten of andere handelingen zijn in ieder geval projecten of handelingen die de natuurlijke kenmerken van het desbetreffende gebied kunnen aantasten. Aldus bevat dit artikel het toestemmingsvereiste voor concrete activiteiten die een nadelig effect op Natura 2000-gebied kunnen veroorzaken.

Lid a. verbiedt elke vorm van gebruik, die op grond van artikel 19d Nbw vergunningplichtig is. Geldende vergunningen op grond van artikel 19d Nbw vallen daar dus niet onder. Tevens betekent het dat agrarisch gebruik dat niet tegen deze vergunningplicht oploopt, automatisch is toegestaan. Het toevoegen van bebouwing ten behoeve van agrarisch gebruik, behoeft daardoor niet in z'n algemeenheid te worden verboden. Pas wanneer die bebouwing wordt (of gaat worden) gebruikt op een wijze dat de verbodsnorm van artikel 19d Nbw wordt overschreden, is het een vorm van verboden gebruik. Hetzelfde geldt voor wisselingen in het veebestand. Indien dat niet over de drempel van de verbodsnorm van artikel 19d komt, is het toegestaan. Zo niet, dan niet.

De afwijkingsbevoegdheid van lid b. regelt dat burgemeester en wethouders in situaties die zich strikt genomen kwalificeren als vergunningplichtig ex artikel 19d Nbw, niettemin kunnen meewerken aan de gewenste uitbreiding. Dit meewerken kan dus plaatsvinden als een veehouderij beschikt over een onherroepelijke vergunning ex artikel 19d Nbw of anderszins wordt aangetoond dat geen aantasting van de natuurwaarden optreedt (bijvoorbeeld bij vervanging van een bestaande stal door een staltype met een lagere emissiefactor, waardoor per saldo de ammoniakemissie niet toeneemt).

Overigens ziet de gemeente het niet toenemen van de depositie als een ondergrens en streeft de gemeente voor de toekomst een daling van stikstofemissie en -depositie na. Het formuleren van verdergaande beleidsdoelstellingen op dit punt hangen echter samen met mogelijke wijzigingen in wet- en regelgeving, waarover op dit moment nog onvoldoende zekerheid bestaat om daar al op te kunnen anticiperen (bijvoorbeeld de Programmatische Aanpak Stikstof).

In praktische zin betekent het bovenstaande dat medewerking kan worden verleend aan de afwijkingsbevoegdheid, indien een initiatiefnemer kan aantonen dat de bouw van de stallen past binnen de regels van de provinciale Verordening stikstof en Natura 2000-Gelderland, c.q. er voldoende depositieruimte in de provinciale depositiebank aanwezig is om te kunnen salderen, waardoor er per saldo geen sprake is van toename van de depositie. E.e.a. blijkt uit een door de provincie Gelderland te verlenen vergunning ingevolge de Nbw 1998.

3.4.4 Beleidskeuzen t.a.v. intensieve veehouderij

De ontwikkelingsmogelijkheden voor de intensieve veehouderij zijn voorlopig nog bepaald door het Reconstructieplan Veluwe. De nieuwe provinciale Omgevingsvisie zal echter mogelijk leiden tot bijstelling van beleid. Daarin wordt de Reconstructiezonering ter discussie gesteld en meer uitgegaan van maatwerk, waarbij per geval een duurzame ontwikkeling kan worden gestimuleerd. Op dit moment kan daar echter niet op worden vooruitgelopen.

In het voorliggend bestemmingsplan is uitgegaan van de zonering uit het Reconstructieplan als basis en daarnaast wordt rekening gehouden met de uitkomsten van het planMER.

Onder intensieve veehouderij wordt verstaan:

een agrarisch bedrijf of dat deel van een agrarisch bedrijf waar tenminste 250 m² aan bedrijfsvloeroppervlakte aanwezig is dat gebruikt wordt als veehouderij volgens de Wet milieubeheer, waar geen melkrundvee, schapen, paarden, geiten of dieren biologisch gehouden worden (conform artikel 2 van de Landbouwkwaliteitswet) en waar geen dieren gehouden worden uitsluitend of in hoofdzaak ten behoeve van natuurbeheer.

Het plangebied van het bestemmingsplan buitengebied van de gemeente Epe kent in het Reconstructieplan Veluwe de zones:

- 'extensiveringsgebied bos en natuur' (de bos- en natuurgebieden);
- 'extensiveringsgebied landbouw' (een zone van 250 m rond het Centraal Veluws Natuurgebied);
- 'verwevingsgebied';
- 'verwevingsgebied met sterlocaties'.

Extensiveringsgebied

Binnen het 'extensiveringsgebied' is uitbreiding van intensieve veehouderij alleen mogelijk als dit noodzakelijk is voor dierenwelzijn. De bestaande oppervlakte voor intensieve veehouderij is in de regels vastgelegd. Hervestiging is uitgesloten en is daarom ook niet mogelijk gemaakt in het bestemmingsplan.

Verwevingsgebied

Het beleid voor het verwevingsgebied is gericht op het bevorderen van een passende combinatie van landbouw, natuur, landschap, recreatie, werken en wonen met bijbehorende kwaliteiten. In onderstaande tabel wordt ingegaan op de mogelijkheden voor de intensieve veehouderij voor het verwevingsgebied, zoals deze gelden op basis van het Reconstructieplan Veluwe. In de tweede kolom van deze tabel is aangegeven hoe dit beleid in principe is doorvertaald naar het bestemmingsplan.

Verwevingsgebied met sterlocaties

Verwevingsgebieden met sterlocaties zijn in het Reconstructieplan Veluwe als volgt gedefinieerd. Bedrijfslocaties in verwevingsgebied, die zijn aangeduid als 'sterlocaties intensieve veehouderij' zijn bestaande bedrijfslocaties, waar het op grond van ruimtelijke en milieutechnische overwegingen in principe mogelijk is dat op deze bestaande bedrijven een intensieve veehouderijtak zich kan ontwikkelen tot een omvang van minimaal 125 nge. De omvang van het bouwblok bedraagt in principe maximaal 1,5 ha. Alleen gemeenten kunnen bepalen dat een bouwblok een sterlocatie is. In de volgende tabel is het beleid uit het Reconstructieplan Veluwe voor het verwevingsgebied met sterlocaties nader beschreven. Ook is aangegeven op welke wijze dit beleid in principe is doorvertaald naar het bestemmingsplan.

Tabel . Mogelijkheden in Verwevingsgebied (met sterlocaties)

Beleid Reconstructieplan Veluwe	Vertaling naar het bestemmingsplan
Nieuwvestiging	
Nieuwvestiging van intensieve veehouderij is uitgesloten.	In het bestemmingsplan zijn geen nieuwe agrarische bouwpercelen mogelijk gemaakt.
Hervestiging/ omschakeling	
De hervestiging van een bedrijf met intensieve veehouderij op een bestaand bouwblok waar op het tijdstip van inwerkingtreding van dit plan geen intensieve veehouderij vergund is, is mogelijk. Dit geldt ook voor het omschakelen van een niet-intensieve veehouderij naar een intensieve veehouderijbedrijf.	Bestaande intensieve veehouderijbedrijven zijn aangeduid. Gelet op de mogelijke milieugevolgen is omschakeling van een niet-intensieve veehouderij naar een intensief veehouderijbedrijf niet mogelijk gemaakt in het bestemmingsplan. Hiervoor is een brede omgevingstoets noodzakelijk, waarna eventueel een postzegelbestemmingsplan kan worden opgesteld.
Grootte bouwblok	
Bouwblokken voor bedrijven met intensieve veehouderij mogen voor het deel dat gebruikt wordt ten behoeve van de intensieve veehouderij maximaal 1 ha groot worden, met uitzondering van zogenaamde 'sterlocaties'. Bestaande bouwblokken die groter zijn dan 1 ha worden gerespecteerd.	In de regels is vastgelegd dat bij bedrijven met de aanduiding 'intensieve veehouderij' het gedeelte voor i.v. niet groter mag worden dan 1 ha., tenzij dat gedeelte nu al groter is.
Uitbreiding bouwblok	
Uitbreiding van het bouwblok groter dan 1 ha is alleen aanvaardbaar als de uitbreiding aantoonbaar noodzakelijk is om te kunnen voldoen aan de wettelijke eisen van dierenwelzijn en veterinaire gezondheid, dus om de dieren meer ruimte te geven zonder dat er sprake is van toename van het aantal dierplaatsen. In het algemeen zal een uitbreiding van het staloppervlak die niet tot doel heeft het aantal dierplaatsen te vergroten, beperkt kunnen blijven tot circa 10%, tenzij op basis van dierenwelzijn een grotere oppervlakte nodig is.	Door middel van een wijzigingsbevoegdheid is een dergelijke ontwikkeling mogelijk gemaakt.
Aanwijzen sterlocaties	
Concentratie van intensieve veehouderijonderdelen van één bedrijf in verwevingsgebieden is mogelijk indien een toetsing door de gemeente aan de ter plaatse van belang zijnde omgevingsfactoren leidt tot de slotsom dat een bouwperceel kan worden vergroot. Daarbij dient verzekerd te zijn dat de intensieve veehouderij op de andere locaties van het bedrijf in extensiverings- of verwevingsgebied wordt beëindigd. Het concentratiebouwperceel mag dan groter zijn dan 1 ha. Toepassing van deze uitzondering is alleen mogelijk wanneer er veterinaire en/of bedrijfseconomische voordelen zijn en er ook qua omgevingsfactoren een (veel) betere situatie zal	Hiervoor is geen regeling opgenomen in het bestemmingsplan. Mocht zich zo'n geval voordoen, dan wordt maatwerk geleverd in de vorm van een postzegelbestemmingsplan.

ontstaan, zulks primair ter beoordeling van de gemeente.	
<i>Uitbreiding op sterlocaties</i>	
Bedrijven met intensieve veehouderij gelegen binnen gebieden die indicatief zijn aangeduid als 'verwevingsgebieden met sterlocaties', kunnen met inachtneming van de geldende regels voor ruimtelijke ordening, milieu, water en landschap e.d., voor wat betreft de intensieve tak van het bedrijf, uitbreiden binnen een bouwblok van maximaal 1,5 ha.	De gemeente heeft geen sterlocaties aangewezen. Uitbreiding van dergelijke bouwvlakken is dus ook niet aan de orde.
<i>Uitbreiding van het bouwblok tot meer dan 1,5 ha</i>	
Een (nog) groter bouwblok is in sommige gevallen via een planaanpassing mogelijk, maar dit staat ter beoordeling van de gemeente.	Een dergelijke ontwikkeling wordt in het bestemmingsplan niet mogelijk gemaakt.

Voor alle ontwikkelingsmogelijkheden die in het bestemmingsplan zijn opgenomen, geldt dat een zorgvuldige landschappelijke inpassing een belangrijke voorwaarde is om medewerking te verlenen. En natuurlijk is daarbij ook gekeken naar de milieueffecten op de omgeving.

3.4.5 Uitbreidingsmogelijkheden bouwvlakken

Er is een afwijkingsbevoegdheid opgenomen voor een beperkte overschrijding van het agrarisch bouwperceel van grondgebonden agrarische bedrijven, indien het bouwperceel onvoldoende ruimte biedt. Beperkt betekent dat het niet mag gaan om meer dan 10% van het bestaande bouwperceel, met dien verstande dat de overschrijding slechts mag plaatsvinden aan één zijde van het bouwperceel tot maximaal 25 m vanaf het bouwperceel. Hiervoor gelden nadere voorwaarden ten aanzien van landschappelijke inpassing, milieutoets e.d.

Gelet op de mogelijke milieueffecten is een verdere vergroting van agrarische bouwpercelen van grondgebonden agrarische bedrijven niet in de regels opgenomen. Hiervoor is een brede omgevingstoets noodzakelijk (o.a. toets op de landschaps- en natuurwaarden en de belangen van de aangrenzende percelen en/of eigenaren). Medewerking kan hiervoor worden verleend door middel van een postzegelbestemmingsplan.

Er is geen wijzigingsbevoegdheid opgenomen om het bouwperceel met de aanduiding 'specifieke bouwaanduiding-bestaand erf' te vergroten naar 1 ha. De verwachting is dat dit in de praktijk nauwelijks zal voorkomen. Mocht het in een bijzonder geval wel aan de orde zijn, dan wordt hiervoor een postzegelbestemmingsplan opgesteld.

3.4.6 Maatvoering

Voor de maatvoering van agrarische bedrijfsgebouwen is uitgegaan van de geldende maximale maten: een goothoogte van 7 m, een bouwhoogte van 12 m en een dakhelling van tenminste 18°. Het stapelen van stallen in meerdere bouwlagen is in de planregels uitgesloten.

De gemeente wil meerdere bouwlagen voor bijvoorbeeld een varkensbedrijf niet helemaal uitsluiten. Een dergelijke stal vergt echter een zorgvuldige afweging op het gebied van landschappelijke en milieutechnische inpassing. Om die reden wordt in voorkomend geval daartoe een postzegelbestemmingsplan opgesteld.

3.4.7 Nieuwe agrarische bedrijven

Overwogen is een wijzigingsbevoegdheid voor nieuwe agrarische bedrijven op te nemen. Aan het opnemen van een dergelijke wijzigingsregel kleven evenwel nogal wat risico's. Zo kan een Besluit MER aan de orde zijn. Bovendien vraagt het om maatwerk voor wat betreft het te projecteren agrarisch bouwvlak en de stedenbouwkundige en landschappelijke inpassing. Om deze redenen is besloten af te zien van deze specifieke regeling. Overigens is de gemeente bereid mee te denken aan een dergelijk initiatief. De gemeente kiest er voor in dat geval een afzonderlijke planologische procedure te starten (postzegelbestemmingsplan).

3.4.8 Bedrijfswoning(en)

Bedrijfswoning(en) zijn meegenomen binnen de agrarische bedrijfsbestemming. Een bedrijfswoning is in het algemeen noodzakelijk voor een goede agrarische bedrijfsvoering. Gezien de huidige technische ontwikkelingen bij agrarische bedrijven is de noodzaak voor een tweede bedrijfswoning steeds moeilijker aan te tonen. Hierdoor is in het bestemmingsplan deze mogelijkheid niet opgenomen. Wanneer door schaalvergroting toch een behoefte ontstaat aan een tweede bedrijfswoning, kan worden teruggevallen op de regelingen voor inwoning en woningsplitsing.

Als maatvoering voor bedrijfswoningen is aangehouden: max. 850 m³, maximale goothoogte 3,5 m en een dakhelling tussen 30° en 60°.

3.4.9 Plattelandswoningen

Op 1 januari 2013 is de Wet Plattelandswoningen in werking getreden. Het wetsvoorstel houdt in dat als de gemeente met een ruimtelijk besluit bewoning van een agrarische bedrijfswoning door derden mogelijk maakt, dat wil zeggen bewoning door personen die geen relatie met het agrarische bedrijf hebben, deze woning als het ware onderdeel blijft uitmaken van het agrarische bedrijf en daarom geen extra bescherming geniet tegen milieuhinder, i.c. geurhinder van het betreffende bedrijf.

Het wetsvoorstel geeft de gemeente meer mogelijkheden agrarische bedrijfswoningen te laten bewonen door personen die niet verbonden zijn aan het bijbehorend agrarisch bedrijf. Wordt bewoning planologisch toegestaan, dan volgt uit de wet plattelandswoningen dat de beschermingseisen die voor burgerwoningen gelden niet gelden voor de plattelandswoning voor zover het gaat om milieuhinder veroorzaakt door het bedrijf waar de plattelandswoning onderdeel van uitmaakte.

Voorgesteld is om in gevallen dat een tweede agrarische bedrijfswoning is afgesplitst van het agrarische bedrijf hiermee rekening te houden. Dat wil zeggen dat de woning binnen het agrarisch bouwperceel blijft vallen, maar dat burgerbewoning door middel van een aanduiding mede is toegestaan.

3.4.10 Streekplanuitwerking Functieverandering Noord-Veluwe

De Regio Noord-Veluwe (negen gemeentes) heeft een streekplanuitwerking ten aanzien van functieverandering en nevenactiviteiten vastgesteld. In de streekplanuitwerking is het beleid zoals dat voor de hele provincie is vastgesteld uitgewerkt naar regionaal niveau. Deze regionale beleidsinvulling is door middel van een afwijkingsprocedure in de plaats getreden van het in het streekplan verwoorde generieke beleid voor functieverandering en nevenactiviteiten.

Nevenactiviteiten

Nevenactiviteiten kunnen bijdragen aan het leefbaar houden van het landelijk gebied. Extra inkomsten kunnen een agrarisch bedrijf de mogelijkheid bieden de bedrijfsvoering te continueren. Wanneer ze ondergeschikt blijven aan de hoofdfunctie, zijn nevenactiviteiten goed mogelijk.

Bij het opstarten van nieuwe nevenactiviteiten dient sprake te zijn van een bedrijfseconomische eenheid tussen de hoofdactiviteit (agrarische bedrijfsdoeleinden) en de betreffende nevenactiviteit. Voorkomen dient te worden dat een nieuwe niet-agrarische activiteit ontstaat die in het geheel geen relatie heeft met het ter plaatse gevestigde agrarisch bedrijf. Het verkopen van producten als nevenactiviteit is mogelijk voorzover ze op het eigen bedrijf zijn geproduceerd, dan wel dat het streekproducten betreft. Er dient hierbij wel sprake te zijn van kleinschaligheid en de basis van de verkoop moet worden gevormd door op het eigen bedrijf geproduceerde producten. Voor de verkoop van niet op het eigen bedrijf geproduceerde (streek)producten is een maximale oppervlakte van 50 m² gesteld. Buitenopslag en reguliere detailhandel zijn hierbij niet toegestaan.

In de Streekplanuitwerking zijn de aard en omvang van nevenactiviteiten gekoppeld aan zones uit het Streekplan. Nu gewerkt wordt aan een nieuwe provinciale Structuurvisie/Omgevingsvisie ligt het niet voor de hand om deze zonering in het nieuwe bestemmingsplan over te nemen. De zonering is nu beperkt tot EHS en overig buitengebied:

- EHS: nevenactiviteiten in de zin van natuur- en landschapsbeheer, natuureducatie en/of recreatie tot max. 350 m²; caravanstalling tot max. 750 m².
- Overig buitengebied: nevenactiviteiten in de zin van natuur- en landschapsbeheer, natuureducatie, agrarische verwante bedrijvigheid en/of recreatie tot max. 500 m²; caravanstalling tot max. 1.000 m².

Als algemene voorwaarde geldt dat de omvang niet meer mag bedragen dan 25% van de bestaande bebouwing.

Vanwege de potentiële milieueffecten zijn de nevenactiviteiten op het gebied van recreatie door middel van een afwijking toegestaan en niet toegestaan in de EHS-natuur. Zie paragraaf 1.4 PlanMER.

Functieverandering

Omdat steeds meer agrarische bedrijven stoppen met de bedrijfsvoering en deze ontwikkeling zich in de toekomst verder zal voortzetten, zullen steeds meer agrarische bedrijfsgebouwen vrijkomen. Om verkrouting en illegaal gebruik tegen te gaan, is het noodzakelijk om te zoeken naar vervangende functies die in de vrijkomende gebouwen gevestigd kunnen worden. In ruil voor het kunnen hergebruiken van stallen voor bijvoorbeeld het realiseren van nieuwe woningen of nieuwe bedrijvigheid wordt het overige deel van de vrijkomende gebouwen gesloopt en worden maatregelen genomen om de ruimtelijke kwaliteit te verbeteren.

De streekplanuitwerking gaat in op hergebruik in de vorm van een nieuwe woonfunctie of een woon-werkcombinatie, de mogelijkheden voor nevenactiviteiten op een agrarisch bedrijf en de uitbreidingsmogelijkheden van bestaande niet-agrarische bedrijven. De ontwikkelingsmogelijkheden zijn verschillend per type gebied. Er wordt onderscheid gemaakt in: de Ecologische Hoofdstructuur, het Waardevol Landschap, het Multifunctioneel platteland en de zoekzones landschappelijke versterking. In het multifunctionele platteland, het minst kwetsbare gebied, zijn de meeste mogelijkheden gelaten. In het bestemmingsplan buitengebied 4^e partiële herziening is dit beleid reeds verwerkt.

Dit is slechts gedeeltelijk overgenomen in het bestemmingsplan. Gelet op de consequenties voor de woningbouw mogelijkheden bij de kernen, wordt het niet meer wenselijk geacht om extra woningen door middel van functieverandering mogelijk te maken binnen het bestemmingsplan. Dat wil niet zeggen dat dergelijke ontwikkelingen niet meer mogelijk zijn, maar dit vergt een zorgvuldige afweging in het licht van het gemeentelijke woonbeleid. In bijzondere gevallen kan hiervoor een postzegelbestemmingsplan worden opgesteld.

Om sloop van de voormalige agrarische bedrijfsgebouwen toch te stimuleren, is in het bestemmingsplan een regeling uitgewerkt, waarbij in ruil voor sloop de mogelijkheid wordt geboden om de bestaande (bedrijfs)woning te vergroten.

Functieverandering naar werken is overgenomen uit de 4^e partiële herziening, met dien verstande dat het onderscheid in zones is vereenvoudigd tot EHS en overig buitengebied (vergelijkbaar met de nevenactiviteiten).

3.4.11 Paardenbakken

De gemeente Epe heeft beleidskader voor paardenbakken die hobbymatig worden gebruikt vastgesteld. Bij woningen worden steeds vaker paardenbakken (buitenrijbakken) aangelegd. Deze paardenbakken zijn niet altijd goed gesitueerd of goed ingepast en geven soms overlast bij de burens. Ook bestaat er onduidelijkheid over de regels voor paardenbakken. In de beleidsnota zijn de regels voor de aanleg van paardenbakken en bijbehorende bouwwerken zoals hekken en lichtmasten weergegeven. Er worden onder andere richtlijnen gegeven voor de afstand van de paardenbak tot een woning van derden, de plaats van de paardenbak (binnen het bestemmingsvlak en achter de voorgevelrooilijn), de grootte van de paardenbak en het plaatsen van lichtmasten. In het bestemmingsplan buitengebied 4e partiële herziening is dit beleid reeds verwerkt. Dit is één op één overgenomen in het bestemmingsplan.

3.4.12 Schuilgelegenheden

De gemeente acht het niet wenselijk dat overal in het plangebied kleine agrarische gebouwen, zoals schuilgelegenheden voor vee en opslagschuurtjes voor gereedschap ontstaan.

Voor schuilgelegenheden voor vee kan in uitzonderingsgevallen worden meegewerkt indien de noodzaak hiertoe kan worden aangetoond. In het bestemmingsplan is hiertoe een afwijkmogelijkheid opgenomen die het mogelijk maakt om via een omgevingsvergunning schuilgelegenheden, met een maximale oppervlakte van 25 m², buiten het bouwvlak te realiseren. Voorwaarden hierbij zijn onder andere dat:

- de oppervlakte van de agrarische gronden ten minste 5.000 m² bedraagt;
- de afstand tussen het bouwvlak en de schuilgelegenheid niet minder dan 50 m bedraagt;
- de landschaps- en natuurwaarden van de betreffende gronden niet onevenredig worden aangetast;
- de schuilgelegenheid aan ten minste één zijde niet voorzien is van een wand.

3.4.13 Teeltondersteunende voorzieningen

Onder teeltondersteunende voorzieningen worden (al dan niet tijdelijke) tunnelkassen, bedekking met folie en plastic regenbescherming verstaan. In het geldende bestemmingsplan is hiertoe een regeling opgenomen ten behoeve van tunnelkassen binnen de bestemming 'agrarische doeleinden' (1.000 m² tunnelkassen in directe relatie tot het bouwperceel). Elders zijn tunnelkassen vanwege de landschappelijke en natuurlijke waarden niet toegestaan.

Deze regeling is vertaald in het nieuwe bestemmingsplan door tunnelkassen toe te staan, met uitzondering van de gebieden met de aanduidingen EHS-natuur, EHS-verweving, EHS-ecologische verbindingszone, beschermingszone natte landnatuur en waardevol landschap.

3.4.14 Uitgangspunten voor het bestemmingsplan

Op basis van de inventarisatie, de gebieds- en beleidsanalyse ten behoeve van het Bestemmingsplan Buitengebied zijn voor het thema 'agrarisch' de volgende keuzes gemaakt:

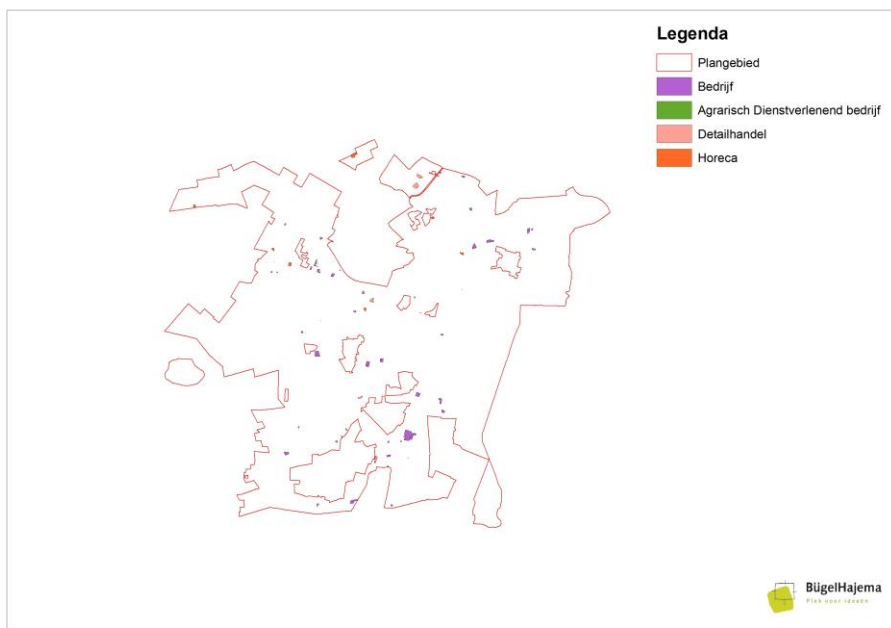
- De bestaande toekomstbestendige agrarische bedrijven dienen in het bestemmingsplan voldoende ontwikkelingsruimte te krijgen om zich de komende jaren verder te kunnen ontwikkelen, waarbij een duurzame ontwikkeling het uitgangspunt is. Onder een duurzame ontwikkeling wordt verstaan: binnen de kaders van de geldende wet- en regelgeving, geen verdere aantasting van landschap, milieu, volksgezondheid en dierwelzijn.

- De ontwikkelingsmogelijkheden voor agrarische bedrijven zijn afgestemd op het Reconstructieplan en de uitkomsten van het planMER. Dat wil zeggen dat uitbreiding van veehouderij alleen is toegestaan indien dit niet leidt tot negatieve effecten in omliggende Natura 2000-gebieden.
- Nieuwvestiging van agrarische bedrijven is niet mogelijk in dit bestemmingsplan. Aan een verzoek om nieuwvestiging kan medewerking worden verleend, mits het verzoek goed is onderbouwd. In deze gevallen zal een afzonderlijke planologische procedure worden doorlopen.
- Bestaande agrarische bedrijven met een intensieve hoofd- of neventak (conform Reconstructieplan Veluwe) krijgen in het bestemmingsplan een specifieke aanduiding 'intensieve veehouderij'.
- Voor bedrijven met deze aanduiding mag het gedeelte voor intensieve veehouderij niet meer bedragen dan 1 ha (tenzij dat gedeelte nu al groter is). Alleen voor redenen van dierwelzijn kan een grotere oppervlakte mogelijk worden gemaakt.
- Beperkte uitbreiding van het bouwvlak van grondgebonden agrarische bedrijven is mogelijk. Hiervoor is een regeling opgesteld die een beperkte uitbreiding via een afwijkingsbevoegdheid mogelijk maakt. Een grotere uitbreiding is eventueel door middel van een postzegelbestemmingsplan mogelijk.
- Bij alle ontwikkelingsmogelijkheden van agrarische bedrijven is een zorgvuldige landschappelijke inpassing een belangrijke randvoorwaarde.
- Gelet op de landschappelijke effecten en de effecten op de waterhuishouding is terughoudend omgegaan met de uitbreiding van boomkwekerij-, bollenteelt-, sierteelt- en houtteeltbedrijven in het bestemmingsplan.
- Teeltondersteunende voorzieningen zijn alleen toegestaan in de minder kwetsbare gebieden.
- Voor agrarische bedrijven zonder vee, zoals akkerbouwbedrijven en kwekerijen is de aanduiding 'specifieke vorm van agrarisch - geen vee toegestaan' opgenomen.
- De bouw van een tweede dienstwoning is in het bestemmingsplan niet mogelijk gemaakt. De noodzaak van een extra dienstwoning is door de stand van de technologie in het algemeen niet meer aanwezig. Eén bedrijfswoning is toegestaan per bouwvlak, tenzij anders is aangegeven ter plaatse van de aanduiding 'maximum aantal bedrijfswoningen'. Ter plaatse van de aanduiding 'bedrijfswoning uitgesloten' is geen bedrijfswoning toegestaan.
- Afgesplitste bedrijfswoningen blijven onderdeel uitmaken van het agrarisch bedrijf en hebben een aanduiding 'specifieke vorm van agrarisch - plattelandswoning';
- De regeling voor functieverandering naar werken en nevenactiviteiten bij agrarische bedrijven, overeenkomstig de Streekplanuitwerking Functieverandering Noord-Veluwe, is overgenomen uit de 4^e partiële herziening.
- De mogelijkheden voor functieverandering naar wonen zijn niet overgenomen, gelet op de consequenties voor de woningbouwmogelijkheden in de kernen.
- Voor agrarische bedrijven met een nevenactiviteit is de aanduiding 'specifieke vorm van agrarisch - nevenactiviteit' opgenomen. In de Lijst nevenactiviteiten bij de bestemming 'Agrarisch' (bijlage regels) is het toegestane aantal vierkante meters van de nevenactiviteit per adres opgenomen.
- Productiegerichte paardenhouderijen krijgen de bestemming 'Agrarisch' met bouwvlak.
- Gebruiksgerichte paardenhouderijen krijgen de bestemming 'Sport - Manege'.

3.5 Bedrijven

3.5.1 Bestaande situatie

Niet-agrarische bedrijven zijn bedrijven die niet of in geringe mate functioneel gebonden zijn aan het buitengebied. Deze bedrijven dragen bij aan werkgelegenheid in de gemeente en zorgen voor een leefbaar platteland en hergebruik van voormalige agrarische bebouwing. Een deel van deze bedrijven is ontstaan als nevenactiviteit bij een agrarisch bedrijf waarbij inmiddels de agrarische bedrijvigheid is gestaakt, een ander deel bestond al ten tijde van het van kracht zijn van het vorige bestemmingsplan of is nu bestemd als bedrijf op grond van een veranderde systematiek van bestemming. Voor een klein aantal bedrijven geldt dat deze op basis van partiële herzieningen en artikel 19-procedures zijn ontstaan.

Ligging bedrijven

3.5.2 Beleid en ontwikkelingen

Toegestane activiteiten

In de voormalige bestemmingsplannen waren de bedrijven specifiek aangeduid. Dat wil zeggen dat binnen de bedrijfsbestemming uitsluitend bedrijfsmatige activiteiten zijn toegestaan zoals was aangegeven. Deze systematiek is in het voorliggende bestemmingsplan ook weer gehanteerd.

Behoud van leefbaarheid, voorkomen van verrommeling als gevolg van leegstaande gebouwen en behoud van cultuurhistorisch waardevolle bebouwing zijn voor de gemeente belangrijke aandachtspunten in het plangebied. De gemeente biedt om deze reden bestaande, legale bedrijven voldoende flexibiliteit om in te spelen op de ontwikkelingen.

Het beleid voor bedrijven richt zich op het normaal verder kunnen functioneren van de bestaande bedrijven. Dit houdt in dat er een beperkte uitbreidingsmogelijkheid wordt meegegeven.

De gemeente biedt voornoemde bedrijven voorts de mogelijkheid om te schakelen naar andere bedrijfsactiviteiten, mits dit niet ten koste gaat van een goed woon- en leefklimaat.

Maatvoering

Voor de maatvoering van bedrijfsgebouwen is uitgegaan van de geldende bouwmogelijkheden: een maximale bouwhoogte van 10 m en een dakhelling van tenminste 18°. Als (vigerende en) voorgestelde maatvoering voor bedrijfswoningen is aangehouden: max. 850 m³, max. goothoogte 3,5 m en een dakhelling tussen 30° en 60°.

Uitbreidingsmogelijkheden

Gemeente wil versterking van buitengebied voorkomen, maar zet bestaande bedrijven niet op slot. Aangesloten is bij de Streekplanuitwerking Functieverandering Noord-Veluwe, zoals al vertaald in de 4^e partiële herziening:

Bedrijven kunnen de oppervlakte van gebouwen met 20% uitbreiden tot een maximale oppervlakte van 500 m². Bedrijven met meer dan 500 m² kunnen met 10% uitbreiden tot een maximale oppervlakte van 750 m². Belangrijke voorwaarden hierbij zijn het aantonen van de noodzaak en een zorgvuldige landschappelijke inpassing.

Agrarisch dienstverlenende bedrijven

Agrarisch dienstverlenende bedrijven, zoals loonwerkbedrijven hadden in het voormalige bestemmingsplan een afzonderlijke bestemming. Deze wijze van regeling is in het nieuwe bestemmingsplan overgenomen in de bestemming 'Bedrijf - Agrarisch dienstverlenend bedrijf'. De maximale oppervlakte voor bedrijfsgebouwen is aangegeven op de verbeelding. De overige maatvoering voor deze bestemming is:

- maximale goothoogte en bouwhoogte van bedrijfsgebouwen: 7 m en 12 m; dakhelling tenminste 18°;
- wijzigingsbevoegdheid voor vergroting oppervlakte bedrijfsgebouwen met 30% onder strikte voorwaarden.

Tuincentra, Horeca, Detailhandel

Voor specifieke bedrijfsactiviteiten zoals tuincentra, horeca en detailhandel is volgens de SVBP2012 een afzonderlijke bestemming opgenomen. De mogelijkheden ten aanzien van bedrijfswoningen, bestemmingsvlakken en maatvoering zijn vergelijkbaar met de bestemming 'Bedrijf'.

Qua uitbreidingsmogelijkheden is voorgesteld om geen uitbreidingsmogelijkheden toe te kennen, gelet op de specifieke ruimtelijke uitstraling.

3.5.3 Uitgangspunten voor het bestemmingsplan

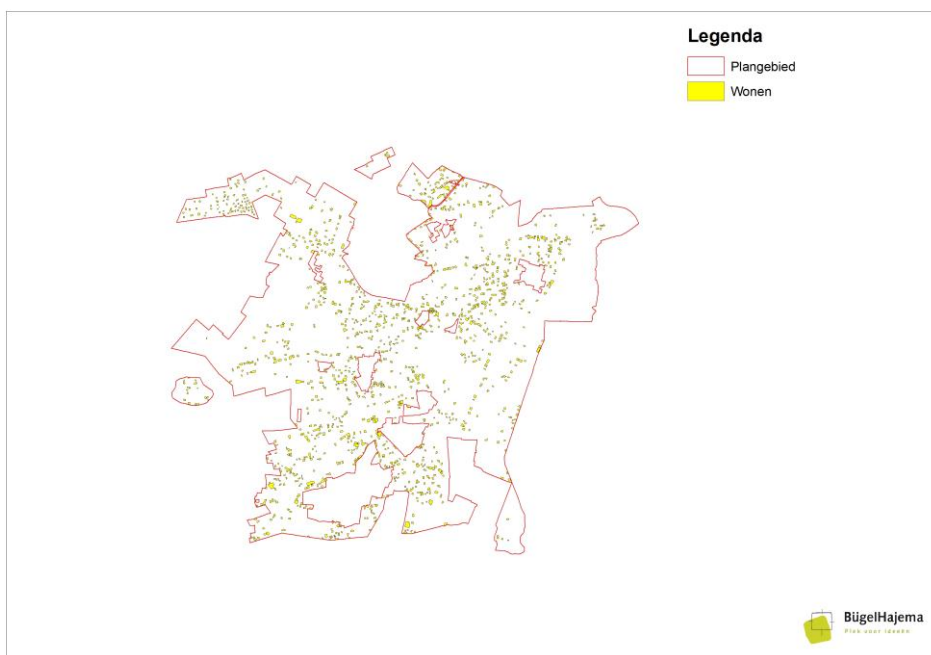
- De bestaande, legaal aanwezige bedrijven en voorzieningen zijn als zodanig in het bestemmingsplan opgenomen, met de bestemming 'Bedrijf'. Voor de bouw- en ontwikkelingsmogelijkheden zijn de mogelijkheden uit het voormalige bestemmingsplan overgenomen.
- Nutsvoorzieningen hebben een aparte bestemming 'Bedrijf - Nutsvoorziening' gekregen.
- Detailhandelsbedrijven hebben de bestemming 'Detailhandel' gekregen.
- Tuincentra zijn voorzien van de bestemming 'Detailhandel - Tuincentrum'.
- Horecagelegenheden zijn binnen dit bestemmingsplan opgenomen als 'Horeca'.
- Vestigen van niet-agrarische bedrijvigheid in het buitengebied is alleen onder strikte voorwaarden mogelijk bij hergebruik van vrijgekomen (agrarische) gebouwen (functieveranderingsbeleid).
- Eén bedrijfswoning is toegestaan per bestemmingsvlak, tenzij anders is aangegeven ter plaatse van de aanduiding 'maximum aantal bedrijfswoningen'. Ter plaatse van de aanduiding 'bedrijfswoning uitgesloten' is geen bedrijfswoning toegestaan;

3.6 Wonen

3.6.1 Bestaande situatie

De niet-agrarische bebouwing in het plangebied bestaat voor het grootste deel uit woningen. Er komen bijna 1.700 adressen voor waar uitsluitend of in hoofdzaak sprake is van een woonfunctie. Het voorkomen van burgerwoningen concentreert zich aan de randen van de kernen Epe, Vaassen, Emst en Oene en het tussengelegen agrarisch gebied.

Een groot deel van de woningen bestaat uit voormalige agrarische bedrijven of woningen en villa's die van oorsprong veel op de Veluwe voorkwamen. Het is de verwachting dat door het beëindigen van de agrarische bedrijfsvoering het aantal woonbestemmingen in de toekomst zal toenemen. Met name in de grotere woningen of voormalige bedrijfswoningen is nog regelmatig sprake van een inwoningssituatie, bijvoorbeeld ouders die bij de kinderen wonen. Een deel van de woningen is aangewezen als monument, het zijn vaak woonboerderijen of villa's.

Ligging woningen

3.6.2 Beleid en ontwikkelingen

De algemene beleidslijn is dat in beginsel geen nieuwe burgerwoningen aan het landelijk gebied worden toegevoegd. Niet functioneel aan het buitengebied gebonden woningen leveren nog wel eens conflicten op met de hoofdfuncties van het buitengebied (landbouw, natuur, recreatie en landschap). Zo komt het voor dat er conflicten ontstaan bij de uitbreiding van agrarische bedrijven (geurhinder), toenemende onrust in voor de natuur waardevolle gebieden en ontsiering van het landschap door slechte inpassing van gebouwen in het buitengebied. Mede daarom is het gemeentelijke beleid gericht op een stabilisatie van de woonfunctie. Een sterke verdichting/verrommeling van het landschap met woningen is ongewenst.

Wijze van regeling

De bestaande burgerwoningen zijn voorzien van de bestemming 'Wonen' zonder bouwvlak, overeenkomstig de geldende regeling. In beginsel zijn de bestemmingsvlakken uit het geldende bestemmingsplan overgenomen, tenzij op basis van de luchtfoto blijkt dat een gedeelte van het erf niet binnen de bestemming valt. In dat geval is het bestemmingsvlak gecorrigeerd.

Beroep en bedrijf aan huis

De gemeente biedt onder voorwaarden ruimte voor aan huis gebonden beroepen/bedrijven (administratief, juridisch, medisch, therapeutisch, kunstzinnig of hiermee gelijk te stellen beroepen, alsmede productiegerichte ambachtelijke bedrijvigheid). Met deze mogelijkheid beoogt de gemeente de leefbaarheid te bevorderen in het plangebied. Het betreft activiteiten die door de bewoner met behoud van de woonfunctie en zonder afbreuk te doen aan de woonomgeving kunnen worden uitgeoefend. Indien de activiteit een onevenredige toename van het verkeer en de parkeerdruk tot gevolg heeft, is sprake van afbreuk aan de hoofdfunctie van het perceel. De ondergeschiktheid van de activiteit komt tot uiting in de regels van het bestemmingsplan door een maximum oppervlak te regelen.

Maatvoering

De maatvoering van de burgerwoningen is zeer divers. De bebouwing varieert van kleinschalige arbeiderswoningen tot forse villa's en grote boerderijen. De toename van de mobiliteit en de behoefte aan rust en ruimte maken vrijkomende (bedrijfs)woningen tot gewilde objecten. De mogelijkheid om te wonen in het vrije en ruime landelijke gebied, verhoogt de attractiviteit van het gebied.

In het voormalige bestemmingsplan gold voor burgerwoningen een maximale inhoudsmaat van 600 m³ (of de bestaande inhoud indien deze groter is). Er is echter een tendens gaande om hiermee wat ruimer om te gaan. Een maximale maat van 750 m³ is opgenomen. Deze inhoudsmaat is inclusief aan- en uitbouwen behorend bij de woning. De mogelijkheid om de inhoudsmaat met 10% te vergroten komt daarmee te vervallen.

De geldende goot- en bouwhoogte bedragen 3,5 m en 10 m. Aanvullend wordt het wenselijk geacht om hierbij (net als bij bedrijfswoningen) ook een dakhelling verplicht te stellen (tussen 30° en 60°). Een afwijkingsbevoegdheid is opgenomen om de hoogtematen met 10% te vergroten indien het bebouwingsbeeld verbeterd.

Voor woningen, die in het voormalige bestemmingsplan de aanduiding 'villa' hadden, zijn in het huidige plan opgenomen met de aanduiding 'specifieke bouwaanduiding - villa'. De voormalige bestemming 'Landhuis' is nu opgenomen als 'Wonen - Landhuis'. De inhoudsmaat is in de regels geregeld.

Voor wat betreft de maatvoering voor bijgebouwen is in het voormalige bestemmingsplan een oppervlaktemaat van 60 m² gehanteerd. Omdat het in het buitengebied vaak om ruime percelen gaat, is het niet bezwaarlijk om deze maat enigszins te verruimen tot 75 m². Daarbij is ook rekening gehouden met het gegeven dat op basis van de Wabo de mogelijkheid al bestaat 30 m² vergunningsvrij te bouwen. Het totaal komt daarmee op 105 m² (75 m² + 30 m²).

In het bestemmingsplan is de volgende definitie van bijgebouwen opgenomen:

bijgebouw:

al dan niet aangebouwd gebouw of een gedeelte van een gebouw dat ten dienste van het wonen wordt gebruikt en waarin niet wordt gewoond;

Deze definitie betekent dat aan- en uitbouwen niet worden aangemerkt als bijgebouwen. Daar wordt immers in gewoond. Enkel gebouwen of een gedeelte van gebouwen waarin niet wordt gewoond, worden aangemerkt als bijgebouwen. Een voorbeeld van een dergelijk bijgebouw is een garage.

Bewoning van vrijstaande bijgebouwen is niet toegestaan.

Wanneer alle voormalige agrarische bijgebouwen worden gesloopt (uitgezonderd de hoeveelheid bij recht toegestane bijgebouwen) worden verruimde mogelijkheden geboden voor de oprichting van bijgebouwen (net als in het geldende bestemmingsplan). Er geldt dat voor elke m² gesloopte vrijgekomen (agrarische) bedrijfsbebouwing 50% van de gesloopte oppervlakte mag worden teruggebouwd in de vorm van een nieuw bijgebouw (of uitbreiding van bestaande bijgebouwen), tot een maximale oppervlakte van 200 m² (inclusief de oppervlakte van de reeds aanwezige bijgebouwen).

Woningsplitsing

Het gebruik van een woongebouw door twee huishoudens is door middel van een afwijkingsbevoegdheid mogelijk gemaakt. Dit geldt voor alle woningen. In het geldende bestemmingsplan geldt daarvoor nog een minimale inhoudsmaat van 800 m³. Een dergelijke bepaling wordt niet meer noodzakelijk geacht, mede in het licht van de verminderde mogelijkheden voor functieverandering naar wonen.

Mantelzorg

De gemeenteraad heeft op 22 september 2011 het bestemmingsplan 'Mantelzorg' vastgesteld. In het bestemmingsplan wordt ingegaan op de vraag hoe mantelzorg kan worden vertaald in het ruimtelijk beleid van de gemeente Epe. Onder mantelzorg wordt hier dan begrepen: de vrijwillige zorg aan eenieder die hulpbehoevend is op het fysieke, psychische en/of sociale vlak. Het bestemmingsplan geldt voor de hele gemeente en is één op één vertaald in het nieuwe bestemmingsplan.

3.6.3 Uitgangspunten voor het bestemmingsplan

Op basis van de inventarisatie, de gebiedsbeschrijving en -analyse ten behoeve van het Bestemmingsplan Buitengebied zijn voor het thema 'Wonen' de volgende keuzes gemaakt:

- De bestaande, legale burgerwoningen zijn bestemd met de bestemming 'Wonen'.
- Het toegestane aantal wooneenheden per bestemmingsvlak is één, tenzij anders is aangegeven ter plaatse van de aanduiding 'maximum aantal wooneenheden';
- In het bestemmingsplan is een regeling opgenomen ten aanzien van veel voorkomende wensen van ruime woningen, bijgebouwen, woningsplitsing en dergelijke. Bij woningsplitsing blijft het planologisch één woning.
- Het bestemmingsplan biedt onder voorwaarden ruimte voor beroeps- en bedrijfsmatige activiteiten in woningen.
- Voor woningen is een maximale inhoudsmaat van 750 m³ opgenomen.
- Binnen het bestemmingsplan is een regeling opgenomen voor het mogelijk maken van bijgebouwen en erfafscheidingen. Paardenbakken en 'grote' vijvers bij woningen zullen binnen het bestemmingsvlak onder voorwaarden toegestaan kunnen worden.
- Het bestemmingsplan maakt nieuwe burgerwoningen in het landelijk gebied niet mogelijk, uitgezonderd die situaties waarbij sprake is van woningsplitsing.
- Voor woonbestemmingen met een nevenactiviteit is de aanduiding 'specifieke vorm van wonen - nevenactiviteit' opgenomen. In de Lijst nevenactiviteiten bij de bestemming 'Wonen' is het toegestane aantal vierkante meters van de nevenactiviteit per adres opgenomen.

3.7 Recreatie

3.7.1 Bestaande situatie

Verblijfsrecreatie

In Epe vormen de verblijfsaccommodaties een belangrijke factor in de toeristisch-recreatieve sector. Een aantal campings is opgenomen in het bestemmingsplan buitengebied.

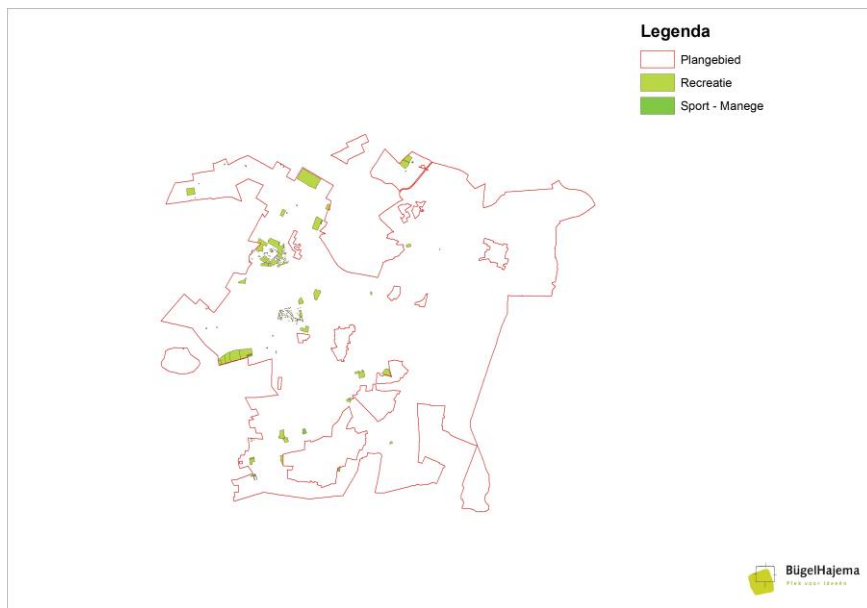
De overige verblijfsrecreatieve voorzieningen in het plangebied zijn voornamelijk recreatiewoningen en zomerhuisjes. Voorbeelden van deze terreinen zijn 'Rabitt Hill' en 'de Vliegden'. In het gebied komen ook veel verspreid staande zelfstandige recreatiewoningen voor.

Twee andere vormen van verblijfsrecreatie die voorkomen in het plangebied zijn het kleinschalig kamperen ('kamperen bij de boer') en bed & breakfast. Beide voorzieningen zijn ondergeschikt aan de hoofdfunctie (wonen of een agrarisch bedrijf).

Dagrecreatie

Op het gebied van dagrecreatie vervult het plangebied een functie voor zowel de plaatselijke bevolking als voor recreanten en toeristen van buiten het plangebied. De voorzieningen voor de dagrecreatie zijn extensief van aard en sterk gebonden aan het landelijk gebied. Het gaat hierbij om routegebonden recreatie, natuurrecreatie en watergebonden recreatie. Dagrecreatieve voorzieningen in het plangebied zijn onder meer het Kasteel Cannenburgh, het Veluws Streekmuseum, volkstuincomplexen, zwembaden, recreatiegebied 't Kievitsveld (o.a. zwemmen, surfen, wandelen, hengelsport), forellenvisserij 't Smallert, het hertenkamp, maneges en sportvelden. Ook komt een groot aantal recreatieve wandel- en fietsroutes voor in het plangebied.

De gemeente Epe kent reeds vele recreatieve fietspaden, vooral in het noordwestelijk bosgebied. Op de voormalige spoorbaan is een recreatief fietspad aangelegd, dat naast de recreatieve functie ook een belangrijke cultuurhistorische betekenis heeft. De gemeente heeft de wens om in het gebied ten westen van Vaassen en het oostelijk agrarisch gebied de infrastructuur voor recreatief fietsen te verbeteren. Daartoe wordt de aanleg van ongeveer 60 km fietspaden gerealiseerd. Verder is er een toenemende belangstelling voor ruiterpaden. De gemeente Epe voert een beleid waarbij een deel van de wegen op de Veluwe wordt afgesloten voor het verkeer om de verkeersdruk op het gebied te verminderen. In de bosgebieden zijn parkeerplaatsen aangelegd voor de recreanten. Deze parkeerplaatsen vormen vaak ook het startpunt voor wandel- en fietsroutes. Campings en dergelijke hebben parkeervoorzieningen op hun eigen terreinen.

Recreatie en Sport- Manege

3.7.2 Beleid en ontwikkelingen

In de landelijke markt doet zich een aantal ontwikkelingen voor die kansen biedt voor het verder ontwikkelen en vermarkten van het toeristisch-recreatieve product Epe. Enkele van deze ontwikkelingen betreffen vergrijzing, afnemende gezinsgrootte, individualisering en de behoefte aan ruimte. Voor een aantal recreatiemilieus geldt dat de vraag sterk groeit als gevolg van de huidige ontwikkelingen in de markt. Voor Epe kan buitenrecreatie een grote rol gaan spelen. Deze ontwikkeling speelt in op de trends authenticiteit en behoefte aan ruimte. De recreant kan buiten de ruimte ervaren en authenticiteit terugvinden in de dorpjes op het platteland.

Epe, Natuurlijk Anders

Epe wil dé aanbieder zijn van onderscheidende recreatieve voorzieningen in een natuurlijke omgeving voor gezinnen, medioren en senioren, waarbij rust, ruimte en respect voor mens en natuur centraal staan met als motto: 'Epe, Natuurlijk Anders'. Redenerend vanuit de missie is de basisstrategie van de gemeente er op gericht om de economische pijler Recreatie & Toerisme te waarborgen en te versterken door het creëren van toegevoegde waarde. Door een uitdagend beleid, dat gericht is op kwaliteitsverbetering en een gevarieerd aanbod binnen de sector, zullen de sterktes van de gemeente verder worden uitgebreid en wordt er ruimte gegeven aan particulier initiatief. Daardoor krijgt de gemeente Epe een sterkere profilering als toeristische en recreatieve gemeente en worden kansen beter benut.

Verblijfsrecreatie in Epe

De gemeente Epe heeft het beleidskader voor verblijfsrecreatie beschreven in de notitie 'Verblijfsrecreatie in Epe' (vastgesteld door de raad in februari 2010). Deze beleidsnotitie is opgesteld ter uitvoering van 'Epe, Natuurlijk Anders'.

Op het gebied van verblijfsrecreatie heeft de gemeente Epe de ambitie om het aantal toeristische overnachtingen te verhogen. Het primaire doel van de notitie is gemeentelijke beleidsvorming op het terrein van verblijfsrecreatieve voorzieningen. Andere doelen zijn: productdifferentiatie en kwaliteitsverbetering, recreatie als belangrijke economische drager in het buitengebied, het vereenvoudigen van de regelgeving en de handhaafbaarheid. De gemeente wil zonering inzetten als instrument voor bewaking en versterking van de landschappelijke waarden. Ten aanzien van kampeervoorzieningen is dat de 'vervanging' van de Wet op de Openluchtrecratie, terwijl op andere voorzieningen tot op heden geen beleid is geformuleerd. De nota bevat beleidsvoorstellen ten aanzien van de verschillende vormen van verblijfsrecreatieve voorzieningen. Voor zover relevant voor het bestemmingsplan betreft dit het volgende:

Reguliere kampeerterreinen:

- De reguliere kampeerterreinen zijn in het bestemmingsplan positief bestemd.
- Landschappelijke inpassing is noodzakelijk. Afscherpende beplanting is in het bestemmingsplan geregeld om daarmee te waarborgen dat het aanzicht van het landschap niet wordt aangetast door 'verrommelende elementen'.
- Er is geen regeling opgenomen voor het toegestane aantal kampeermiddelen.
- Er is geen onderscheid in toeristische standplaatsen en stacaravanstandplaatsen.
- Op 'gemengde terreinen' (kamperen en bungalows) zijn de bungalows positief bestemd. Permanente bewoning van recreatieverblijven is niet toegestaan.
- Voor het vestigen/uitbreiden van kampeerterreinen gelden drie zones:
 1. Zone I: het gebied ten westen van de dorpenweg; gelet op het kwetsbare karakter alleen kwalitatieve verbetering.
 2. Zone II: het gebied ten oosten van de dorpenweg en ten westen van het Apeldoorns kanaal: uitbreiding in beginsel mogelijk; 500 m afstand tot andere campings.
 3. Zone III: het gebied ten oosten van het Apeldoorns kanaal: nieuwvestiging mogelijk, mits op min. 1.000 m afstand tot een andere camping.

Bungalowparken

- De maximale oppervlakte bedraagt 75 m² en de maximale inhoud van recreatiewoningen bedraagt 300 m³. Deze maten zijn ook vastgelegd in de Provinciale Ruimtelijke Verordening. Gedeputeerde Staten kunnen ontheffing verlenen van deze maximale maten, indien wordt aangetoond dat er vanuit de toeristische markt aantoonbaar behoefte bestaat aan het realiseren van recreatiewoningen met grotere maatvoering op de betreffende locatie.
- Permanente bewoning is niet toegestaan.
- Landschappelijke inpassing is noodzakelijk.

Minicampings

Minicampings zijn kleinschalige campings bij burgerwoningen of voormalige agrarische bedrijven. Alleen in omvang verschillen zij van een reguliere camping. Veelal wordt de camping niet bedrijfsmatig geëxploiteerd, maar zorgt het uitbaten van die terreinen voor neveninkomsten.

- Minicampings zijn beschouwd als reguliere campings.
- Bestaande minicampings zijn geaccepteerd, nieuwe worden beoordeeld als nieuwe campings.
- Het maximum aantal kampeermiddelen bedraagt 15.
- Een minicamping kan geopend zijn van 15 maart tot en met 31 oktober.
- Landschappelijke inpassing is noodzakelijk. Randbeplanting is bedoeld om het zicht op kampeermiddelen vanaf de openbare weg te voorkomen. De beplantingsstrook dient ingericht te zijn met inheemse beplanting.

Kleinschalige kampeerterreinen (kamperen bij de boer)

- Kamperen bij de boer dient te zijn gekoppeld aan een productief agrarische bedrijf.
- Het aantal kampeerplaatsen bedraagt maximaal 25 (was in het voormalige bestemmingsplan nog max. 15).
- Een kleinschalig kampeerterrein kan geopend zijn van 15 maart tot en met 31 oktober.
- Landschappelijke inpassing is noodzakelijk. Randbeplanting is bedoeld om het zicht op kampeermiddelen vanaf de openbare weg te voorkomen. De beplantingsstrook dient ingericht te zijn met inheemse beplanting.

Bed & breakfast

- Bed & breakfast is gekoppeld aan de woonfunctie; dat betekent dat mede gebruik wordt gemaakt van keukens en sanitair van de woning.
- Bed & breakfast dient binnen de bestaande woning te worden gerealiseerd.
- Maximaal vier slaapplekken.
- Bij alle woningen toegestaan.

Wijze van regeling

De bestaande toeristisch/recreatieve voorzieningen hebben in het bestemmingsplan een passende bestemming gekregen. Concreet betekent dit dat bijvoorbeeld een reguliere camping (geen kleinschalig kampeerterrein bij een agrarisch bedrijf) is bestemd als 'Recreatie - Verblijfsrecreatie'.

Voor de aard van de recreatieve voorzieningen is onderscheid gemaakt in drie onderdelen:

- a. recreatiewoningen;
- b. bouwwerken voor recreatief verblijf;
- c. kampeerplaatsen

ad a.

Het aantal en de omvang van recreatiewoningen zijn in het bestemmingsplan vastgelegd, waarbij de maatvoering uit het geldende bestemmingsplan is overgenomen (max. 300 m³, max. goothoogte en bouwhoogte 3 m., respectievelijk 5 m.).

ad b.

Hieronder vallen stacaravans, trekkershutten, chalets en dergelijke. Het aantal van deze accommodatievormen is niet vastgelegd. Door deze wijze van regeling biedt het de ondernemer vrijheid om de accommodatievorm aan te passen aan de wensen van de recreatieconsumenten. Wel is de omvang van deze accommodaties in de regels vastgelegd (max. 50 m² inclusief eventuele bergingen). Tevens is bepaald dat er een onderlinge afstand geldt van minimaal 5 m. Dit in verband met de eisen van de brandweer, overeenkomstig de Handreiking brandveiligheid kampeerterreinen.

ad c.

Dit betreft de toeristische kampeerplaatsen voor caravans, tenten en dergelijke. Ook

hiervan is het aantal niet vastgelegd.

Bij alle kampeerterreinen en bungalowparken is de randbeplanting zorgvuldig bestemd door middel van de aanduiding 'groen'. Voor de eventuele centrale voorzieningen is per recreatiebedrijf op de kaart de aanduiding 'maximum bebouwd oppervlak' opgenomen. Hiermee is de omvang van deze centrale voorzieningen dus vastgelegd.

Verder is vastgelegd dat bij alle recreatiebedrijven er sprake moet zijn van een bedrijfsmatige exploitatie van verhuur om permanente bewoning tegen te gaan. In één geval is daarvan een uitzondering gemaakt in verband met geldende rechten. Daar is de aanduiding 'specifieke vorm van recreatie - tweede woning' opgenomen. Daar is de eis van bedrijfsmatige exploitatie niet van toepassing.

De nota verblijfsrecreatie biedt (afhankelijk van de zone) mogelijkheden voor kwalitatieve of kwantitatieve uitbreidingen. Dit vergt evenwel maatwerk en een zorgvuldige afweging. Daarom is dit niet in het nieuwe bestemmingsplan gefaciliteerd.

Permanente bewoning van recreatiewoningen wordt door het gemeentebestuur niet geaccepteerd en hier wordt handhavend tegen opgetreden. Dit is in artikel 16.5 Specifieke gebruiksregels vastgelegd.

Kamperen bij de boer is door middel van een afwijkingsbevoegdheid mogelijk gemaakt binnen een agrarisch bouwperceel en op max. 25 m. buiten het bouwperceel, waarbij de landschappelijke inpassing als belangrijke voorwaarde geldt (zie artikel 3.6 Afwijken van de gebruiksregels). Het toestaan van bed & breakfast is als algemene gebruiksregel in het bestemmingsplan opgenomen (zie artikel 40.1 Bed and breakfast).

Bestaande en legale verspreid gelegen recreatiewoningen hebben de bestemming 'Recreatie - Recreatiewoning' gekregen. De regeling hiervan is overgenomen uit het voormalige bestemmingsplan (max. 300 m³, max. goothoogte en bouwhoogte 3 m., respectievelijk 5 m.).

Dagrecreatieterreinen, zoals forellenvisserij 't Smallert en het hertenkamp, hebben de bestemming 'Recreatie - Dagrecreatie' gekregen. Daar waar nodig, worden de activiteiten (per perceel) nader gespecificeerd.

Sportvelden en maneges vallen volgens de SVBP onder de hoofdcategorie Sport. Voor de maneges is een afzonderlijke bestemming 'Sport - Manege' opgenomen.

Fiets-, wandel- en ruiterspaden zijn over het algemeen meegenomen binnen de gebiedsbestemmingen. Daartoe is in de bestemmingsomschrijving geregeld dat de gronden tevens zijn bestemd voor voorzieningen ten behoeve van extensief recreatief medegebruik, zoals wandel-, fiets- en/of ruiterspaden. Voor het aanleggen van voorzieningen of het verharderen van paden ten behoeve van recreatief medegebruik, wordt een omgevingsvergunning voor het uitvoeren van werken, geen bouwwerk zijnde, of werkzaamheden, verplicht gesteld.

3.7.3 Uitgangspunten voor het bestemmingsplan

Op basis van de inventarisatie, de gebiedsbeschrijving en -analyse ten behoeve van het Bestemmingsplan Buitengebied zijn voor het thema 'Recreatie' de volgende keuzes gemaakt:

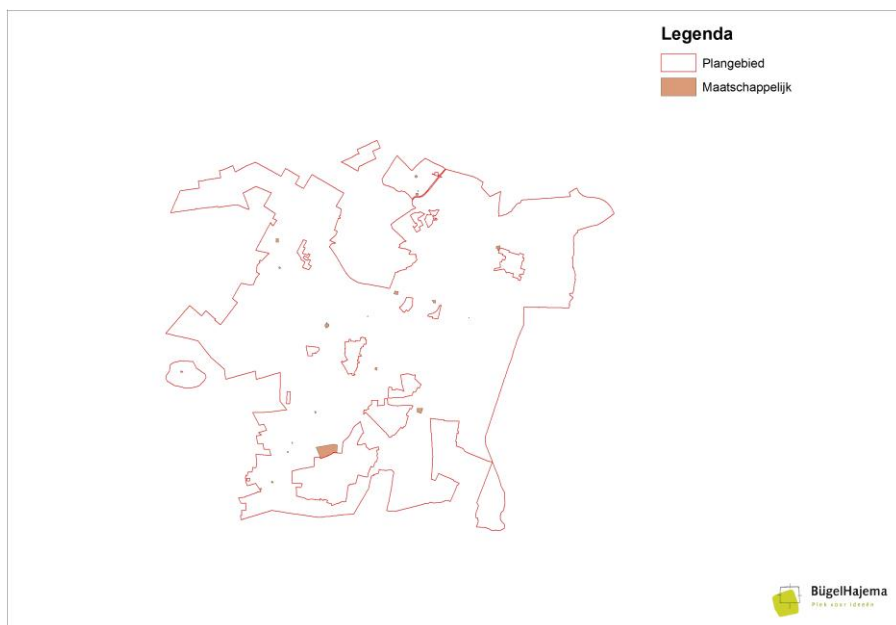
- De bestaande, legaal aanwezige recreatievoorzieningen zijn als zodanig in het bestemmingsplan opgenomen. Voor deze recreatievoorzieningen is de bestemming 'Recreatie - Verblijfsrecreatie' opgenomen.
- Het maximum aantal recreatiewoningen is aangegeven middels de aanduiding 'maximum aantal wooneenheden'.

- De aanduiding 'specifieke vorm van recreatie - kampeermiddelen toegestaan' is opgenomen voor die locatie waar alleen kampeermiddelen zijn toegestaan en geen stacaravans en andere bouwwerken voor recreatief verblijf.
- Een kampeerboerderij is toegestaan ter plaatse van de aanduiding 'kampeerboerderij'.
- Het kamphuis is toegestaan ter plaatse van de aanduiding 'specifieke vorm van recreatie - kamphuis'.
- Voor afscherpende inheemse beplanting is de aanduiding 'groen' opgenomen.
- Dagrecreatieterreinen zijn voorzien van de aanduiding 'specifieke vorm van recreatie - dagrecreatiepark'.
- Een kuuroord is toegestaan ter plaatse van de aanduiding 'specifieke vorm van recreatie - kuuroord'.
- Ter plekke van de aanduiding 'horeca' is horeca toegestaan in combinatie met dagrecreatieve activiteiten.
- Conform de SVBP2012 is een afzonderlijke bestemming opgenomen voor de sportvoorzieningen door middel van een bestemming 'Sport'.
- Bestaande legale recreatiewoningen zijn als zodanig opgenomen in het bestemmingsplan met de bestemming 'Recreatie - Verblijfsrecreatie'.
- Het bestemmingsplan biedt geen ruimte voor nieuwe grote verblijfsrecreatieve voorzieningen en bovenlokale dagrecreatieve projecten (nieuwvestiging).
- Mogelijkheden worden geboden voor kleinschalige en extensieve dag- en verblijfsrecreatie bij agrarische bedrijven.
- Het bestemmingsplan bevat regels om permanente bewoning van recreatiewoningen uit te sluiten.
- Mogelijkheden worden geboden voor kleinschalig kamperen en bed & breakfast.
- Eén (bedrijfs)woning is toegestaan per bedrijf, tenzij anders is aangegeven ter plaatse van de aanduiding 'maximum aantal bedrijfswoningen'. Ter plaatse van de aanduiding 'bedrijfswoning uitgesloten' is geen bedrijfswoning toegestaan;

3.8 Overige voorzieningen

3.8.1 Bestaande situatie

In het plangebied komen op een aantal plaatsen terreinen en bebouwing voor met een bijzondere maatschappelijke functie. Aanwezig zijn onder meer molens, een kerkje, begraafplaatsen, scholen en verenigingsgebouwen.

Maatschappelijke functies

3.8.2 Uitgangspunten voor het bestemmingsplan

Op basis van de inventarisatie, de gebiedsbeschrijving en -analyse ten behoeve van het Bestemmingsplan Buitengebied zijn voor het thema 'Maatschappelijke voorzieningen' de volgende keuzes gemaakt:

De bestaande, legaal aanwezige voorzieningen krijgen de bestemming 'Maatschappelijk'. Hierbij is aangesloten bij de geldende regeling. Binnen de bestemming maatschappelijk is één bedrijfswoning toegestaan per bestemmingsvlak, tenzij anders is aangegeven ter plaatse van de aanduiding 'maximum aantal bedrijfswoningen'. Gelet op het bijzondere karakter, hebben de begraafplaatsen een eigen bestemming 'Maatschappelijk - Begraafplaats' gekregen. Binnen deze bestemming is geen bedrijfswoning toegestaan.

De militaire terreinen worden opgenomen in de beheersverordening en vallen dus buiten het bestemmingsplan buitengebied.

3.9 Infrastructuur

3.9.1 Huidige situatie

Het plangebied wordt doorsneden door de autosnelweg A50 en een aantal doorgaande wegen met een bovenlokaal belang. Dat zijn de provinciale wegen N309 (Epe-Elburg), N792 (Vaassen-Twello), N794 (Heerde-Apeldoorn) en N795 (Epe-Nunspeet). Naast de aangegeven wegen komt een aantal gemeentelijke wegen voor met een bovenlokale functie en utilitaire en recreatieve fietspaden. Het gaat om bestaande en gewenste fietspaden. Met name op de Veluwe is een goed netwerk van recreatieve fietspaden en -routes aanwezig. Langs de weteringen in de IJsselvallei en het Apeldoorns Kanaal loopt eveneens een groot aantal fietspaden. De voormalige spoorlijn Apeldoorn-Hattermerbroek is omgevormd naar een fietspad. In met name de bosgebieden zijn parkeerplaatsen aangelegd (vaak zonder asfalt) die vaak als startpunt dienen voor wandel- en fietstochten. De parkeerplaatsen zijn aangelegd door de gebiedsbeheerders om wildparkeren te voorkomen. De gemeente Epe voert een beleid waarbij een deel van de wegen op de Veluwe wordt afgesloten voor het verkeer.

Onverharde wegen

In het landelijk gebied worden onverharde wegen steeds zeldzamer. Vele zandwegen zijn de laatste decennia verhard, waardoor een deel van de ontstaansgeschiedenis van het landschap verloren is gegaan. Onverharde wegen en perceelontsluitingswegen zijn bestemd binnen de gebiedsbestemming waar ze voorkomen. De onverharde wegen in het plangebied dienen behouden te blijven vanwege de hoge belevingswaarde en het belang voor de openluchtrecreatie. Het bestemmingsplan kent daarom een algemene aanlegvergunning voor het verharren van onverharde wegen.

Leidingen

Door het plangebied lopen diverse aardgastransportleidingen. Het betreft hier zowel hoofdtransportleidingen, als regionale. Doorgaans wordt voor regionale gasleidingen een belemmerende strook aan weerszijde van de leiding aangehouden van 4 m, voor hoofdtransportleidingen geldt een norm van 5 m aan weerszijde.

Hoogspanningsleidingen

Het plangebied wordt doorkruist door vier 150 kV-hoogspanningslijnen. Bij het industrieterrein Eekterveld is een schakelstation van de NUON gesitueerd. Aan de Soerelseweg bevindt zich een transformatorgebouw.

Straalpaden

Het plangebied wordt door twee straalverbindingstrajecten (straalpaden) doorkruist. Het gaat daarbij om de straalpaden Deventer-Epe en Zwolle-Apeldoorn. Binnen het straalpad mogen geen obstakels boven de aangegeven hoogte worden geplaatst omdat deze de verzending kunnen verstoren.

Uit navraag bij het Agentschap Telecom blijkt dat de straalpaden niet (meer) planologisch vastgelegd behoeven te worden. De vergunninghouder voor een straalpad is zelf verantwoordelijk voor het 'vrije zicht' tussen beide opstelpunten. Indien er sprake is van bebouwing die de radioweg belemmert, dan zal er veelal overleg plaatsvinden tussen de bouwer en vergunninghouder om dit op te lossen.

Zendmasten

In het plangebied staat een aantal zendmasten. De gemeente voorziet binnen de plantermijn geen nieuwe aanvragen voor plaatsing van masten in het buitengebied. Er is daarom geen regeling opgenomen voor nieuwe zendmasten.

3.9.2 Uitgangspunten voor het bestemmingsplan

Op basis van de inventarisatie, de gebiedsbeschrijving en -analyse ten behoeve van het Bestemmingsplan Buitengebied zijn voor het thema 'Infrastructuur' de volgende keuzes gemaakt:

- De bestaande wegen zijn in het bestemmingsplan opgenomen met een flexibele regeling voor de bestemming 'Verkeer', waarin naast de wegen de gronden in de bestemming tevens zijn bestemd voor fiets- en voetpaden, bermen en bermsloten.
- De lokale verkeers- en verblijfswegen hebben de bestemming 'Verkeer - Verblijfsgebied' gekregen.
- De aardgas-, en hoogspanningsleidingen zijn met een dubbelbestemming 'Leiding - Gas' en 'Leiding - Hoogspanningsverbinding' in het bestemmingsplan vastgelegd, inclusief een aan te houden afstand ter weerszijden van de leidingen.
- Voor straalpaden en zendmasten zijn geen regelingen in het bestemmingsplan opgenomen.

3.10 Duurzaamheid

3.10.1 Mestvergisting

Om de structuur en de duurzame ontwikkeling van de agrarische sector te versterken, kan de ontwikkeling van mestvergistingsinstallaties mogelijk worden gemaakt. Zo ontstaat een verbreding van activiteiten op het agrarisch bouwblok, waardoor een agrarisch bedrijf ook meer inkomsten kan genereren. Om rendabele vergisting mogelijk te maken kan in aanvulling op vergisting van de mest van het eigen bedrijf ook mest van andere bedrijven uit de gemeente wordt verwerkt.

Voorgesteld wordt om met een afwijking binnen de agrarische bestemming mestvergistingsinstallatie van bedrijfseigen mest toe te staan op agrarische bouwvlakken (boerderijvergisters). Dergelijke installaties kunnen worden beschouwd als een (neven)activiteit die als het ware opgaat in de agrarische bedrijfsvoering.

Voor de afwijkingsbevoegdheid gelden de volgende voorwaarden:

- de noodzaak uit oogpunt van doelmatige agrarische bedrijfsvoering is aangetoond;
- de landschappelijke inpassing is gewaarborgd;
- nabijgelegen agrarische bedrijven mogen niet in hun bedrijfsvoering worden belemmerd;
- er geen onevenredige aantasting plaatsvindt van in de omgeving aanwezige functies en waarden;
- er geen onevenredige aantasting plaatsvindt van de belangen van eigenaren en gebruikers van omliggende gronden;
- de ruimtelijke uitstraling als agrarisch bedrijf is gewaarborgd.

Een grotere mestvergister (buurtvergister) heeft een dusdanig grote ruimtelijke impact, dat hiervoor een afzonderlijke afweging moet worden gemaakt buiten dit bestemmingsplan om. Het heeft de voorkeur om dergelijke grotere vergisters te situeren:

- Op of grenzend aan een bedrijventerrein;
- Locaties bij soortgelijke bedrijven (bij voorbeeld rioolwaterzuiveringsinstallaties).

3.10.2 Duurzame energievoorzieningen

De bestemmingsomschrijving van de agrarisch bestemming en de bedrijfsbestemming zijn zo opgezet dat het plaatsen van zonnepanelen op agrarische bedrijfsgebouwen zonder meer mogelijk is:

'zijn bestemd voor duurzame energieopwekking door middel van zonnepanelen op het dakvlak van gebouwen;'

Tevens is in het bestemmingsplan een wijzigingsbevoegdheid opgenomen waarmee het mogelijk wordt om agrarische gronden te mogen gebruiken voor het plaatsen van zonnepanelen. Landschappelijke inpassing is hierbij een belangrijke randvoorwaarde. Ook mogen bestaande omliggende functies hierdoor niet worden belemmerd.

Gelet op de landschappelijke gevolgen is het niet wenselijk om een regeling op te nemen voor het plaatsen van grootschalige windturbines in het buitengebied. Dat betekent niet dat de gemeente niet wil meewerken aan een initiatief voor het plaatsen van windturbines, maar dit vergt een afzonderlijke afweging. Geschikte locaties betreffen onder andere bedrijventerrein Eekterveld of langs het zuidelijk gedeelte van de A50 (zie de hiervoor opgestelde quick scan).

Wel wordt een regeling opgenomen voor het plaatsen van zogenaamde windwokkels op bestaande gebouwen.

Tenslotte is een regeling opgenomen voor het gebruik van bodemenergiesystemen onder bestaande gebouwen, zoals koude-warmteopslag of aardwarmtewinning. Indien elders ook wensen bestaan tot toepassing van deze vormen van duurzame energiewinning is hiervoor een afzonderlijke afweging noodzakelijk. Voor het oostelijk gedeelte van het buitengebied kan daarbij ook gebruik worden gemaakt van het provinciale rapport 'Zand in banen, zanddieptekaarten van het Rivierengebied en het IJsseldal in de provincies Gelderland en Overijssel' (2009), waarin de zandbanen en de diepte waarop ze voorkomen in het Rivierengebied en het IJsseldal, inclusief de uiterwaarden, in beeld zijn gebracht.

Hoofdstuk 4 Uitvoeringsaspecten

In dit hoofdstuk komen de diverse uitvoerbaarheidsaspecten aan bod. In een bestemmingsplan dient inzichtelijk te worden gemaakt in hoeverre wat er wordt geregeld ook daadwerkelijk kan worden gerealiseerd en of er geen belemmeringen zijn vanuit bijvoorbeeld milieuaspecten. De uitvoerbaarheidsaspecten kunnen onder andere leiden tot randvoorwaarden die in de regels zijn opgenomen. Achtereenvolgens komen de volgende aspecten aan bod: bodem, geur, ammoniak, externe veiligheid, geluid en luchtkwaliteit.

Voor een uitgebreide beschrijving van de diverse uitvoeringsaspecten wordt verwezen naar het opgestelde planMER, dat als **bijlage** bij deze toelichting is opgenomen.

4.1 Bodem

In het kader van de onderzoeksplicht dient onder andere de bodemgesteldheid in het plangebied in kaart te worden gebracht. Onderzocht moet worden of de bodem verontreinigd is en wat voor gevolgen een eventuele bodemverontreiniging heeft voor de uitvoerbaarheid van het plan.

Een nieuwe bestemming mag pas worden opgenomen als is aangetoond dat de bodem geschikt (of geschikt te maken) is voor de nieuwe of aangepaste bestemming. Wanneer (een deel van) de bodem in het plangebied is verontreinigd, moet worden aangetoond dat het bestemmingsplan, rekening houdend met de kosten van sanering, financieel uitvoerbaar is. Bodemonderzoeken mogen niet meer dan twee jaar oud zijn. Indien er sprake is van bouwactiviteiten is ook in het kader van de bouwvergunning onderzoek naar de kwaliteit van de bodem nodig. In de praktijk worden deze onderzoeken vaak gecombineerd.

In het bestemmingsplan worden echter alleen de bestaande situaties vastgelegd. Voor zover er wel een ontwikkeling wordt meegenomen, heeft hiervoor al specifiek onderzoek plaatsgevonden (waaronder bodemonderzoek). Specifiek bodemonderzoek is in het kader van dit bestemmingsplan dus niet noodzakelijk.

4.2 Geurhinder

Bij het verlenen van omgevingsvergunningen, voor de activiteit milieu voor veehouderijen en in de ruimtelijke ordening moet rekening worden gehouden met geuroverlast veroorzaakt door veehouderijen. De op 1 januari 2007 in werking getreden Wet geurhinder en veehouderij (Wgv) vormt hiervoor het beoordelingskader. De Wgv stelt eisen aan de maximale geurbelasting die de veehouderij mag veroorzaken op een gevoelig object zoals een woning. De geuremissie en -belasting worden uitgedrukt in zogenaamde Odour Units (OU's). De in de wet opgenomen maximale geurbelastingsnormen zijn maximaal 14 OU/m³ voor geurgevoelige objecten buiten de bebouwde kom en maximaal 3 OU/m³ voor geurgevoelige objecten binnen de bebouwde kom (dit bij 98% percentiel, oftewel 98% van de tijd). Voor bepaalde veehouderijbedrijven (geen intensieve veehouderij, zoals melkrundveebedrijven) geldt een vaste afstand. Deze afstand tot geurgevoelige objecten is binnen de bebouwde kom 100 m en buiten de bebouwde kom 50 m. Onverminderd de bovengenoemde geurbelastingsnormen en vaste afstanden bedraagt de afstand van de buitenzijde van een dierenverblijf tot de buitenzijde van een geurgevoelig object ten minste 50 m binnen de bebouwde kom en 25 m buiten de bebouwde kom.

De gemeente Epe heeft geen geurverordening vastgesteld, waarmee ze afwijkt van de landelijke normering.

De Wgv verbiedt het overschrijden van de geurnorm bij gevoelige objecten en beperkt daarmee de milieugebruiksruimte voor veehouderijen. De geurbelasting is afhankelijk van de afstand van gevoelige objecten tot veehouderijbedrijven en de emissie van geureenheden.

Specifiek onderzoek naar de effecten op het gebied van geurhinder heeft in het kader van het opgestelde planMER plaatsgevonden. Op dit milieuaspect concludeert het planMER dat het woon- en leefmilieu binnen en buiten de bebouwde kom verslechtert in het voorkeursalternatief (worst-case invulling) in vergelijking met de referentiesituatie. Dit vanwege de groei aan intensieve veehouderij en door de veronderstelde opvulling van de latente ruimte in de vergunningen. Het voorkeursalternatief (worst-case invulling) is op het criterium leefklimaat binnen en buiten de bebouwde kom beoordeeld als licht negatief (O/-) ten opzichte van de referentiesituatie.

Bij deze conclusie is evenwel geen rekening gehouden met de in het bestemmingsplan opgenomen regeling voor uitbreiding van veehouderijen, ter bescherming van omliggende Natura 2000-gebieden; zie paragraaf 3.4.3. Daarmee zijn de ontwikkelingsmogelijkheden voor veehouderijen veel minder milieubelastend dan waarvan in het voorkeursalternatief (worst-case invulling) is uitgegaan. Uitbreiding van veehouderijen is daarmee namelijk alleen mogelijk indien emissiebeperkende maatregelen worden genomen. Deze maatregelen zijn primair gericht op de beperking van ammoniakemissie, maar zullen in veel gevallen ook leiden tot een beperking van de geuremissie.

Bovendien zorgt de Wet geurhinder en veehouderij er voor dat het leefklimaat niet zal verslechteren.

Voor een uitgebreidere beschrijving van het onderzoek naar geurhinder wordt kortheidshalve verwezen naar het planMER, zoals opgenomen in de **bijlage**.

4.3 Ammoniak

In het kader van het planMER is onderzoek uitgevoerd naar de effecten van de uitbreidingsmogelijkheden van veehouderijen op het gebied van ammoniakemissie en ammoniakdepositie in natuurgebieden. Kortheidshalve wordt daar naar verwezen.

De conclusies uit het planMER zijn de volgende:

- Het voorkeursalternatief (worst-case invulling) zorgt voor een toename van de stikstofbelasting op de Natura 2000-gebieden en het Beschermde Natuurmonument in vergelijking met het referentieniveau van de Natuurbeschermingswet (Vergunde situatie gecorrigeerd voor de feitelijke bezetting via de CBScorrectie). Significante negatieve effecten als gevolg van het voorkeursalternatief (worst-case invulling) kunnen om die reden niet worden uitgesloten op het Natura 2000-gebied Veluwe en Uiterwaarden IJssel. Ook kan aantasting van de wezenlijke kenmerken en waarden van het Beschermde Natuurmonument Buitenplaats Vosbergen niet worden uitgesloten. Het voorkeursalternatief (worst-case invulling) zorgt voor wat betreft het criteria stikstofdepositie op Natura 2000-gebieden en Beschermde natuurmonumenten voor een zeer negatief (- -) effect ten opzichte van de referentiesituatie. Het is om die reden noodzakelijk om extra mitigerende maatregelen te treffen.
- Het voorkeursalternatief (worst-case invulling) is op het criterium stikstofdepositie op Wav-gebieden en overige natuur beoordeeld als negatief (-) ten opzichte van de referentiesituatie. Dit omdat de extra stikstofdepositie leidt tot een verslechtering van de toch al gevoelige Wav-gebieden. De toename aan stikstofdepositie heeft naar verwachting minder grote gevolgen voor de overige EHS omdat hier gevoelige natuurbeheertypen ontbreken.

Als belangrijke mitigerende maatregel is een regeling in het bestemmingsplan opgenomen, waarbij de uitbreiding van veehouderijen (ten opzichte van hetgeen reeds is toegestaan op grond van de Natuurbeschermingswet 1998) niet is toegestaan. Wel is voor een dergelijke uitbreiding een afwijkingsbevoegdheid opgenomen, waarin als voorwaarde geldt dat er geen sprake mag zijn van negatieve effecten in omliggende Natura 2000-gebieden. In paragraaf 3.4.3 Regeling uitbreiding veehouderijen in relatie tot Nbw1998 is deze regeling nader toegelicht.

4.4 Externe veiligheid

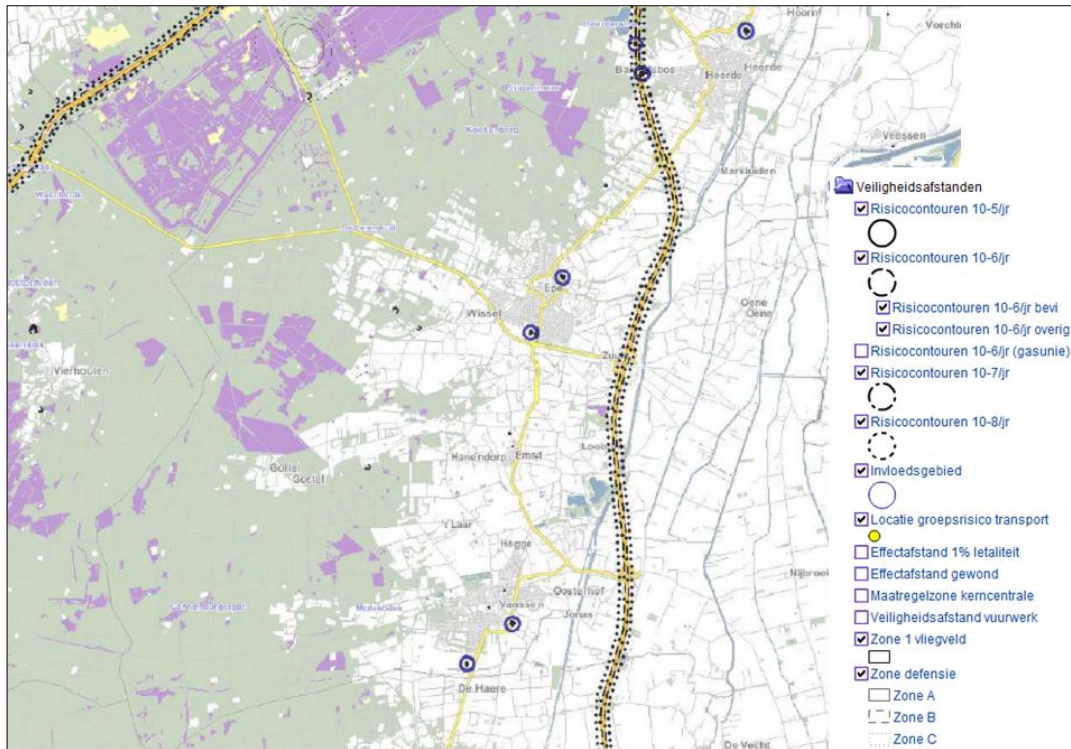
Externe veiligheid betreft het risico dat aan bepaalde activiteiten verbonden is voor niet bij de activiteit betrokken personen. Het externe veiligheidsbeleid richt zich op het voorkomen en beheersen van risicovolle bedrijfsactiviteiten en van risicovol transport. Het gaat daarbij om de bescherming van individuele burgers en groepen tegen ongevallen met gevaarlijke stoffen. Risicobronnen kunnen worden onderscheiden in risicovolle inrichtingen (onder andere lpg-tankstations), vervoer van gevaarlijke stoffen en leidingen. Om voldoende ruimte te scheppen tussen een risicobron en personen of objecten die risico lopen (kwetsbare of beperkt kwetsbare objecten) moeten vaak afstanden in acht worden genomen. Ook ontwikkelingsmogelijkheden die ingrijpen in de personendichtheid kunnen om onderzoek vragen.

De risico's of gevaarbronnen binnen of in de nabijheid van het plangebied dienen te worden geïnventariseerd. Het bestemmingsplan moet voldoen aan de grenswaarde voor het zogenaamde plaatsgebonden risico. Het plaatsgebonden risico betreft het risico dat een individuele burger kan overlijden vanwege de aanwezigheid van één of meer risicohoudende activiteiten. Deze kans mag niet hoger zijn dan de vastgestelde grenswaarde; voor nieuwe situaties bedraagt deze 10^{-6} per jaar voor het individueel risico (een kans van één op 1 miljoen per jaar). Voor bestaande situaties is dit 10^{-5} (een kans van één op honderdduizend per jaar).

Het groepsrisico betreft de kans dat groepen omwonenden van een bepaalde risico-opleverende activiteit dodelijk getroffen kunnen worden door een ongeval. Daarbij is relevant hoeveel mensen op welke plaats in de omgeving van een bron aanwezig kunnen zijn. Hoe meer mensen rond een bron wonen of werken, hoe groter het groepsrisico. De norm van het groepsrisico is afhankelijk van het aantal eventuele dodelijke slachtoffers en bedraagt 10^{-5} /jaar voor 10 doden (een kans van 1 op 100.000 per jaar op 10 dodelijke slachtoffers), 10^{-7} /jaar voor honderd doden, 10^{-9} /jaar voor duizend doden et cetera, en betreft een oriënterende waarde.

De oriëntatiewaarde voor het groepsrisico is een ijkpunt voor de beoordeling van het groepsrisico, op basis waarvan de mate van het doorvoeren van risicoreducerende maatregelen wordt afgewogen.

Niet alleen de oriëntatiewaarde zelf is een belangrijk beoordelingspunt, maar ook de waarde 0,1 maal de oriëntatiewaarde is een belangrijk meetpunt. In het Besluit externe veiligheid inrichtingen en het concept-Besluit transportroutes externe veiligheid wordt deze waarde expliciet aangehaald als waarde waaronder een beperkte verantwoording van het groepsrisico kan plaatsvinden. Hierbij hoeft alleen gekeken te worden naar de zelfredzaamheid van personen en de rampenbestrijding. Risicoreducerende maatregelen hoeven niet overwogen te worden.

Uitsnede risicokaart

Inrichtingen

Binnen de gemeente Epe zijn 5 (geprojecteerde) Bevi bedrijven gelegen: 4 LPG tankstations en 1 propaantank > 13 m³. Deze laatste is gelegen binnen het plangebied en heeft een planologisch knelpunt dat opgelost zou kunnen worden middels dit plan. Dit houdt in:

- Bevi categorie vastleggen binnen bestemmingsplan met maximering van het risico. Het risico hangt samen met het aantal lossingen propaan. Binnen het bestemmingsplan is een veiligheidszone Bevi opgenomen voor deze situaties.
- geen kwetsbare objecten binnen 35 m rond de propaantank;
- geen bijzonder kwetsbare objecten (vermindert zelfredzame personen) binnen het invloedsgebied (235 m).

De invloedsgebieden van enkele LPG tankstations liggen binnen het plangebied. Het groepsrisico ten gevolge van deze LPG tankstations zal in de toelichting worden verantwoord, gebruikmakend van de reeds aanwezige risicoberekeningen en verantwoordingsprocedures.

Vervoer gevaarlijke stoffen

Voor de beoordeling van de risico's vanwege transport van gevaarlijke stoffen dient op dit moment de Circulaire risiconormering vervoer gevaarlijke stoffen te worden gehanteerd. Op dit moment wordt echter wel gewerkt aan nieuwe wet- en regelgeving, met als uitvloeisel het zogeheten Basisnet. Binnen het plangebied behoort de A50 tot de route gevaarlijke stoffen. Raadpleging van de Risicoatlas wegtransport gevaarlijke stoffen leert dat de A50 een plaatsgebonden-risicocontour heeft van minder dan 1.0 10-6/jr. en een groepsrisico dat beneden de oriënterende waarde ligt.

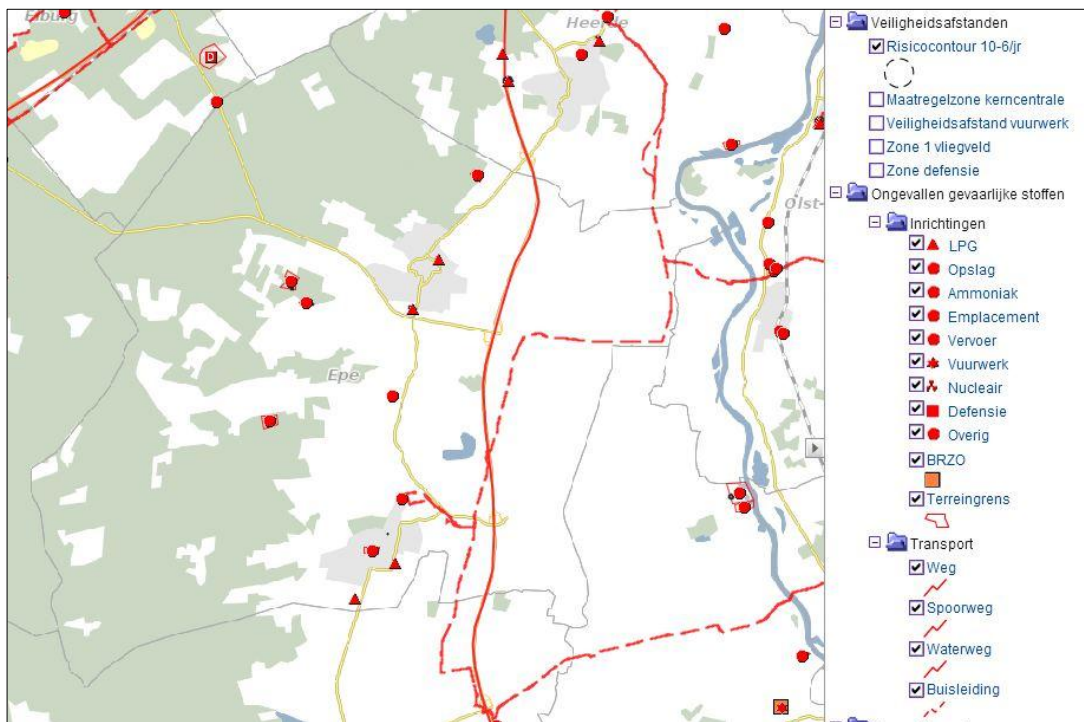
Ook provinciale wegen zijn doorgaande routes voor gevaarlijke stoffen. Uit onderzoek blijkt dat binnen de gemeente Epe geen provinciale wegen zijn gelegen met een groepsrisico groter dan 0,1 maal de oriëntatiewaarde.

Buisleidingen

In het onderhavige plangebied liggen enkele aardgastransportleidingen van de Gasunie (zie onderstaande afbeelding). Sinds 1 januari 2011 is het Besluit externe veiligheid buisleidingen (Bevb) in werking getreden. Dit besluit geldt voor buisleidingen en heeft dezelfde opbouw als het Bevi. Het Ministerie van Infrastructuur en Milieu geeft aan dat de Plaatsgebonden Risicocontour PR 10-6 en het Groepsrisico van deze leiding met het programma CAROLA in kaart moeten worden gebracht, om vervolgens een vertaling naar het bestemmingsplan te laten plaatsvinden.

Het projectbureau externe veiligheid heeft in 2011 reeds berekend dat het groepsrisico onder de oriëntatiewaarde blijft (DOS2011-501338). Hierbij is uitgegaan van zeer hoge personendichtheden. Zeer waarschijnlijk zal ook 0,1 maal de oriëntatiewaarde niet worden overschreden. Deze zal al niet overschreden worden bij een personendichtheid van 10 personen per hectare voor het buitengebied. Dat is hoger dan de werkelijke personendichtheid. Alleen waar bebouwde kommen binnen het invloedsgebied liggen, moet dit nader bepaald worden (Vaassen).

In overleg met de Regionale Uitvoeringsdienst (RUD) wordt deze nadere berekening in het kader van het bestemmingsplan uitgevoerd.

Uitsnede risicokaart met ligging van de gasleiding

Conclusie

- De invloedzones van de lpg-stations zijn opgenomen in het bestemmingsplan voor zover deze binnen het plangebied vallen.
- De bevi inrichting grote propaantank is in overleg met de RUD nader in het bestemmingsplan geregeld.
- Voor de gasleidingen wordt de aan te houden afstand ter weerszijden van de leidingen in het bestemmingsplan vastgelegd.
- Het groepsrisico van de gasleiding in de buurt van Vaassen wordt in overleg met de RUD nog nader berekend.

4.5 Geluid

In het kader van de Wet geluidhinder (Wgh) bevinden zich langs wegen geluidszones. In buitenstedelijk gebied geldt voor wegen, bestaande uit vijf of meer rijstroken een zone van 600 m, voor drie of vier rijstroken een zone van 400 m en voor wegen bestaande uit één of twee rijstroken een zone van 250 m, gemeten vanuit de as van de weg. Binnen de zone moet in het geval van een nieuwe situatie met een geluidsgevoelige bestemming onderzoek worden verricht naar de optredende geluidsbelasting. Een aantal wegen heeft geen zone, te weten:

- wegen die gelegen zijn binnen een als woonerf aangeduid gebied;
- wegen waarvoor een maximum snelheid van 30 km per uur geldt.

Binnen het plangebied zijn geen wegen waarvoor een maximum snelheid geldt van 30 km/uur. Voor de overige wegen buiten de bebouwde kom geldt een geluidzone van 250 m. Nieuwe situaties binnen de zones van deze wegen moeten in beginsel voldoen aan de voorkeursgrenswaarde 48 dB. Daarboven kan in een beperkt aantal gevallen onder voorwaarden een ontheffing worden verleend.

Voor nieuwe ontwikkelingen waarvoor het bestemmingsplan gewijzigd wordt, moet rekening gehouden worden met de Wet geluidhinder. Nieuwbouw binnen de mogelijkheden van het bestemmingsplan moeten voldoen aan het Bouwbesluit, zodat ook via deze weg rekening wordt gehouden met geluid.

Industrielawaai

In de Wgh is bepaald dat rond industrieterreinen waarop bepaalde krachtens de Wm aangewezen inrichtingen zijn gevestigd of zich mogen vestigen (grote lawaaimakers), een geluidzone moet zijn vastgesteld. Met deze zonering wordt beoogd rechtszekerheid te bieden aan zowel lawaaimakers als aan woningen en andere geluidsgevoelige bestemmingen. Lawaaimakers kunnen aan de ene kant hun geluidsproducerende activiteiten niet onbeperkt uitbreiden ter bescherming van woningen en andere geluidsgevoelige bestemmingen binnen en buiten de zone. Aan de andere kant wordt, ter bescherming van hun akoestische ruimte, voorkomen dat woningen en andere geluidsgevoelige bestemmingen te veel oprukken naar de lawaaimakers toe.

Geluidzones industrieterrein

Voor het industrieterrein Kweekweg (in Epe) geldt op basis van de Wgh een geluidzone.

Conclusie

Specifiek akoestisch onderzoek is voor dit bestemmingsplan niet noodzakelijk. Het bestemmingsplan biedt namelijk geen mogelijkheden voor het bouwen van nieuwe burger- of bedrijfswoningen. Daarnaast zijn alleen ontwikkelingen opgenomen, voor zover deze reeds zijn voorzien van een voldoende ruimtelijke onderbouwing (zo nodig inclusief akoestisch onderzoek). Al met al wordt daardoor voldaan aan de eisen uit de Wgh. Het opnemen van de geluidszones is daarom niet noodzakelijk.

4.6 Luchtkwaliteit

Nederland heeft de Europese regels ten aanzien van luchtkwaliteit geïmplementeerd in de Wm. De in deze wet gehanteerde normen gelden overal, met uitzondering van een arbeidsplaats (hierop is de Arbeidsomstandighedenwet van toepassing).

Op 15 november 2007 is het onderdeel luchtkwaliteit van de Wm in werking getreden. Kern van de wet is het Nationaal Samenwerkingsprogramma Luchtkwaliteit (NSL). Hierin staat wanneer en hoe overschrijdingen van de luchtkwaliteit moeten worden aangepakt. Het programma houdt rekening met nieuwe ontwikkelingen zoals bouwprojecten of de aanleg van infrastructuur. Projecten die passen in dit programma, hoeven niet meer te worden getoetst aan de normen (grenswaarden) voor luchtkwaliteit.

De ministerraad heeft op voorstel van de minister van VROM ingestemd met het NSL. Het NSL is op 1 augustus 2009 in werking getreden.

Ook projecten die 'niet in betekenende mate' (nibm) van invloed zijn op de luchtkwaliteit hoeven niet meer te worden getoetst aan de grenswaarden voor luchtkwaliteit. De criteria om te kunnen beoordelen of er voor een project sprake is van nibm, zijn vastgelegd in de AMvB-nibm. In de AMvB-nibm is vastgelegd dat na vaststelling van het NSL of een regionaal programma een grens van 3% verslechtering van de luchtkwaliteit (een toename van maximaal $1,2 \mu\text{g}/\text{m}^3$ NO₂ of PM₁₀) als 'niet in betekenende mate' wordt beschouwd.

Luchtkwaliteit ten gevolge van wegverkeer

In het voorkeursalternatief zal er maar op een beperkt aantal locaties sprake zijn van uitbreiding conform de maximale mogelijkheden, omdat dan aangetoond moet worden dat er geen sprake zal zijn van negatieve effecten in omliggende Natura 2000-gebieden. Veelal zal uitbreiding op de ene locatie gepaard gaan met een stoppend agrarisch bedrijf elders.

Per saldo zal er dus slechts sprake zijn van een beperkte verandering in verkeersintensiteiten. Uitgaande van een gelijkmatige verdeling van de bedrijven over het plangebied is de toename van het verkeer per wegvak zeer beperkt.

Er is daarmee sprake van een nibm-situatie (niet in betekenende mate). Op het onderdeel fijn stof ten gevolge van het wegverkeer zal er zeker geen sprake zijn van knelpuntsituaties.

Luchtkwaliteit (intensieve) veehouderijen

In het kader van het planMER heeft onderzoek plaatsgevonden naar de uitstoot van fijnstof bij intensieve veehouderijen. Korthedshalve wordt hierbij verwezen naar het planMER.

In het planMER wordt geconcludeerd dat door de uitbreidingsmogelijkheden van veehouderijen (voornamelijk vanwege de intensieve veehouderij) in het voorkeursalternatief (worst-case invulling) het leefklimaat t.a.v. fijn stof ten opzichte van de referentiesituatie kan verslechteren. Ook zorgt de veronderstelde opvulling van de latente ruimte in de vergunningen voor een verslechtering van de fijn stof-emissie. Het voorkeursalternatief (worst-case invulling) is op het criterium bedrijfsvoering (fijn stof) beoordeeld als negatief (-) ten opzichte van de referentiesituatie.

Bij deze conclusie is evenwel geen rekening gehouden met de in het bestemmingsplan opgenomen regeling voor uitbreiding van veehouderijen, ter bescherming van omliggende Natura 2000-gebieden; zie paragraaf 3.4.3. Daarmee zijn de ontwikkelingsmogelijkheden voor veehouderijen veel minder milieubelastend dan waarvan in het voorkeursalternatief (worst-case invulling) is uitgegaan. Uitbreiding van veehouderijen is daarmee namelijk alleen mogelijk indien emissiebeperkende maatregelen worden genomen. Deze maatregelen zijn primair gericht op de beperking van ammoniakemissie, maar zullen in veel gevallen ook leiden tot een beperking van de emissie van fijnstof. Bovendien zal in het kader van de benodigde milieuvergunning altijd beoordeeld worden of deze voldoet aan de Wet luchtkwaliteit.

Hoofdstuk 5 Juridische toelichting

Een bestemmingsplan is een planologische regeling die zowel de burger als de overheid rechtstreeks bindt. De regels en verbeelding dienen als één geheel te worden beschouwd en kunnen niet los van elkaar worden gezien.

De toelichting op de regels en verbeelding zijn niet juridisch bindend, maar biedt wel inzicht in de belangenafweging die tot de aanwijzing van bestemmingen heeft geleid en kan bovendien dienst doen bij planinterpretatie. Om inzicht te geven in de juridische opzet zijn hierna de systematiek en de opbouw van het bestemmingsplan toegelicht.

Eerst wordt ingegaan op de Standaard Vergelijkbare Bestemmingsplannen, vervolgens op de verbeelding. Daarna wordt aangegeven op welke wijze de regels in algemene zin zijn opgebouwd en de bestemmingsartikelen in het bijzonder. Tot slot wordt ingegaan op een aantal toetsingsaspecten.

5.1 Standaard Vergelijkbare Bestemmingsplannen (SVBP 2012)

In de Wet ruimtelijke ordening (Wro) is de verplichting opgenomen om ruimtelijke plannen en besluiten te digitaliseren. Volgens het Besluit ruimtelijke ordening is het verplicht dat een nieuw bestemmingsplan in digitale vorm wordt vastgesteld. Dit moet gebeuren volgens de RO-standaarden, RO-standaarden en regels 2012. Voor het digitaliseren c.q. standaardiseren van bestemmingsplannen is de Standaard voor Vergelijkbare Bestemmingsplannen 2012 (SVBP 2012) ontwikkeld.

Ook moet van het plan een analoge versie worden vastgesteld. Van een bestemmingsplan is er dus altijd een digitale en een analoge (papieren) (verschijnings)vorm. Deze zijn beide rechtsgeldig. Bij onduidelijkheid of een tegenstrijdigheid is de digitale weergave van doorslaggevende betekenis.

Onder vorige wetten werden bijna geen bepalingen gesteld over de opbouw en de verbeelding van het bestemmingsplan. Hierdoor zijn er in de praktijk zeer verschillende bestemmingsplannen ontstaan. Dit, terwijl leesbaarheid, raadpleegbaarheid en helderheid voor de gebruiker van het bestemmingsplan van groot gewicht zijn. Daarnaast is de vergelijkbaarheid van ruimtelijke plannen van groot belang voor degenen die deze plannen in grotere samenhang wensen te bezien. SVBP 2012 maakt het mogelijk om bestemmingsplannen te maken die op vergelijkbare wijze zijn opgebouwd en op eenzelfde manier worden verbeeld. Zo zijn bijvoorbeeld de bestemmingen en begripsbepalingen in alfabetische volgorde opgenomen en vloeit de naam van een bestemming voort uit een standaardlijst, waaruit ingevolge de SVBP 2012 gekozen dient te worden. Kenmerk van de bestemmingen is dat het gehele plangebied ermee (vlaksgewijs) is bedekt. Een bestemmingsplan kan ook dubbelbestemmingen bevatten. Deze overlappen bestemmingen en geven eigen regels, waarbij sprake is van een rangorde tussen de bestemmingen en de dubbelbestemmingen. De dubbelbestemmingen hoeven het gehele plangebied niet te bedekken.

Aanduidingen (functieaanduiding of gebiedsaanduiding) worden gebruikt om bepaalde zaken binnen een bestemming of dubbelbestemming nader of specifieker te regelen. Het gaat hierbij om specificaties met betrekking tot het gebruik of de bouwmogelijkheden. De aanduidingen hebben daardoor juridische betekenis en komen ook altijd in de regels van het bestemmingsplan voor.

De SVBP 2012 voorziet overigens uitsluitend in een systematische wijze van bestemmen en er wordt uitdrukkelijk op gewezen dat de standaarden geen betrekking hebben op de inhoud van een bestemmingsplan. Wel kent het SVBP 2012 een aantal onderdelen die verplicht moeten worden overgenomen in een bestemmingsplan, zoals de wijze van meten.

5.2 Verbeelding

De verbeelding (plankaart) heeft een belangrijke rol bij het bepalen van de gebruiks- en bebouwingsmogelijkheden in het plangebied. Daartoe zijn op de verbeelding bestemmingsvlakken en aanduidingen opgenomen. Deze aanduidingen zijn in de vorm van een vlak weergegeven. Deze aanduiding is digitaal altijd aan te klikken en zal dan oplichten, waardoor duidelijk is wat de grens van het aanduidingsvlak is. Op www.ruimtelijkeplannen.nl is hiervoor ‘het verrekijktje’ voor de opgesomde aanduiding aan te klikken. Het vlak zal dan rood oplichten. In de regels wordt hiervoor de formulering “ter plaatse van de aanduiding ‘...’” gebruikt. Hiermee wordt dus het aanduidingsvlak bedoeld en niet de plek van het weergegeven symbool of de afkorting.

Op de papieren kaart zijn functieaanduidingen en bouwaanduidingen begrensd door een ‘haaiantandlijn’ en worden maatvoeringsaanduidingen weergegeven door een onderbroken lijn. Bij onduidelijkheid of een tegenstrijdigheid is de digitale weergave van doorslaggevende betekenis. Anders gezegd, de papieren kaart heeft hierin geen betekenis meer.

Voorbeeld:

Agrarische bedrijfsgebouwen zijn slechts toegestaan binnen de op de kaart ingetekende (agrarische) bouwvlakken. Op de verbeelding is de begrenzing van bouwvlakken met een raster met vrij dikke belijningen uitgevoerd.

Aan de ondergrondgegevens op de verbeelding, zoals ingetekende gebouwen, kunnen geen rechten worden ontleend. Daar staat tegenover dat het ontbreken van dergelijke ondergrondgegevens ook niet leidt tot een beperking van rechten. De ondergrondgegevens hebben dus uitsluitend een illustratief karakter.

5.3 Regeling

De regels zijn standaard als volgt opgebouwd:

- Hoofdstuk 1 bevat de begripsbepalingen en een bepaling over de wijze van meten; deze worden opsommingsgewijs in alfabetische volgorde gegeven en dienen als referentiekader voor de overige regels.
- Hoofdstuk 2 bevat de bestemmingen.
- Hoofdstuk 3 bevat enkele algemene regels, zoals de antidubbeltelbepaling, de procedurebepaling en algemene regels ten aanzien van omgevingsvergunningen.
- Hoofdstuk 4 tenslotte bevat het overgangsrecht en de slotregels met daarin de titel van het bestemmingsplan.

De bestemmingen vangen steeds aan met de bestemmingsbenaming. Daarna wordt in de bestemmingsomschrijving weergegeven voor welke doeleinden de betreffende gronden bestemd zijn. Vervolgens wordt in de bouwregels aangegeven welke bouwwerken bij recht mogen worden opgericht en welke situerings- en maatvoeringseisen hiervoor gelden. In sommige bestemmingen wordt bovendien nader ingegaan op de toegestane voorzieningen. Vervolgens is een gebruiksbepaling opgenomen waarin wordt aangegeven dat gronden en opstallen niet in strijd met de bestemming mogen worden gebruikt. Voor de duidelijkheid is een aantal situaties aangegeven die in ieder geval in strijd met de bestemming worden geacht.

Om bepaalde ontwikkelingen te sturen, respectievelijk in de hand te houden, is bij sommige bestemmingen tevens gekozen voor het opnemen van omgevingsvergunningen- en wijzigingsbepalingen. Na het doorlopen van een in het bestemmingsplan nader uiteengezette procedure, kan aan deze ‘flexibiliteitsbepalingen’ medewerking worden verleend.

Om te voorkomen dat bestemmingen gefrustreerd worden, zijn diverse bestemmingen voorzien van een stelsel van omgevingsvergunningen voor werken en werkzaamheden.

Hierin is geregeld dat een aantal werken en werkzaamheden verboden is, tenzij het bevoegd gezag hiervoor een omgevingsvergunning heeft afgegeven.

5.4 Wijze van toetsen

In deze paragraaf wordt nader ingegaan op de manier waarop activiteiten aan het bestemmingsplan getoetst moeten worden. Daartoe wordt eerst een werkwijze voorgesteld. Vervolgens wordt ingegaan op een aantal in de regels gehanteerde termen. Het gaat daarbij onder meer om 'open normen'. Deze worden gebruikt omdat het in veel gevallen onmogelijk is om eenduidige harde criteria op te stellen. Enerzijds omdat daarmee de nodige flexibiliteit in een plan wegvalt en anderzijds omdat het bestemmingsplan een momentopname is waarbij vooraf onmogelijk met alle situaties rekening kan worden gehouden.

Werkwijze

Om te kunnen beoordelen of bepaalde zaken of ontwikkelingen passen binnen het regiem van het bestemmingsplan, wordt de volgende werkwijze geadviseerd:

1. Ga op de verbeelding na welke bestemming(en) en aanduidingen voor de gronden zijn opgenomen waarop de onderzoeksvraag/aanvraag betrekking heeft;
2. Kijk in de regels naar de bepalingen van het artikel van de bestemming die voor de gronden geldt;
3. Beoordeel of het aangevraagde/geconstateerde past binnen de bestemmingsomschrijving. Hierbij dienen meteen de nadere detaillering van de bestemming en de gebruiksbepaling te worden meegenomen omdat die een nadere uitleg/inperking geven van de bestemmingsomschrijving;
4. Luidt het antwoord op punt 3 ja, dan moet in het geval van een bouwwerk tevens worden gekeken of deze ook past binnen de bouwregels;
5. Voor zover er tevens werken/werkzaamheden, geen bouwwerken zijnde, moeten worden uitgevoerd (waarbij gedacht kan worden aan werkzaamheden die bodem-/grondverzet met zich meebrengen) dan moet bovendien worden nagegaan of er een omgevingsvergunning voor werken en werkzaamheden verplicht is gesteld;
6. Indien aan de punten 3, 4 en 5 wordt voldaan of kan worden voldaan, dan kan medewerking worden verleend, waarbij het bevoegd gezag eventueel nog gebruik kan maken van de aan haar toekomende bevoegdheid tot het stellen van nadere eisen, teneinde de aanvraag beter te kunnen inpassen.
7. Luidt het antwoord op de punten 3, 4 en/of 5 nee, dan kan nog worden gekeken of het plan voor dit aspect voorziet in een omgevingsvergunnings- of wijzigingsmogelijkheid (dit zijn de zogenaamde flexibiliteitsbepalingen). Is dit zo, dan dient een nadere afweging te worden gemaakt in hoeverre afwijken van het bestemmingsplan in dit geval gewenst is. Voorzien de flexibiliteitsbepalingen niet in een afwijkingsmogelijkheid of wordt afwijken onwenselijk geacht, dan dient het verzoek te worden afgewezen c.q. het geconstateerde (in principe) te worden gehandhaafd wegens strijd met het bestemmingsplan, tenzij het een situatie betreft waarop het overgangsrecht toeziet.

Onevenredige aantasting

Op deze open norm wordt op diverse plaatsen in de regels teruggegrepen. Vooral in de criteria bij de flexibiliteitsbepalingen (omgevingsvergunnings- en wijzigingsbevoegdheden) en de bepalingen bij de omgevingsvergunningen voor werken en werkzaamheden, wordt regelmatig aangegeven dat "geen onevenredige aantasting" van bepaalde waarden mag plaatsvinden. Ook op een enkele plaatsen in de nadere detaillering van de bestemming en in de nadere eisenregeling worden deze woorden aangetroffen. Deze terminologie vraagt om een op de specifieke situatie toegesneden beoordeling.

Voorbeeld:

Wanneer gesteld wordt dat de cultuurhistorische waarde van bebouwing niet onevenredig mag worden aangetast, moet bijvoorbeeld worden gekeken of nieuw op te richten

bebouwing de cultuurhistorische bebouwing niet geheel of grotendeels aan het zicht onttrekt.

Cultuurhistorische bebouwing moet immers beleefd worden en het 'inbouwen' is dan ook niet wenselijk.

Bij de beoordeling zullen dus steeds de bestaande situatie, de aanvraag, de tijdelijke gevolgen en de toekomstsituatie tegen elkaar moeten worden afgewogen. Er mag wel sprake zijn van een aantasting, maar deze mag niet dusdanig zijn dat de kwaliteit en/of kwantiteit van de te beschermen waarden in te grote mate afneemt. In de toelichting worden diverse handreikingen geboden ten aanzien van de doelstellingen en belangen die worden behartigd met het bestemmingsplan. Zo is beschreven welke waarden binnen het plangebied voorkomen en wat het karakter van die waarden is.

Afweging van belangen

Het bevoegd gezag mag zelfstandig afwegen of een omgevingsvergunning voor werken en werkzaamheden kan worden verleend. Voor deze afweging is inzicht nodig in het belang van de uitvoering van desbetreffende werken en/of werkzaamheden enerzijds en de schadelijkheid voor de aanwezige waarden anderzijds. Vervolgens kan het belang van de ingreep worden afgewogen tegen de negatieve effecten op de aanwezige waarden.

Veel werken en werkzaamheden hebben tot doel een verbetering van de waterhuishouding, verkaveling en ontsluiting van agrarische gronden. De diverse landbouwsectoren stellen aan de basisinrichting deels verschillende eisen. Het landbouwkundig belang van deze werken en werkzaamheden is daarmee afhankelijk van het belang van verbetering van deze inrichtingsfactoren voor de specifieke landbouwsector. De volgende factoren spelen daarbij een rol:

- de grondgebondenheid van de productie (akkerbouw, tuinbouw, melkveehouderij);
- de gevoeligheid / hoogwaardigheid van de teelt (tuinbouw);
- de intensiteit van het grondgebruik door grondbewerking;
- de afstand tot bedrijfsgebouwen (voor akkerbouw is exploitatie van gronden op afstand veelal goed in te passen in een doelmatige bedrijfsvoering; melkveehouderij, vollegrondstuinbouw en fruitteelt vragen een directere relatie met de bedrijfsgebouwen).

In hoeverre de werken en werkzaamheden schadelijk zijn voor de aanwezige waarden is afhankelijk van:

- de precieze locatie van de uit te voeren werken en werkzaamheden;
- de omvang, (diepte, oppervlakte);
- het tijdstip van de uitvoering;
- de wijze van uitvoering.

Hoofdstuk 6 Uitvoerbaarheid

6.1 Handhaving

Bij het opstellen van een bestemmingsplan voor het buitengebied speelt handhaving een belangrijke rol. Een goed bestemmingsplan kenmerkt zich niet alleen door middel van een goede beheerslaag en ontwikkelingsmogelijkheden, maar ook door middel van heldere regels en concreet gemeentelijk handhavingsbeleid.

Handhaving van bestaande regels is ook van steeds groter belang. Hierbij wordt de praktijk van gedogen steeds vaker omgezet naar minder regels met een betere handhaving. Om deze reden is het noodzakelijk de bestaande situatie in het plangebied goed te inventariseren. Deze gegevens zijn, naast de geldende rechten op grond van vigerende bestemmingsplannen een belangrijke onderlegger geweest voor het bestemmingsplan.

Het strikt handhaven van vergunningen, regels en procedures geeft duidelijkheid en maakt de samenleving veiliger. Het gedogen moet worden tegengegaan. Overbodige regels en onduidelijke regelgeving zijn daarom getracht zoveel mogelijk achterwege te laten.

6.2 Uitvoerbaarheid regeling uitbreiding veehouderijen

Om negatieve effecten op Natura 2000-gebieden te voorkomen, is in het bestemmingsplan geregeld dat de uitbreiding van veehouderijen niet is toegestaan bij recht, maar alleen door middel van toepassing van een afwijkingsbevoegdheid bij een omgevingsvergunning, waarbij als criterium geldt dat er geen sprake mag zijn van een toename van de ammoniakdepositie op omliggende Natura 2000-gebieden.

De uitvoerbaarheid van een dergelijke regeling dient aangetoond te worden, c.q. dat een dergelijke regeling 'in overeenstemming is met een goede ruimtelijke ordening'. In essentie komt het er daarbij op neer dat onderbouwd moet worden dat de regeling ook daadwerkelijk gebruikt kan worden. Anders gezegd: onderbouwd moet worden dat er uitbreidingsruimte kan ontstaan, zonder dat er sprake is van toename van de depositie in omliggende Natura 2000-gebieden.

Dit is langs twee sporen mogelijk:

1. een veehouder die zijn stallen wil uitbreiden kan oude stallen (met een hoge ammoniakemissiefactor) slopen en daarvoor in de plaats een grotere moderne stal bouwen met een lage emissiefactor. Hierbij is er dus sprake van een uitbreiding van een veehouderij, zonder dat de ammoniakemissie toeneemt. De depositie in omliggende Natura 2000-gebieden zal dan dus ook niet toenemen.
2. Een andere mogelijkheid is saldering, waarbij tegelijkertijd met de uitbreiding van de ene veehouderij een andere veehouderij stopt.

Ad 1.

Om aan te tonen dat er op deze manier uitbreidingsruimte kan ontstaan, kan een berekening worden gemaakt, waarbij per veehouderij de bestaande stalsystemen zijn omgezet in een stalsysteem met de best beschikbare staltechnieken (BBT).

De huidige, bij de agrarische bedrijven in gebruik zijnde, stalsystemen zijn soms niet als emissiearm te kwalificeren. Voor de systemen die in het plangebied veel in gebruik zijn, geldt voor bijvoorbeeld vrouwelijk melkvee ouder dan 2 jaar een emissiefactor van 9,5 Kg NH₃/dierplaats/jaar. Deze stalsystemen kunnen worden vervangen door systemen die tot een lagere ammoniakemissie leiden en dus een lagere emissiefactor hebben. Het systeem dat op dit moment beschikbaar is en dat op grond van de inrichting van de stal tot de laagste emissie leidt, heeft een emissiefactor van 4,1 Kg NH₃/dierplaats/jaar voor melkvee. Hierdoor kunnen er door aanpassing van het staltype meer dieren worden gehouden, zonder dat de ammoniakemissie toeneemt.

Voor de rundveebedrijven kan er op deze manier een forse emissieruimte ontstaan. Op een

vergelijkbare manier kan ook bij de varkens- en kippenbedrijven worden berekend dat er meer dieren gehouden kunnen worden zonder toename van de ammoniakemissie, waarvoor extra uitbreidingsruimte wenselijk of noodzakelijk kan zijn.

Vanzelfsprekend verschillen op deze manier de uitbreidingsmogelijkheden per agrarisch bedrijf. Niettemin is hiermee wel aangetoond dat in beginsel bij veel agrarische bedrijven het mogelijk is om de veestapel uit te breiden en extra veestallen te bouwen, zonder dat dit hoeft te leiden tot een toename van de huidige ammoniakemissie. Daarmee is aangetoond dat de opgenomen afwijkingsregeling uitvoerbaar is.

Ad 2.

Daarnaast kan de uitvoerbaarheid worden aangetoond door saldering. Een bedrijf kan er voor kiezen om gebruik te maken van de emissieruimte in de vorm van saldering van een stoppende veehouderij. Dat wil zeggen dat op de ene plek een bedrijf stopt. Op die locatie is er dan geen sprake meer van ammoniakemissie en dus ook niet van ammoniakdepositie. De depositieruimte op hetzelfde Natura 2000-gebied kan dan door een andere veehouderij worden gebruikt om de veestapel te vergroten, waardoor er per saldo geen sprake is van een toename van de ammoniakdepositie. Door te bepalen wat de ammoniakdepositie op voor verzuring en vermesting kwetsbaar Natura 2000-gebied is, die het gevolg is van de beide betrokken bedrijven, kan worden bepaald wat de ammoniakemissie mag zijn nadat de veestapel is overgenomen. De emissie van het groeiende bedrijf mag zodanig toenemen dat de ammoniakdepositie als geheel niet toeneemt.

De mate waarin hiervan gebruik kan worden gemaakt, is afhankelijk van de afstand van het stoppende bedrijf tot het betreffende Natura 2000-gebied, van het staltype van de uitbreidende veehouderij e.d.

Hiermee is aangetoond dat het bestemmingsplan ruimte kan bevatten voor uitbreiding van veehouderijen, zonder dat dit hoeft te leiden tot een toename van de ammoniakdepositie in omliggende Natura 2000-gebieden.

De in het bestemmingsplan opgenomen juridische regelingen waarborgen dat er geen negatieve effecten ontstaan. Het bestemmingsplan is op dit onderdeel dan ook uitvoerbaar en in overeenstemming met een goede ruimtelijke ordening.

6.3 Economische uitvoerbaarheid

Op 1 juli 2008 is de Wet ruimtelijke ordening (hierna: Wro) inwerking getreden met daarin opgenomen een afdeling omtrent grondexploitatie, afdeling 6.4. Het doel van deze afdeling is om de mogelijkheden voor gemeentebesturen om kosten te verhalen, eisen te stellen aan de inrichting, de kwaliteit of de realisatie van bouwlocaties te verbeteren. Dit brengt met zich mee dat de gemeente bij de vaststelling van het bestemmingsplan, een wijziging als bedoeld in artikel 3.6 lid 1 Wro, een projectbesluit of een beheersverordening kosten moet verhalen. Deze verplichting is vastgelegd in artikel 6.12 Wro.

Bouwplan

In artikel 6.12 Wro is bepaald dat een exploitatieplan vastgesteld dient te worden voor gronden waarvoor men voornemens is een bouwplan op te stellen. In artikel 6.2.1 Besluit ruimtelijke ordening (hierna: Bro) is het bouwplan gedefinieerd. De nieuwbouw of uitbreiding van een woning of een hoofdgebouw zijn onder meer bouwplannen.

In het Bestemmingsplan Buitengebied Epe worden dergelijke bouw mogelijkheden mogelijk gemaakt. De vraag rijst of voor deze bouw mogelijkheden een verplichting geldt om een exploitatieplan op te stellen of zijn de kosten anderszins verzekerd?

Nieuwe hoofdgebouwen

In het Bestemmingsplan Buitengebied Epe worden mogelijkheden geboden om agrarische bouwvlakken te vergroten. Door het vergroten van deze bouwvlakken kunnen nieuwe hoofdgebouwen gerealiseerd worden. Gezien het voorgaande zijn ook hoofdgebouwen bouwplannen in de zin van artikel 6.2.1 Bro. In de Nota van toelichting bij het Besluit ruimtelijke ordening wordt gesteld dat de eerste bouwaanvraag, die tot gevolg heeft dat het perceel in gebruik wordt genomen, wordt aangemerkt als de aanvraag voor een hoofdgebouw. Dat er in een later stadium op hetzelfde perceel nog een gebouw wordt gebouwd dat zal fungeren als hoofdgebouw, doet niet ter zake. De exploitatiebijdrage voor het kostenverhaal dient te worden verbonden aan de eerste bouwaanvraag, dus als het agrarisch bouwperceel in gebruik wordt genomen. Dit heeft tot gevolg dat voor bouw mogelijkheden die ontstaan doordat bouwpercelen vergroot worden geen kostenverhaal nodig is. Er worden immers geen nieuwe bouwpercelen gerealiseerd. Deze gebouwen zijn niet aan te merken als hoofdgebouwen in de zin van artikel 6.2.1 Bro.

Voor overige ontwikkelingen die niet vallen onder bovengenoemde categorie, worden overeenkomsten gesloten waarmee het kostenverhaal wordt afgedekt.

Overige ontwikkelingen

Overige ontwikkelingen die zich voordoen in het plangebied zullen uitsluitend onder de wijzigingsbevoegdheden vallen. Uit het voorgaande blijkt dat bij de vaststelling van het bestemmingsplan nog niet hoeft vast te staan dat deze kosten worden verhaald. Bij de toepassing van de wijzigingsbevoegdheden zal eerst worden gezien of er een kostenverhaalovereenkomst kan worden gesloten. In het uiterste geval kan worden overwogen om bij wijzigingsbevoegdheden een exploitatieplan vast te stellen.

Conclusie

Voor het Bestemmingsplan Buitengebied Epe is het niet nodig om een exploitatieplan op te stellen. De te verhalen kosten zijn anderszins verzekerd of de bouw mogelijkheden zijn niet aan te merken als een bouwplan in de zin van artikel 6.2.1 Bro.

6.4 Planschade

Bij het opstellen van het bestemmingsplan zijn de risico's op planschade voorafgaand ingeschat. Als een belanghebbende door het nieuwe bestemmingsplan schade lijdt of zal lijden, kan hij bij de gemeente 'planschade' claimen.

Het voorliggende bestemmingsplan is hoofdzakelijk een conserverend plan, waarin de bestaande rechten zoveel mogelijk zijn gerespecteerd. Daarnaast worden er vrijwel geen nieuwe ontwikkelingen mogelijk gemaakt. Er is dan ook geen planschade te verwachten als gevolg van dit bestemmingsplan.

Bij iedere nieuwe aanvraag wordt gezien of er planschade mogelijk is. Indien dit het geval kan zijn, zal met de belanghebbende aanvrager een overeenkomst worden gesloten zoals bedoeld in artikel 6.4a van de Wro. Daarmee kan worden voorkomen dat de gemeenschap voor de planschadekosten moet opdraaien die gemaakt worden in het belang van de aanvrager.

6.5 Maatschappelijke uitvoerbaarheid

PM

Bijlagen

Bijlage 1 Wateroverleg

